

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 156

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

56. sējums
2013. gada 1. jūnijs

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
IV Paziņojumi		
EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI		
Eiropas Savienības Tiesa		
2013/C 156/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 147, 25.5.2013.	1
V Atzinumi		
JURIDISKAS PROCEDŪRAS		
Tiesa		
2013/C 156/02	Apvienotās lietas C-399/10 P un C-401/10 P: Tiesas (virspalāta) 2013. gada 19. marta spriedums — <i>Bouygues SA, Bouygues Télécom SA/Eiropas Komisija u.c., Eiropas Komisija, Francijas Republika/Bouygues SA u.c.</i> (C-401/10 P) (Apelācijas — Valsts atbalsts — Finanšu pasākumi par labu France Télécom — Akcionāra avansa projekts — Francijas valdības locekļa publiski paziņojumi — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un nav uzdots to atgūt — Valsts atbalsta jēdziens — Ekonomiskās priekšrocības jēdziens — Valsts līdzekļu iesaistīšanas jēdziens)	2
2013/C 156/03	Lieta C-85/11: Tiesas (virspalāta) 2013. gada 9. aprīļa spriedums — Eiropas Komisija/Irija (Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi — Direktīva 2006/112/EK — 9. un 11. pants — Valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram personas, kuras nav nodokļa maksātāji, var tikt iekļautas tādu personu grupā, kuras tiek uzskatītas par vienu PVN maksātāju)	3

LV

Cena:
EUR 4

(Turpinājums nākamajā lappusē)

2013/C 156/04	Lieta C-92/11: Tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>RWE Vertrieb AG/Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV</i> (Direktīva 2003/55/EK — Dabaszāzes iekšējais tirgus — Direktīva 93/13/EEK — 1. panta 2. punkts un 3.–5. pants — Līgumi, kas noslēgti starp komersantiem un patērētājiem — Vispārīgi nosacījumi — Negodīgi noteikumi — Komersanta vienpusēji veiktas pakalpojuma cenas izmaiņas — Atsauce uz obligātu tiesisko regulējumu, kas ir pieņemts attiecībā uz citu patērētāju kategoriju — Direktīvas 93/13 piemērojamība — Vienkāršas un skaidri saprotamas valodas prasība un pārskatāmības pienākums) 3	3
2013/C 156/05	Lieta C-254/11: Tiesas (ceturta palāta) 2013. gada 21. marta spriedums (<i>Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Oskar Shomodi</i> (Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Vietējās pierobežas satiksme pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām — Regula (EK) Nr. 1931/2006 — Regula (EK) Nr. 562/2006 — Uzturēšanās maksimālais ilgums — Aprēķina normas) 4	4
2013/C 156/06	Lieta C-258/11: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (<i>Supreme Court</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Peter Sweetman u. c./An Bord Pleanala</i> (Vide — Direktīva 92/43/EEK — 6. pants — Dabisko dzīvotņu aizsardzība — Īpaši aizsargājamas dabas teritorijas — Plāna vai projekta ietekmes uz aizsargātu teritoriju novērtējums — Kritēriji, kas jāpiemēro, vērtējot varbūtību, ka šāds plāns vai projekts izjauc attiecīgās teritorijas viengabalainību — Koriba ezera teritorija — Golvejas pilsētas apvedceļa N6 projekts) 4	4
2013/C 156/07	Lieta C-260/11: Tiesas (ceturta palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (<i>Supreme Court of the United Kingdom</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>The Queen</i> , atbilstoši lūgumam, ko iesnieguši <i>David Edwards, Lilian Pallikaropoulos/Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs</i> (Vide — Orhūsas konvencija — Direktīva 85/337/EEK — Direktīva 2003/35/EK — 10.a pants — Direktīva 96/61/EK — 15.a pants — Iespēja vērsties tiesā saistībā ar vides jautājumiem — Tiesvedības, kas “nav pārmērīgi dārga”, jēdziens) 5	5
2013/C 156/08	Apvienotās lietas C-335/11 un C-337/11: Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (<i>Sø- og Handelsretten</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>HK Danmark, kas rīkojas Jette Ring/Dansk almennyttigt Boligselskab vārdā</i> (C-335/11), <i>HK Danmark, kas rīkojas Lone Skouboe Werge vārdā/Dansk Arbejdsgiverforening, kas rīkojas bankrotējušās Pro Display A/S vārdā</i> (C-337/11) (Sociālā politika — Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām — Direktīva 2000/78/EK — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — 1., 2. un 5. pants — Atšķirīga attieksme invaliditātes dēļ — Atlaišana — Invaliditātes esamība — Darba ņēmēja prombūtne viņa invaliditātes dēļ — Pielāgošanas pienākums — Nepilna laika darbs — Uzteikuma termiņa ilgums) 6	6
2013/C 156/09	Lieta C-375/11: Tiesas (ceturta palāta) 2013. gada 21. marta spriedums (<i>Cour constitutionnelle</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA/État belge</i> (Telekomunikāciju pakalpojumi — Direktīva 2002/20/EK — 3. un 12.–14. pants — Radio frekvenču izmantošanas tiesības — Maksas par radio frekvenču izmantošanas tiesībām — Vienreizējas maksas par radio frekvenču izmantošanas tiesību piešķiršanu un atjaunošanu — Aprēķina metode — Esošo tiesību grozījumi) 7	7
2013/C 156/10	Lieta C-401/11: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (<i>Nejvyšší správní soud</i> (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Blanka Soukupová/Ministerstvo zemědělství</i> (Lauksaimniecība — ELVGF — Regula (EK) Nr. 1257/1999 — Atbalsts lauku attīstībai — Atbalsts saistībā ar priekšlaicīgu pensionēšanos — Saimniecību citam nododoša persona, kas nav jaunāka par 55 gadiem, bet nodošanas brīdī vēl nav sasniegusi parasto pensijas vecumu — Jēdziens “parastais pensijas vecums” — Valsts tiesību akti, kuros atšķirīgs pensionēšanās vecums ir noteikts atkarībā no dzimuma, kā arī sievietēm atkarībā no izaudzināto bērnu skaita — Vispārējie principi par vienlīdzīgu attieksmi un diskriminācijas aizliegumu) 7	7

2013/C 156/11	Lieta C-405/11 P: Tiesas (sestā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums — Eiropas Komisija/ <i>Buczek Automotive sp. z o.o.</i> , Polijas Republika (Apelācija — Valsts atbalsts — Polijas tērauda rūpniecības pārstrukturēšana — Valsts atbalsta jēdziens — Valsts prasījumu atgūšana — Parādnieka uzņēmuma bankrota nepieprasīšanas kvalificēšana par valsts atbalstu — Privātā aizdevēja kritērijs — Pierādīšanas pienākuma sadale — Pārbaudes tiesā robežas) 8	8
2013/C 156/12	Lieta C-443/11: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (<i>Rechtbank Amsterdam</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>F.P. Jelts, M.A. Peeters, J.G.J. Arnold/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen</i> (Migrējošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums — LESD 45. pants — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 71. pants — Netipisks pārrobežu darba ņēmējs, kas ir pilnīgs bezdarbnieks, kurš ir saglabājis personiskās un profesionālās saites pēdējās nodarbinātības dalībvalstī — Regula (EK) Nr. 883/2004 — 65. pants — Tiesības uz pabalstu dzīvesvietas dalībvalstī — Maksājuma atteikums, ko paudusi pēdējās nodarbinātības dalībvalsts — Pieļaujāmība — Tiesas 1986. gada 12. jūnija sprieduma lietā 1/85 <i>Miethe</i> atbilstība — Pārejas noteikumi — 87. panta 8. punkts — Jēdziens “nemainīga situācija”) 8	8
2013/C 156/13	Lieta C-535/11: Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (<i>Landgericht Hamburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Novartis Pharma GmbH/Apozyt GmbH</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 726/2004 — Cilvēkiem paredzētas zāles — Reģistrācijas procedūra — Reģistrācijas pienākums — Zāļu, kuru “izgatavošanai” izmantoti konkrēti šīs regulas pielikuma 1. punktā minēti biotehnoloģijas procesi, jēdziens — Pārsaiņošanas darbība — Injekcijas šķīdums, kas tiek izplatīts vienreizējas lietošanas traukos, kuros ir vairāk terapeitiskā šķīduma, nekā faktiski tiek izmantots ārstēšanai — Šādu trauku saturs, ko, pamatojoties uz ārsta recepti, pa daļām iepilda iepriekš uzpildītās šļircēs receptē noteiktajās devās, nemainot zāļu sastāvu) 9	9
2013/C 156/14	Lieta C-613/11: Tiesas (devītā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Itālijas Republikas piešķirts atbalsts kuģniecības nozarei Sardinijā — Komisijas Lēmums 2008/92/EK, ar kuru konstatēta šī atbalsta nesaderība ar kopējo tirgu un uzdots to atgūt no atbalsta saņēmējiem — Neizpilde noteiktajā termiņā) 10	10
2013/C 156/15	Lieta C-636/11: Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (<i>Landgericht München I</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Karl Berger/Freistaat Bayern</i> (Regula (EK) Nr. 178/2002 — Patērētāju tiesību aizsardzība — Pārtikas nekaitīgums — Sabiedrības informēšana — Lietošanai pārtikā nederīga, bet veselībai nekaitīga pārtikas produkta laišana tirgū) 10	10
2013/C 156/16	Lieta C-645/11: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Land Berlin/Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown</i> (Regula (EK) Nr. 44/2001 — 1. panta 1. punkts un 6. panta 1. punkts — Jēdziens “civillietas un komerclietas” — Nepamatoti veikts valsts iestādes maksājums — Tiesvedībā izvirzīts prasījums atmaksāt šo naudas summu — Tiesas noteikšana saistības gadījumā — Prasību cieša saistība — Atbildētājs ar dzīvesvietu trešajā valstī) 11	11
2013/C 156/17	Lieta C-652/11 P: Tiesas (septītā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums — <i>Mindo Srl</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Konkurence — Aizliegta vienošanās — Itālijas jēltabakas iepirkšanas un pirmapstrādes tirgus — Solidarā parādnieka veikta naudas soda samaksa — Interese celt prasību — Pierādīšanas pienākums) 11	11

2013/C 156/18	Lieta C-91/12: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums (<i>Högsta förvaltningsdomstolen</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Skatteverket/PFC Clinic AB</i> (PVN — Direktīva 2006/112/EK — Atbrīvojumi no nodokļa — 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Slimnīcas un medicīniskā aprūpe, kā arī ar tām cieši saistītas darbības — Medicīniskās aprūpes sniegšana, darbojoties medicīniskās vai paramedicīniskās profesijās — Pakalpojumi, kas izpaužas kā estētiskās ķirurģijas darbības un procedūras — Vienīgi uz pacienta vēlmi balstītas pilnībā kosmētiska rakstura operācijas) 12	12
2013/C 156/19	Lieta C-129/12: Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums (<i>Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Magdeburger Mühlenwerke GmbH/Finanzamt Magdeburg</i> (Reģionālā atbalsta shēma — Ieguldījumi lauksaimniecības produktu pārstrādei un tirdzniecībai — Komisijas lēmums — Nesaderīgums ar iekšējo tirgu — Nesaderīga atbalsta atcelšana — Atbalsta piešķiršanas brīdis — Tiesiskās palāvības aizsardzības princips) 13	13
2013/C 156/20	Lieta C-138/12: Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (<i>Administrativen sad</i> — Varna (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Rusedespred OOD/Direktor na Direksia "Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto"</i> — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Nodokļi — PVN — Direktīva 2006/112/EK — 203. pants — Nodokļu neitralitātes princips — Samaksātā nodokļa atmaksāšana piegādātājiem gadījumā, ja no nodokļiem atbrīvota darījuma saņēmējam tiek atteiktas tiesības atskaitīt nodokli) 13	13
2013/C 156/21	Lieta C-158/12: Tiesas (septītā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums — Eiropas Komisija/Irija (Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 2008/1/EK — 5. pants — Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole — Prasības atļauju izsniegšanai esošām iekārtām — Pienākums nodrošināt šādu iekārtu ekspluatāciju atbilstoši minētās direktīvas prasībām) 14	14
2013/C 156/22	Lieta C-197/12: Tiesas (desmitā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums — Eiropas Komisija/Francijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi — PVN — Direktīva 2006/112/EK — 148. pants — Noteiktu darījumu attiecībā uz kuģiem, kas pārvadā pasažierus par atlīdzību vai kurus izmanto komercdarbībai, atbrīvošana no nodokļa — Nosacījums par izmantošanu kuģošanai atklātā jūrā) 14	14
2013/C 156/23	Lieta C-244/12: Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums (<i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Salzburger Flughafen GmbH/Umweltsenat</i> (Noteiktu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 85/337/EEK — 2. panta 1. punkts un 4. panta 2. punkts — II pielikumā minēti projekti — Lidostas infrastruktūras paplašināšanas darbi — Pārbaude atbilstoši limitiem vai kritērijiem — 4. panta 3. punkts — Atlases kritēriji — III pielikuma 2. punkta g) apakšpunkts — Blīvi apdzīvotas teritorijas) 15	15
2013/C 156/24	Lieta C-290/12: Tiesas (astotā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (<i>Tribunale di Napoli</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Oreste Della Rocca/Poste Italiane SpA</i> (Sociālā politika — Direktīva 1999/70/EK — UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku — 2. klauzula — Pamatnolīguma piemērošanas joma — Pagaidu darba aģentūra — Lietotāju uzņēmuma nodrošināšana ar pagaidu darbiniekiem — Secīgi uz noteiktu laiku noslēgti darba līgumi) 15	15
2013/C 156/25	Lieta C-522/11: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 21. marta rīkojums (<i>Giudice di pace di Lecce</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret <i>Abdoul Khadre Mbaye</i> (Reglamenta 99. pants — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Direktīva 2008/115/EK — Kopīgi standarti un procedūras attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru nelikumīgu uzturēšanos soda ar kriminālsodiem) 16	16

2013/C 156/26	Lieta C-153/12: Tiesas (astotā palāta) 2013. gada 21. marta rīkojums (<i>Administrativen sad — Varna</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Sani Treyd EOOD/Direktor na Direksia “Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite</i> (Reglamenta 99. pants — PVN — Direktīva 2006/112/EK — 62., 63., 65., 73. un 80. pants — Apbūves tiesību nodibināšana, ko fiziskas personas, kas nav nodokļa maksātājas un nodokļa parādnieces, veic par labu sabiedrībai apmaiņā pret to, ka šī sabiedrība uzbūvē ēku šo personu labā — Maiņas līgums — PVN saistībā ar piegādēm ēkas būvniecībai — Nodokļa iekasējamības gadījums — Iekasējamība — Visas atlīdzības iepriekšēja samaksa — Avanss — Nodokļa bāze, ja atlīdzību veido preces vai pakalpojumi)	16
2013/C 156/27	Lieta C-24/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 21. janvārī iesniedza <i>Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) — <i>Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit Kft./Videkfejlesztési Miniszter</i>	17
2013/C 156/28	Lieta C-26/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 21. janvārī iesniedza <i>Kúria</i> (Ungārija) — <i>Árpád Kásler un Hajnalka Káslerné Rábai/OTP Jelzálogbank Zrt.</i>	18
2013/C 156/29	Lieta C-89/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 22. februārī iesniedza <i>Tribunale di Napoli</i> (Itālija) — <i>Luigi D’Aniello u.c./Poste Italiane SpA</i>	18
2013/C 156/30	Lieta C-101/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 28. februārī iesniedza <i>Verwaltungsgerichtshofs Baden-Württemberg</i> (Vācija) — <i>U/Stadt Karlsruhe</i>	19
2013/C 156/31	Lieta C-113/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 8. martā iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) — <i>ASL n. 5 “Spezzino” u.c./San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus</i>	20
2013/C 156/32	Lieta C-124/13: Prasība, kas celta 2013. gada 14. martā — Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome	21
2013/C 156/33	Lieta C-125/13: Prasība, kas celta 2013. gada 14. martā — Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome	21
2013/C 156/34	Lieta C-139/13: Tiesas 2013. gada 19. marta spriedums — Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste	22
2013/C 156/35	Lieta C-140/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 20. martā iesniedza <i>Verwaltungsgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) — <i>Annett Altmann u.c./Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht</i>	22
2013/C 156/36	Lieta C-157/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 26. martā iesniedza <i>Lietuvos Aukščiausiasis Teismas</i> (Lietuva) — <i>Nickel & Goeldner Spedition GmbH/BUAB “Kintra”</i>	23
2013/C 156/37	Lieta C-162/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 29. martā iesniedza <i>Vrhovno sodišče Republike Slovenije</i> — <i>Damijan Vnuk/Zavarovalnica Triglav d.d.</i>	24
2013/C 156/38	Lieta C-168/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 4. aprīlī iesniedza <i>Conseil Constitutionnel</i> (Francija) — <i>Jeremy F./Premier ministre</i>	24
2013/C 156/39	Lieta C-175/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 28. martā iesniedza <i>Riigikohus</i> (Igaunija) — <i>MTÜ Liivimaa Lihaveis/Eesti-Läti programmi 2007–2013 Seirekomitee</i>	24

2013/C 156/40	Lieta C-178/13: Prasība, kas celta 2013. gada 11. aprīlī — Eiropas Komisija/Somijas Republika	25
2013/C 156/41	Lieta C-188/13: Prasība, kas celta 2013. gada 12. aprīlī — Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika . . .	25
2013/C 156/42	Lieta C-148/12: Tiesas priekšsēdētāja 2013. gada 13. marta rīkojums — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika, ko atbalsta: Francijas Republika, Rumānija, Nīderlandes Karaliste, Slovākijas Republika	25

Vispārējā tiesa

2013/C 156/43	Lieta T-31/07: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — <i>Du Pont de Nemours (France)</i> u.c./Komisija (Augu aizsardzības līdzekļi — Aktīvā viela flusilazols — Iekļaušana Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā — Prasība atcelt tiesību aktu — Daļēja atcelšana — Nedalāmība — Nepieņemamība — Ārpuslīgumiskā atbildība — Iekļaušanas ierobežošana, attiecinot to uz 18 mēnešu ilgu laikposmu un četriem kultūraugu veidiem — Piesardzības princips — Samērīguma princips — Tiesības tikt uzklausītam — Vienlīdzīga attieksme — Pamatojums — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kurām privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums)	26
2013/C 156/44	Lieta T-392/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — <i>AEPI/Komisija</i> (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)	26
2013/C 156/45	Lieta T-398/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — <i>Stowarzyszenie Autorów ZAiKS/Komisija</i> (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)	27
2013/C 156/46	Lieta T-401/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — <i>Säveltäjän Tekijänoikeustoimisto Teosto/Komisija</i> (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)	27
2013/C 156/47	Lieta T-410/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — <i>GEMA/Komisija</i> (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)	28

2013/C 156/48	Lieta T-411/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — <i>Artisjus/Komisija</i> (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija) 28	28
2013/C 156/49	Lieta T-413/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — <i>SOZA/Komisija</i> (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija) 29	29
2013/C 156/50	Lieta T-414/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība/ <i>Komisija</i> (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija) 29	29
2013/C 156/51	Lieta T-415/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — <i>Irish Music Rights Organisation/Komisija</i> (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija) 30	30
2013/C 156/52	Lieta T-416/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — <i>Eesti Autorite Ühing/Komisija</i> (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija) 30	30
2013/C 156/53	Lieta T-417/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — <i>Sociedade Portuguesa de Autores/Komisija</i> (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija) 31	31
2013/C 156/54	Lieta T-418/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — <i>OSA/Komisija</i> (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija) 31	31
2013/C 156/55	Lieta T-419/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — <i>LATGA-A/Komisija</i> (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija) 32	32

2013/C 156/56	Lieta T-420/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — SAZAS/Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija) 32	32
2013/C 156/57	Lieta T-421/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — <i>Performing Right Society</i> /Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija) 33	33
2013/C 156/58	Lieta T-422/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — SACEM/Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija) 33	33
2013/C 156/59	Lieta T-425/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — KODA/Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija) 34	34
2013/C 156/60	Lieta T-428/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — STEF/Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija) 35	35
2013/C 156/61	Lieta T-432/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — AKM/Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija) 35	35
2013/C 156/62	Lieta T-433/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — SIAE/Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija) 36	36
2013/C 156/63	Lieta T-434/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — <i>Tono</i> /Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija) 36	36

2013/C 156/64	Lieta T-442/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — CISAC/Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija) 37	37
2013/C 156/65	Lieta T-451/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — <i>Stim</i> /Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzrepertuāru licences — EKL 151. panta 4. punkts — Kultūras daudzveidība) 37	37
2013/C 156/66	Apvienotās lietas T-99/09 un T-308/09: Vispārējās tiesas 2013. gada 19. aprīļa spriedums — Itālija/Komisija (ERAF — 2000.–2006. gada reģionālā darbības programma (RDP) Kampānijas (Campanie) reģionam — Regula (EK) Nr. 1260/1999 — 32. panta 3. punkta f) apakšpunkts — Lēmums neveikt starpposma maksājumus saistībā ar RDP pasākumu attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanu un apglabāšanu — Pārkāpuma process pret Itāliju) 37	37
2013/C 156/67	Lieta T-347/10: Vispārējās tiesas 2013. gada 19. aprīļa spriedums — <i>Adelholzener Alpenquellen</i> /ITSB (Pudeles ar reljefa rakstu forma) (Kopienas preču zīme — Kopienas trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas pieteikums — Pudeles ar reljefa rakstu forma — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Paziņojuma par aizsardzības apjomu neesamība — Regulas Nr. 207/2009 37. panta 2. punkts — Tiesību uz aizstāvību pārkāpums — Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrais teikums) 38	38
2013/C 156/68	Lieta T-383/10: Vispārējās tiesas 2013. gada 17. aprīļa spriedums — <i>Continental Bulldog Club Deutschland</i> /ITSB (“CONTINENTAL”) (Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “CONTINENTAL” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) 38	38
2013/C 156/69	Lieta T-51/11: Vispārējās tiesas 2013. gada 19. aprīļa spriedums — <i>Aecops</i> /Komisija (ESF — Izglītības pasākums — Sākotnēji piešķirtā finanšu atbalsta samazināšana — Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 — Noilgums — Tiesiskā noteiktība — Tiesības uz aizstāvību — Saprātīgs termiņš — Pienākums norādīt pamatojumu) 38	38
2013/C 156/70	Lieta T-52/11: Vispārējās tiesas 2013. gada 19. aprīļa spriedums — <i>Aecops</i> /Komisija (ESF — Izglītības pasākums — Sākotnēji piešķirtā finanšu atbalsta samazināšana — Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 — Noilgums — Tiesiskā noteiktība — Tiesības uz aizstāvību — Saprātīgs termiņš — Pienākums norādīt pamatojumu) 39	39
2013/C 156/71	Lieta T-53/11: Vispārējās tiesas 2013. gada 19. aprīļa spriedums — <i>Aecops</i> /Komisija (ESF — Izglītības pasākums — Sākotnēji piešķirtā finanšu atbalsta samazināšana — Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 — Noilgums — Tiesiskā noteiktība — Tiesības uz aizstāvību — Saprātīgs termiņš — Pienākums norādīt pamatojumu) 39	39
2013/C 156/72	Lieta T-109/11: Vispārējās tiesas 2013. gada 23. aprīļa spriedums — <i>Apollo Tyres</i> /ITSB — <i>Endurance Technologies</i> (“ENDURACE”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ENDURACE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “ENDURANCE” — Relatīvi atteikuma pamatojumi — Preču un pakalpojumu līdzība — Apzīmējumu līdzība — Daļējs reģistrācijas atteikums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Sajaukšanas iespēja) 40	40

2013/C 156/73	Lieta T-404/11: Vispārējās tiesas 2013. gada 17. aprīļa spriedums — TCMFG/Padome (Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas ir noteikti pret Irānu, lai novērstu kodolieroču izplatīšanu — Naudas līdzekļu iesaldēšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Acīmredzama kļūda vērtējumā)	40
2013/C 156/74	Lieta T-454/11: Vispārējās tiesas 2013. gada 19. aprīļa spriedums — <i>Luna/ITSB — Asteris</i> (“Al bustan”) (Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas grafiska preču zīme “Al bustan” — Agrāka valsts grafiska preču zīme “ALBUSTAN” — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 57. panta 2. un 3. punkts)	40
2013/C 156/75	Lieta T-506/11: Vispārējās tiesas 2013. gada 18. aprīļa spriedums — <i>Peek & Cloppenburg/ITSB — Peek & Cloppenburg</i> (“Peek & Cloppenburg”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Peek & Cloppenburg” reģistrācijas pieteikums — Agrāks valsts tirdzniecības nosaukums “Peek & Cloppenburg” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts)	41
2013/C 156/76	Lieta T-507/11: Vispārējās tiesas 2013. gada 18. aprīļa spriedums — <i>Peek & Cloppenburg/ITSB — Peek & Cloppenburg</i> (“Peek & Cloppenburg”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Peek & Cloppenburg” reģistrācijas pieteikums — Agrāks valsts tirdzniecības nosaukums “Peek & Cloppenburg” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts)	41
2013/C 156/77	Lieta T-537/11: Vispārējās tiesas 2013. gada 19. aprīļa spriedums — <i>Hultafors Group/ITSB — Società Italiana Calzature</i> (“Snickers”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Snickers” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “KICKERS” — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	42
2013/C 156/78	Lieta T-66/10: Vispārējās tiesas 2013. gada 9. aprīļa rīkojums — <i>Zuckerfabrik Jülich/Komisija</i> (Lauksaimniecība — Cukurs — Ražošanas maksājumi — Regulas (EK) Nr. 1193/2009 daļēja atcelšana un atzīšana par daļēji spēkā neesošu pēc prasības celšanas — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	42
2013/C 156/79	Lieta T-86/10: Vispārējās tiesas 2013. gada 9. aprīļa rīkojums — <i>British Sugar/Komisija</i> (Lauksaimniecība — Cukurs — Ražošanas maksājumi — Regulas (EK) Nr. 1193/2009 daļēja atcelšana un atzīšana par daļēji spēkā neesošu pēc prasības celšanas — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	42
2013/C 156/80	Lieta T-102/10: Vispārējās tiesas 2013. gada 9. aprīļa rīkojums — <i>Südzucker u.c./Komisija</i> (Lauksaimniecība — Cukurs — Ražošanas maksājumi — Regulas (EK) Nr. 1193/2009 daļēja atcelšana un atzīšana par daļēji spēkā neesošu pēc prasības celšanas — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	43
2013/C 156/81	Lieta T-467/12: Vispārējās tiesas 2013. gada 11. aprīļa rīkojums — <i>Tridium/ITSB — q-bus Mediatektur</i> (“SEDONA FRAMEWORK”) (Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	43
2013/C 156/82	Lieta T-406/12 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2012. gada 17. jūlija spriedumu lietā F-54/11 BG/Ombuds 2013. gada 21. martā iesniedza BG	44
2013/C 156/83	Lieta T-165/13: Prasība, kas celta 2013. gada 20. martā — <i>Talanton/Komisija</i>	44
2013/C 156/84	Lieta T-166/13: Prasība, kas celta 2013. gada 20. martā — <i>Ben Ali/Padome</i>	45
2013/C 156/85	Lieta T-176/13: Prasība, kas celta 2013. gada 22. martā — <i>DTL Corporación/ITSB — Vallejo Rosell</i> («Generia»)	46

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2013/C 156/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 147, 25.5.2013.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 141, 18.5.2013.

OV C 129, 4.5.2013.

OV C 123, 27.4.2013.

OV C 114, 20.4.2013.

OV C 108, 13.4.2013.

OV C 101, 6.4.2013.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2013. gada 19. marta spriedums — Bouygues SA, Bouygues Télécom SA/Eiropas Komisija u.c., Eiropas Komisija, Francijas Republika/Bouygues SA u.c. (C-401/10 P)

(Apvienotās lietas C-399/10 P un C-401/10 P) ⁽¹⁾

(Apelācijas — Valsts atbalsts — Finanšu pasākumi par labu France Télécom — Akcionāra avansa projekts — Francijas valdības locekļa publiski paziņojumi — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un nav uzdots to atgūt — Valsts atbalsta jēdziens — Ekonomiskās priekšrocības jēdziens — Valsts līdzekļu iesaistīšanas jēdziens)

(2013/C 156/02)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

(Lieta C-399/10 P)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Bouygues SA, Bouygues Télécom SA (pārstāvji — C. Baldon, J. Blouet-Gaillard, J. Vogel, F. Sureau un D. Theophile, avocats)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija (pārstāvji — C. Giolito, D. Grespan un S. Thomas), Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues un J. Gstalter), France Télécom SA (pārstāvji — sākotnēji S. Hautbourg, S. Quesson un L. Olza Moreno, avocats, vēlāk — S. Hautbourg un S. Quesson, avocats), Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom)

Persona, kas iestājusies lietā Francijas Republikas prasījumu atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — T. Henze un J. Möller, kuriem palīdz U. Soltész, Rechtsanwalt)

(Lieta C-401/10 P)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji — C. Giolito, D. Grespan un S. Thomas)

Pārējās lietas dalībnieces: Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues un J. Gstalter), Bouygues SA, Bouygues Télécom SA (pārstāvji — C. Baldon, J. Blouet-Gaillard, J. Vogel, F. Sureau un D. Theophile, avocats), France Télécom SA (pārstāvji — sākotnēji S. Hautbourg, S. Quesson un L. Olza Moreno, avocats, vēlāk — S. Hautbourg un S. Quesson, avocats), Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom)

Persona, kas iestājusies lietā Francijas Republikas prasījumu atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — T. Henze un J. Möller, kuriem palīdz U. Soltész, Rechtsanwalt)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2010. gada 21. maija spriedumu apvienotajās lietās T-425/04, T-444/04, T-450/04 un T-456/04, ar kuru Vispārējā tiesa atcēla Komisijas 2004. gada 2. augusta Lēmumu 2006/621/EK par valsts finansēto atbalstu, ko piešķirusi Francija par labu France Télécom (OV L 257, 11. lpp.) — Valdības locekļa izteikto paziņojumu un akcionāra avansa kvalifikācija par “atbalstu”

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2010. gada 21. maija spriedumu apvienotajās lietās T-425/04, T-444/04, T-450/04 un T-456/04 Francija u.c./Komisija;
- 2) nodot lietas T-425/04, T-444/04 un T-450/04 atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai, lai tā taisītu spriedumu attiecībā uz tajā izvirzītajiem pamatiem un celtajām prasībām, par kuriem Tiesa nav pieņēmusi lēmumu;
- 3) atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

⁽¹⁾ OV C 317, 20.11.2010.

Tiesas (virspalāta) 2013. gada 9. aprīļa spriedums — Eiropas Komisija/Īrija(Lieta C-85/11) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi — Direktīva 2006/112/EK — 9. un 11. pants — Valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram personas, kuras nav nodokļa maksātāji, var tikt iekļautas tādu personu grupā, kuras tiek uzskatītas par vienu PVN maksātāju)

(2013/C 156/03)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis — R. Lyal)

Atbildētāja: Īrija (pārstāvji — D. O'Hagen, pārstāvis, G. Clohessy SC, N. Travers, BL)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji — M. Smolek un T. Müller), Dānijas Karaliste (pārstāvji — sākotnēji C. Vang, vēlāk V. Pasternak Jørgensen), Somijas Republika (pārstāvji — H. Leppo un M. S. Hartikainen), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — H. Walker, pārstāvis, kam palīdz M. Hall, barrister)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.), 9. un 11. panta pārkāpums — Valsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem ir ļauts PVN grupā iekļaut personas, kuras nav nodokļa maksātājas

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atfīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Somijas Republika, kā arī Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 145, 14.5.2011.

Tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — RWE Vertrieb AG/Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV(Lieta C-92/11) ⁽¹⁾

(Direktīva 2003/55/EK — Dabaszāzes iekšējais tirgus — Direktīva 93/13/EEK — 1. panta 2. punkts un 3.–5. pants — Līgumi, kas noslēgti starp komersantiem un patērētājiem — Vispārīgi nosacījumi — Negodīgi noteikumi — Komeršanta vienpusēji veiktas pakalpojuma cenas izmaiņas — Atsauce uz obligātu tiesisko regulējumu, kas ir pieņemts attiecībā uz citu patērētāju kategoriju — Direktīvas 93/13 piemērojamība — Vienkāršas un skaidri saprotamas valodas prasība un pārskatāmības pienākums)

(2013/C 156/04)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: RWE Vertrieb AG

Atbildētāja: Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bundesgerichtshof — Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.) 1. panta 2. punktu un 3. un 5. panta interpretācija, ņemot vērā šīs direktīvas pielikuma 1. punkta j) apakšpunktu un 2. punkta b) apakšpunkta otro teikumu — Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvas 2003/55/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabaszāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 98/30/EK atcelšanu (OV L 176, 57. lpp.) 3. panta 3. punkta interpretācija, to skatot saistībā ar A pielikuma b) un c) punktu — Noteikums, ar kuru pakalpojumu sniedzējam ir dotas tiesības vienpusēji grozīt pakalpojuma cenu, atsaucoties uz imperatīvu tiesisko regulējumu, kas ir paredzēts attiecībā uz citu patērētāju kategoriju — Direktīvas 93/13/EEK piemērojamība — Prasības saistībā ar vienkāršas un skaidri saprotamas valodas un pārskatāmības pienākumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 1. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādejādi, ka šī direktīva ir piemērojama vispārīgiem darījumu noteikumiem, kas ir iestrādāti starp komersantu un patērētāju noslēgtajos līgumos, kuros ir pārņemta citai līgumu kategorijai piemērojama valsts tiesību norma un uz kuriem šis valsts tiesiskais regulējums neattiecas.
- 2) Direktīvas 93/13 3. un 5. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvas 2003/55/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabaszāzes iekšējo tirgu un

par Direktīvas 98/30/EK atcelšanu 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai novērtētu, vai līguma standartnoteikums, ar kuru piegādes uzņēmums sev rezervē tiesības mainīt gāzes piegādes izmaksas, atbilst vai neatbilst labticības, līdzsvarotības un pārskatāmības prasībām, kuras ir noteiktas šajās normās, būtiska nozīme ir:

— tam, vai līgumā pārskatāmi ir norādīts šo izmaksu maiņas iemesls un veids, lai tādējādi patērētājs uz skaidru un saprotamu kritēriju pamata varētu paredzēt eventālās šo izmaksu izmaiņas. Informācijas neesamība par šo jautājumu pirms līguma noslēgšanas principā nav kompensējama tikai ar to, ka patērētāji līguma izpildes laikā laikus tiks informēti par izmaksu izmaiņām un par to tiesībām izbeigt līgumu gadījumā, ja tie nevēlas piekrist šai izmaiņai, un

— tam, vai patērētājam piešķirtās uzteikuma tiesības konkrētajos apstākļos var faktiski izmantot.

Iesniedzējtiesai tas ir jānovērtē, ņemot vērā visus šīs lietas konkrētos apstākļus, ieskaitot visus vispārīgos darījumu noteikumus esošos patērētāja līgumu noteikumus, kuros ietilpst apstrīdētais noteikums.

(¹) OV C 211, 16.7.2011.

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums (Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Oskar Shomodi

(Lieta C-254/11) (¹)

(Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Vietējās pierobežas satiksme pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām — Regula (EK) Nr. 1931/2006 — Regula (EK) Nr. 562/2006 — Uzturēšanās maksimālais ilgums — Aprēķina normas)

(2013/C 156/05)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Atbildētājs: Oskar Shomodi

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 1931/2006, ar ko nosaka vietējās pierobežas satiksmes noteikumus pie dalībvalstu ārējām

sauszemes robežām un ar ko groza Šengenas Konvencijas noteikumus (OV L 405, 1. lpp.), 2. panta a) punkta, 3. panta 3. punkta un 5. panta, kā arī citu attiecīgo Šengenas *acquis* noteikumu interpretācija — Atteikums izsniegt ieceļošanas atļauju trešās valsts pilsonim, kurš iesniedzis pieteikumu, ievērojot vietējās pierobežas satiksmes režīmu, pamatojoties uz to, ka personas uzturēšanās attiecīgajā dalībvalstī kopējais ilgums sešu mēnešu laikā pirms apstrīdētā ieceļošanas atļaujas pieteikuma ir pārsniedzis maksimālo atļauto ilgumu — Noteikumi par uzturēšanās maksimālā ilguma aprēķināšanu, ievērojot vietējās pierobežas satiksmes režīmu

Rezolutīvā daļa:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula Nr. 1931/2006, ar ko nosaka vietējās pierobežas satiksmes noteikumus pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām un ar ko groza Šengenas konvencijas noteikumus, ir jāinterpretē tādējādi, ka vietējās pierobežas satiksmes atļaujas, piešķirtas saskaņā ar īpašu vietējās pierobežas satiksmes režīmu, kas ieviests ar šo regulu, turētājam ir jāvar atbilstoši šajā regulā un tās piemērošanai starp trešo valsti, kuras pilsonis viņš ir, un kaimiņdalībvalsti noslēgtajā divpusējā līgumā noteiktajiem ierobežojumiem, pirmkārt, brīvi pārvietoties pierobežas zonā trīs mēnešus, ja viņa uzturēšanās nav tikusi pārtraukta, un, otrkārt, no jauna baudīt trīs mēnešu uzturēšanās tiesības pēc katra uzturēšanās pārtraukuma;

2) Regulas Nr. 1931/2006 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā pantā minētā uzturēšanās pārtraukšana notiek tad, kad tiek, lai cik bieži tas nenotiktu, pat ja daudzkārt, šķērsota robeža starp kaimiņdalībvalsti un trešo valsti, kurā dzīvo vietējās pierobežas satiksmes atļaujas turētājs, atbilstīgi šajā atļaujā noteiktajiem nosacījumiem.

(¹) OV C 232, 6.8.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (Supreme Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Peter Sweetman u. c./An Bord Pleanala

(Lieta C-258/11) (¹)

(Vide — Direktīva 92/43/EEK — 6. pants — Dabisko dzīvotņu aizsardzība — Īpaši aizsargājamas dabas teritorijas — Plāna vai projekta ietekmes uz aizsargātu teritoriju novērtējums — Kritēriji, kas jāpiemēro, vērtējot varbūtību, ka šāds plāns vai projekts izjauc attiecīgās teritorijas viengabalainību — Koriba ezera teritorija — Golvejas pilsētas apvedceļa N6 projekts)

(2013/C 156/06)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Peter Sweetman, Īrija, Attorney General, Minister for the Environment, Heritage and Local Government

Atbildētāja: An Bord Pleanala

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Supreme Court (Īrija) — Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.) 6. panta 3. un 4. punkta interpretācija — Plāna vai projekta ietekmes uz aizsargājamu teritoriju novērtējums — Kritēriji, kas ir jāpiemēro, vērtējot varbūtību, ka šāds plāns vai projekts izjauc attiecīgās teritorijas viengabalainību — Piesardzības principa piemērošanas sekas — Tāda ceļa būvniecība, kura trase šķērso teritoriju, ko paredzēts atzīt par īpaši aizsargājamu teritoriju

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 6. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka plāns vai projekts, kas tieši nav saistīts ar teritoriju vai nav vajadzīgs tās apsaimniekošanai, izjauks šīs teritorijas viengabalainību, ja tas var traucēt ilglaicīgi saglabāt attiecīgajai teritorijai raksturīgās īpatnības, kas saistītas ar prioritārās dabiskās dzīvotnes klātbūtni, kuras saglabāšanas mērķis ir pamatots ar šīs teritorijas iekļaušanu Kopienā nozīmīgu teritoriju sarakstā šīs direktīvas izpratnē. Šajā novērtējumā ir jāpiemēro piesardzības princips.

(¹) OV C 226, 30.7.2011.

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (Supreme Court of the United Kingdom (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — The Queen, atbilstoši lūgumam, ko iesnieguši David Edwards, Lilian Pallikaropoulos/Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Lieta C-260/11) (¹)

(Vide — Orhūsas konvencija — Direktīva 85/337/EEK — Direktīva 2003/35/EK — 10.a pants — Direktīva 96/61/EK — 15.a pants — Iespēja vērsties tiesā saistībā ar vides jautājumiem — Tiesvedības, kas “nav pārmērīgi dārga”, jēdziens)

(2013/C 156/07)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court of the United Kingdom

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs(a): The Queen, atbilstoši lūgumam, ko iesnieguši David Edwards, Lilian Pallikaropoulos

Atbildētāji: Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Supreme Court of the United Kingdom — Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīvu 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EEK un 96/61/EK, 10.b panta interpretācija — Komisijas deklarācija (OV L 156, 17. lpp.) — Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvas 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (OV L 257, 26. lpp.), kas grozīta ar Direktīvu 2003/35/EK, 15.a panta interpretācija — (Orhūsas) Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības līdzdalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, kas Eiropas Kopienų vārdā pieņemta ar Padomes 2005. gada 17. februāra lēmumu (OV L 124, 1. lpp.), 9. panta 4. punkta interpretācija — Lietas dalībnieka, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, pienākums atlīdzināt izdevumus un tiesāšanās izdevumus attiecīgajā instancē — “Pārmērīgi dārga” tiesas procesa jēdziens

Rezolutīvā daļa:

Ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīvu 2003/35/EK grozīto Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu 10.a panta piektajā daļā un Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvas 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli 15.a panta piektajā daļā paredzētā prasība, ka procedūras nedrīkst būt pārmērīgi dārgas, nozīmē, ka tajos minētās personas nedrīkst tikt kavētas uzsākt vai turpināt šo pantu piemērošanas jomā ietilpstošas procedūras tiesu iestādēs ar tām saistītā iespējamā finansiālā sloga dēļ. Kad valsts tiesai vides lietā ir jālemj par tiesvedības izdevumu segšanas piespriešanu personai, kurai, kā prasītājam, spriedums ir nelabvēlīgs, vai, vispārīgāk, ja tai, kā tas var būt Apvienotās Karalistes tiesās, sākotnējās tiesvedības stadijās ir jāsniedz nostāja par atlīdzināmo tiesvedības izdevumu apmēra iespējamo ierobežošanu, tai ir jānodrošina šīs prasības ievērošana, ņemot vērā gan personas, kura vēlas panākt savu tiesību aizsardzību, intereses, gan arī vispārējās intereses, kas saistītas ar vides aizsardzību.

Šajā vērtējumā valsts tiesa nedrīkst pamatoties vienīgi uz ieinteresētās personas ekonomisko situāciju; tai ir jāveic arī izdevumu apmēra objektīva analīze. Turklāt tiesa var ņemt vērā attiecīgo lietas dalībnieku situāciju, saprātīgas prasītāja prasījumu apmierināšanas izredzes, strīda

nozīmīgumu viņam un vides aizsardzībai, piemērojamā tiesiskā regulējuma un procedūru sarežģītību, tiesvedības pārdošo raksturu dažādās tās stadijās, kā arī juridiskās palīdzības sistēmas vai aizsardzības režīma tiesāšanās izdevumu segšanai esamību valsts tiesiskajā regulējumā.

Turpretim apstākļi, ka ieinteresētā persona praksē nav bijusi atturama īstenot savu prasību, nav pietiekams, lai tiktu uzskatīts, ka tiesvedība šai personai nav pārmērīgi dārga.

Visbeidzot, šim vērtējumam nav jāizmanto atšķirīgi kritēriji atkarībā no tā, vai tas veicams tiesvedības noslēgumā pirmajā instancē vai apelācijas vai otrās apelācijas instancē.

(¹) OV C 226, 30.7.2011.

Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (Sø- og Handelsretten (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — HK Danmark, kas rīkojas Jette Ring/Dansk almennyttigt Boligselskab vārdā (C-335/11), HK Danmark, kas rīkojas Lone Skouboe Werge vārdā/Dansk Arbejdsgiverforening, kas rīkojas bankrotējušās Pro Display A/S vārdā (C-337/11)

(Apvienotās lietas C-335/11 un C-337/11) (¹)

(Sociālā politika — Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām — Direktīva 2000/78/EK — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — 1., 2. un 5. pants — Atšķirīga attieksme invaliditātes dēļ — Atlaišana — Invaliditātes esamība — Darba ņēmēja prombūtne viņa invaliditātes dēļ — Pielāgošanas pienākums — Nepilna laika darbs — Uzteikuma termiņa ilgums)

(2013/C 156/08)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Sø- og Handelsretten

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: HK Danmark, kas rīkojas Jette Ring vārdā (C-335/11), HK Danmark, kas rīkojas Lone Skouboe Werge vārdā (C-337/11)

Atbildētāji: Dansk almennyttigt Boligselskab DAB (C-335/11), Dansk Arbejdsgiverforening, kas rīkojas bankrotējušās Pro Display A/S vārdā (C-337/11)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sø- og Handelsretten — Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK,

ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.), 1., 2. un 5. panta un Tiesas sprieduma lietā C-13/05 *Chacón Navas* interpretācija — Diskriminācijas invaliditātes dēļ aizliegums — Valsts tiesiskais regulējums, kurā darba devējam ir paredzētas tiesības atlaist darba ņēmēju, kurš ir turpinājis saņemt atalgojumu slimības atvaļinājumā, kas pavisam ir bijis 120 dienas 12 secīgu mēnešu periodā — Personas ar pastāvīgām samazinātām darbaspējām, kuru dēļ nav nepieciešams īpašs aprikojums un kas nozīmē vienīgi nespēju strādāt uz pilnu darba laiku — Atbilstoša darba vietas iekārtošana personām ar invaliditāti

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvā 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, norādītais jēdziens "invaliditāte" ir jāinterpretē tādejādi, ka tas ietver patoloģisku stāvokli, ko izraisījis slimība, kas medicīniski ir atzīta par ārstējamu vai neārstējamu, ja šī slimība izraisa ierobežojumu, kas izriet it īpaši no fiziskiem, mentāliem vai psihiskiem traucējumiem, kuri mijiedarbībā ar dažādiem šķēršļiem var apgrūtināt attiecīgās personas pilnvērtīgu un efektīvu līdzdalību sabiedrības dzīvē vienlīdzīgi ar citiem, un ja šis ierobežojums ir ilgstošs. Pasākumu, kas jāveic darba devējam, raksturs nav noteicošs, lai uzskatītu, ka personas veselības stāvoklis ietilpst šajā jēdzienā;
- 2) Direktīvas 2000/78 5. pants ir jāinterpretē tādejādi, ka darba laika samazināšana var būt viens no šajā pantā minētajiem pielāgošanas pasākumiem. Valsts tiesai ir jānovērtē, vai tādos apstākļos, kādi ir pamatlietās, darba laika samazināšana kā pielāgošanas pasākums ir nesamērīgs slogs darba devējam;
- 3) Direktīva 2000/78 ir jāinterpretē tādejādi, ka tā liedz tādu valsts tiesību normu, kurā ir paredzēts, ka darba devējs var izbeigt darba līgumu, piemērojot samazinātu uzteikuma termiņu, ja attiecīgais darba ņēmējs ar invaliditāti bija prombūtnē slimības dēļ, saglabājot darba samaksu, 120 dienas pēdējo 12 mēnešu laikā, ja šī prombūtne ir sekas tam, ka darba devējs nebija veicis piemērotus pasākumus atbilstoši šīs direktīvas 5. pantā paredzētajam pienākumam paredzēt saprātīgus pielāgojumus;
- 4) Direktīva 2000/78 ir jāinterpretē tādejādi, ka tā liedz tādu valsts tiesību normu, kurā ir paredzēts, ka darba devējs var izbeigt darba līgumu, piemērojot samazinātu uzteikuma termiņu, ja attiecīgais darba ņēmējs ar invaliditāti atradās prombūtnē slimības dēļ, saglabājot darba samaksu, 120 dienas pēdējo 12 mēnešu laikā, ja šīs prombūtnes iemesls ir viņa invaliditāte, izņemot, ja šī tiesību norma, kam ir leģitīms mērķis, nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs šī mērķa sasniegšanai, kas ir jānovērtē iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 269, 10.9.2011.

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums (Cour constitutionnelle (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA/État belge

(Lieta C-375/11) ⁽¹⁾

(Telekomunikāciju pakalpojumi — Direktīva 2002/20/EK — 3. un 12.–14. pants — Radio frekvenču izmantošanas tiesības — Maksas par radio frekvenču izmantošanas tiesībām — Vienreizējās maksas par radio frekvenču izmantošanas tiesību piešķiršanu un atjaunošanu — Aprēķina metode — Esošo tiesību grozījumi)

(2013/C 156/09)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour constitutionnelle

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Belgacom SA, Mobistar SA un KPN Group Belgium SA

Atbildētāja: État belge

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cour constitutionnelle (Beļģija) — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 21. lpp) 3., 12., 13. panta un 14. panta 1. un 2. punkta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, kurā operatori, kuriem piemīt individuālas tiesības izmantot mobilās telefonijas frekvences, nosaka vienreizēju maksājumu, kas jāveic par atļauju izsniegšanu mobilās telefonijas tīkla izveidei un izmantošanai to teritorijā piecpadsmit gadu laikposmā — Operatoru individuālo tiesību atjaunošana — To operatori, kuri vēlas iegūt jaunas tiesības, pienākums papildus ikgadējiem maksājumiem veikt vienreizēju maksājumu, kura apmērs tiek noteikts izsoles veidā — Pieļaujāmība

Rezolutīvā daļa:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) 12. un 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neliedz dalībvalstij noteikt mobilās telefonijas operatoriem, kuriem ir tiesības izmantot radio frekvences, vienreizēju maksu, kas jāmaksā gan par radio frekvenču izmantošanas tiesību jaunu iegūšanu, gan par šo tiesību atjaunošanu un kas jāmaksā papildus ne tikai ikgadējai maksai par frekvenču nodošanu lietošanā, kuras mērķis ir veicināt resursu optimālu izmantošanu, bet kas jāmaksā papildus arī maksai, ar ko tiek segtas atļaujas pārvaldības izmaksas, ar noteikumu, ka šo maksu mērķis tiešām ir nodrošināt resursa, kādas ir šīs radio frekvences, optimālu izmantošanu ka tās ir objektīvi pamatotas, pārskatāmas, nediskriminējošas un samērīgas attiecībā uz to paredzēto mērķi, un ka tajās tiek ņemti vērā mērķi, kuri izvirzīti 8. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta

Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva); tas jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Ar tādu pašu noteikumu apmēra noteikšana vienreizējai maksai par radio frekvenču izmantošanas tiesībām, vai nu atsaucoties uz agrāko vienreizējo piešķiršanas nodevu, kas tiek aprēķināta, pamatojoties uz frekvenču skaitu un mēnešu skaitu, uz kuriem frekvenču izmantošana attiecas, vai arī pamatojoties uz summām, kuras iegūtas izsolēs, var būt piemērota metode, ar kuru noteikt radio frekvenču vērtības;

- 2) Direktīvas 2002/20 14. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neliedz dalībvalstij noteikt mobilās telefonijas operatoram tādu maksu, kāda ir aplūkota pamatlietā, ar noteikumu, ka šis grozījums ir objektīvi pamatots, ka tas ir izdarīts samērīgā veidā un ka tas ir iepriekš paziņots visām ieinteresētajām personām, sniedzot tām atbilstīgu iespēju izteikt savu viedokli; tas jāpārbauda iesniedzējtiesai, ņemot vērā pamatlietas apstākļus;
- 3) Direktīvas 2002/20 14. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neliedz dalībvalstij noteikt mobilās telefonijas operatoram tādu maksu, kāda aplūkota pamatlietā.

⁽¹⁾ OV C 282, 24.9.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Blanka Soukupová/Ministerstvo zemědělství

(Lieta C-401/11) ⁽¹⁾

(Lauksaimniecība — ELVGF — Regula (EK) Nr. 1257/1999 — Atbalsts lauku attīstībai — Atbalsts saistībā ar priekšlaicīgu pensionēšanos — Saimniecību citam nododoša persona, kas nav jaunāka par 55 gadiem, bet nodošanas brīdī vēl nav sasniegusi parasto pensijas vecumu — Jēdziens “parastais pensijas vecums” — Valsts tiesību akti, kuros atšķirīgs pensionēšanās vecums ir noteikts atkarībā no dzimuma, kā arī sievietēm atkarībā no izaudzināto bērnu skaita — Vispārējie principi par vienlīdzīgu attieksmi un diskriminācijas aizliegumu)

(2013/C 156/10)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Blanka Soukupová

Atbildētāja: Ministerstvo zemědělství

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Nejvyšší správní soud* — Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1257/99 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu (OV L 160, 80. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā, 3. nod., 25. sēj., 391. lpp.) 11. panta, kā arī vispārējo principu par vienlīdzīgu attieksmi un diskriminācijas aizliegumu interpretācija — Atbalsts saistībā ar priekšlaicīgu pensionēšanos lauksaimniecībā, kuru var maksāt saimniecību citam nododošai personai, kas nav jaunāka par 55 gadiem, bet nodošanas brīdī vēl nav sasniegusi parasto pensijas vecumu — Jēdziens “parastais pensijas vecums” — Valsts tiesību akti, kuros atšķirīgs pensionēšanās vecums ir noteikts atkarībā no dzimuma, kā arī sievietēm atkarībā no izaudzināto bērnu skaita

Rezolutīvā daļa:

Savienības tiesībām un to vispārējiem principiem par vienlīdzīgu attieksmi un diskriminācijas aizliegumu nav atbilstoši, ka saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts pensiju sistēmas noteikumiem par vecuma pensijas saņemšanas tiesību iegūšanai vajadzīgo vecumu “parastais pensijas vecums” Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1257/1999 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu 11. panta 1. punkta otrā ievilkuma izpratnē tiek noteikts atšķirīgi atkarībā no atbalstu saistībā ar priekšlaicīgu pensionēšanos lauksaimniecībā pieprasošās personas dzimuma un sieviešu dzimuma pieprasītāju gadījumā — atkarībā no pieprasītājas izaudzināto bērnu skaita.

(¹) OV C 311, 22.10.2011.

Tiesas (sestā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums — Eiropas Komisija/Buczek Automotive sp. z o.o., Polijas Republika

(Lieta C-405/11 P) (¹)

(Apelācija — Valsts atbalsts — Polijas tērauda rūpniecības pārstrukturēšana — Valsts atbalsta jēdziens — Valsts prasījumu atgūšana — Parādnieka uzņēmuma bankrota nepieprasīšanas kvalificēšana par valsts atbalstu — Privātā aizdevēja kritērijs — Pierādīšanas pienākuma sadale — Pārbaudes tiesā robežas)

(2013/C 156/11)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Stobiecka-Kuik un T. Maxian Rusche)

Otrs lietas dalībnieks: Buczek Automotive sp. z o.o. (pārstāvis — J. Jurczyk, radca prawny) un Polijas Republika (pārstāvis — M. Krasnodębska-Tomkiel)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2011. gada 17. maija spriedumu lietā T-1/08 *Buczek Automotive*/Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa ir daļēji atcēlusi Komisijas 2007. gada 23. oktobra Lēmumu 2008/344/EK par valsts atbalsta pasākumu C-23/06 (ex NN 35/06), ko Polija īstenojusi tērauda ražotājam grupai *Technologie Buczek* (OV 2008, L 116, 26. lpp.) — Parādnieka uzņēmuma bankrota nepieprasīšanas kvalificēšana par valsts atbalstu — Kļūda tiesību piemērošanā attiecībā uz Komisijas piemērotā hipotētiska privātā kreditora kritērija novērtējumu, kā arī attiecībā uz pierādīšanas pienākuma sadalījumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Polijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 311, 22.10.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (*Rechtbank Amsterdam (Nīderlande)* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — F.P. Jeldes, M.A. Peeters, J.G.J. Arnold/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Lieta C-443/11) (¹)

(Migrējošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums — LESD 45. pants — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 71. pants — Netipisks pārrobežu darba ņēmējs, kas ir pilnīgs bezdarbnieks, kurš ir saglabājis personiskās un profesionālās saites pēdējās nodarbinātības dalībvalstī — Regula (EK) Nr. 883/2004 — 65. pants — Tiesības uz pabalstu dzīvesvietas dalībvalstī — Maksājuma atteikums, ko paudusi pēdējās nodarbinātības dalībvalsts — Pielaujamība — Tiesas 1986. gada 12. jūnija sprieduma lietā 1/85 *Miethe* atbilstība — Pārejas noteikumi — 87. panta 8. punkts — Jēdziens “nemainīga situācija”)

(2013/C 156/12)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Amsterdam

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: F. P. Jeldes, M. A. Peeters un J. G. J. Arnold

Atbildētāja: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Rechtbank Amsterdam* — LESD 45. panta, Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulas (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.) 7. panta 2. punkta, Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.), 71. panta un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 1. lpp.) 65. panta un 87. panta 8. punkta interpretācija — Pārrobežu darba ņēmējs, kurš ir pilnīgs bezdarbnieks — Tiesības saņemt dzīvesvietas dalībvalsts pabalstus — Darba ņēmējs, kurš pēdējās nodarbinātības dalībvalstī ir saglabājis personiskās un profesionālās saites un kuram tajā ir labākas profesionālās reintegrācijas iespējas — Dalībvalsts, kas, ņemot vērā savus tiesību aktus un pamatojoties vienīgi uz to, ka darba ņēmēja dzīvesvieta citas dalībvalsts teritorijā, atsakās šim darba ņēmējam piešķirt bezdarbnieka pabalstu

Rezolutīvā daļa:

- 1) pēc Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulu (EK) Nr. 988/2009, spēkā stāšanās šīs regulas 65. panta normas nav jāinterpretē ievērojot Tiesas 1986. gada 12. jūnija spriedumu lietā 1/85 *Miethe*. Attiecībā uz pārrobežu darba ņēmēju, kas ir pilnīgs bezdarbnieks, kurš ar pēdējās nodarbinātības valsti ir saglabājis tādas personiskās un profesionālās saites, ka šajā valstī viņam ir labākas profesionālās reintegrācijas iespējas, šis 65. pants ir jāsaprot tādejādi, ka tas ļauj šādam darba ņēmējam papildus nodot sevi minētās valsts nodarbinātības dienestu rīcībā nevis lai tajā saņemtu bezdarbnieka pabalstus, bet vienīgi lai tajā saņemtu pārkvalifikācijas pakalpojumus;
- 2) noteikumi par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, kas it īpaši ietverti LESD 45. pantā, ir jāinterpretē tādejādi, ka tie ļauj pēdējās nodarbinātības dalībvalstij saskaņā ar savām valsts tiesībām atteikties piešķirt pārrobežu darba ņēmējam, kas ir pilnīgs bezdarbnieks, kuram šajā dalībvalstī ir labākas profesionālās reintegrācijas iespējas, bezdarbnieka pabalstus tādejā, ka viņš nedzīvo tās teritorijā, jo atbilstoši 65. pantam Regulā Nr. 883/2004 ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 988/2009, ir piemērojami dzīvesvietas dalībvalsts tiesību akti;
- 3) Regulas Nr. 883/2004 ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 988/2009, 87. panta 8. punkta normas ir jāpiemēro pārrobežu darba ņēmējiem, kas ir pilnīgi bezdarbnieki, kuri, ņemot vērā saites, ko viņi saglabājuši pēdējās nodarbinātības dalībvalstī, saņem no tās bezdarbnieka pabalstus, pamatojoties uz šīs dalībvalsts tiesību aktiem, atbilstoši 71. pantam Padomes

1971. gada 14. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem[, pašnodarbinātām personām] un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kura grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regulu (EK) Nr. 592/2008.

Jēdziens "nemainīga situācija" Regulas Nr. 883/2004, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 988/2009, 87. panta 8. punkta izpratnē ir jāizvērtē, ņemot vērā valsts tiesību aktus sociālās nodrošināšanas jomā. Valsts tiesai ir jāpārbauda, vai tādi darba ņēmēji, kādi ir M. A. Peeters un J. G. J. Arnold, atbilst nosacījumiem, kas šajos tiesību aktos paredzēti, lai varētu pieprasīt no jauna maksāt minētos bezdarbnieka pabalstus, kas viņiem tika maksāti atbilstoši minētajiem tiesību aktiem, saskaņā ar 71. pantu Regulā Nr. 1408/71, redakcijā, kura grozīta un atjaunināta ar Regulu Nr. 118/97, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 592/2008.

(¹) OV C 355, 3.12.2011.

Tiesas (ceturrtā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (*Landgericht Hamburg* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Novartis Pharma GmbH/Apozyt GmbH*

(Lieta C-535/11) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 726/2004 — Cilvēkiem paredzētas zāles — Reģistrācijas procedūra — Reģistrācijas pienākums — Zāļu, kuru "izgatavošanai" izmantoti konkrēti šīs regulas pielikuma 1. punktā minēti biotehnoloģijas procesi, jēdziens — Pārslēpšanas darbība — Injekcijas šķīdums, kas tiek izplatīts vienreizējas lietošanas traukos, kuros ir vairāk terapeitiskā šķīduma, nekā faktiski tiek izmantots ārstēšanai — Šādu trauku saturs, ko, pamatojoties uz ārsta recepti, pa daļām iepilda iepriekš uzpildītās šļircēs receptē noteiktajās devās, nemainot zāļu sastāvu)

(2013/C 156/13)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Hamburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Novartis Pharma GmbH

Atbildētāja: Apozyt GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Landgericht Hamburg* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Regulas Nr. 726/2004/EK, ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru (OV L 136, 1. lpp.), pielikuma interpretācija — Jēdziena “izgatavošana” (vāciski “hergestellt”) nozīme šī pielikuma pirmajā teikumā — Jautājums, vai šajā jēdzienā ietilpst šļircu vienreizēja uzpildīšana ar šķidra veida medikamentu no oriģinālā iepakojuma

Rezolutīvā daļa:

Pamattiesvedībā izskatītās darbības, ciktāl ar tām netiek mainīts apskatīto zāļu sastāvs un ciktāl tās tiek veiktas tikai, pamatojoties uz individuālām receptēm, kurās ir paredzēta šādu darbību veikšana — fakts, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, — nav tādas, kurām ir nepieciešama tirdzniecības atļauja Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Regulas (EK) Nr. 726/2004, ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru, 3. panta 1. punkta izpratnē, bet uz tām katrā ziņā attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētiem zālēm, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 15. decembra Direktīvu 2010/84/ES, noteikumi.

(¹) OV C 13, 14.1.2012.

Tiesas (devītā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-613/11) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Itālijas Republikas piešķirts atbalsts kuģniecības nozarei Sardīnijā — Komisijas Lēmums 2008/92/EK, ar kuru konstatēta šī atbalsta nesaderība ar kopējo tirgu un uzdots to atgūt no atbalsta saņēmējiem — Neizpilde noteiktajā termiņā)

(2013/C 156/14)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — B. Stromsky un D. Grespan)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — G. Palmieri, pārstāvis, kam palīdz S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Tādu aktu nepieņemšana paredzētajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2007. gada 10. jūlija Lēmuma 2008/92/EK par Itālijas

valsts atbalsta shēmu kuģniecības nozarei Sardīnijā (OV 2008, L 29, 24. lpp.) 2. un 5. panta prasības — Prasība Komisijas lēmumus izpildīt tūlītēji un efektīvi — Attiecīgā nelikumīgā atbalsta atgūšanas procedūras nepietiekamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā neveicot visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai no saņēmējiem atgūtu valsts atbalstu, kas ar Komisijas 2007. gada 10. jūlija Lēmuma 2008/92/EK par Itālijas valsts atbalsta shēmu kuģniecības nozarei Sardīnijā 1. pantu atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar kopējo tirgu, Itālijas Republika nav izpildījusi šī lēmuma 2. un 5. pantā paredzētos pienākumus;
- 2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 32, 4.2.2012.

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (Landgericht München I (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Karl Berger/Freistaat Bayern

(Lieta C-636/11) (¹)

(Regula (EK) Nr. 178/2002 — Patērētāju tiesību aizsardzība — Pārtikas nekaitīgums — Sabiedrības informēšana — Lietošanai pārtikā nederīga, bet veselībai nekaitīga pārtikas produkta laišana tirgū)

(2013/C 156/15)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht München I

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Karl Berger

Atbildētāja: Freistaat Bayern

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Landgericht München I* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulas (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1. lpp.), 10. panta interpretācija — Piemērojamība laikā — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta sabiedrības informēšana, ja tirgū ir nonācis lietošanai uzturā nederīgs un šķebinošs pārtikas produkts, kas gan konkrēti veselībai nav kaitīgs

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulas (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu, 10. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru ir atļauts informēt sabiedrību, norādot pārtikas produkta nosaukumu, kā arī uzņēmuma, ar kura nosaukumu vai firmu produkts ir ražots, apstrādāts vai laists tirgū, nosaukumu, ja šāds produkts, kaut arī tas ir nekaitīgs veselībai, nav derīgs lietošanai pārtikā. Minētās regulas 17. panta 2. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā tiek atļauts tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, valsts iestādēm paziņot šādu informāciju sabiedrībai, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem, 7. pantā paredzētās prasības.

(¹) OV C 98, 31.03.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Land Berlin/Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

(Lieta C-645/11) (¹)

(Regula (EK) Nr. 44/2001 — 1. panta 1. punkts un 6. panta 1. punkts — Jēdziens “civillietas un komerclietas” — Nepamatoti veikts valsts iestādes maksājums — Tiesvedībā izvirzīts prasījums atmaksāt šo naudas summu — Tiesas noteikšana saistības gadījumā — Prasību cieša saistība — Atbildētājs ar dzīvesvietu trešajā valstī)

(2013/C 156/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Land Berlin

Atbildētāji: Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bundesgerichtshof — Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001

par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV L 12, 1. lpp.) 1. panta 1. punkta un 6. panta 1. punkta interpretācija — “Civillietas un komerclietas” jēdziens — Jautājums par to, vai tas ietver tiesvedību par nepienākošās summas atgūšanu attiecībā uz valsts iestādes nepamatoti veiktu maksājumu administratīvā procesā saistībā ar nacistu režīma radīta kaitējuma kompensāciju

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “civillietas un komerclietas” ietver tiesvedību par nepienākošās summas atdošanu, ja valsts iestāde, saņēmusi iestādes, kas izveidota ar likumu par totalitāra režīma īstenotas vajāšanas kompensāciju, rīkojumu kā kompensāciju cietušanai personai izmaksāt daļu ieņēmumu no nekustamā īpašuma pārdošanas, neparedzētas kļūdas dēļ šai personai pārskaita visu pirkuma cenu, bet vēlāk nepienākošos summu pieprasa atpakaļ tiesas ceļā;

2) Regulas Nr. 44/2001 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pastāv cieša saistība šīs normas izpratnē starp prasībām, kuras ir celtas pret vairākiem atbildētājiem, kuru domicils ir citās dalībvalstīs, tad, ja pēdējie minētie tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, pamatojas uz tiesībām uz papildkompensāciju, kas ir jāizlemj kopā;

3) Regulas Nr. 44/2001 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nav paredzēts to piemērot atbildētājiem, kuru domicils nav dalībvalsts teritorijā, ja viņi ir iesūdzēti tiesā, ceļot prasību, kas vērstā vairākiem atbildētājiem, kuru vidū ir arī personas ar domicilu Eiropas Savienībā.

(¹) OV C 80, 17.3.2012.

Tiesas (septītā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums — Mindo Srl/Eiropas Komisija

(Lieta C-652/11 P) (¹)

(Apelācija — Konkurence — Aizliegta vienošanās — Itālijas jēltabakas iepirkšanas un pirmapstrādes tirgus — Solidarā parādnieka veikta naudas soda samaksa — Interese celt prasību — Pierādīšanas pienākums)

(2013/C 156/17)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Mindo Srl (pārstāvji — G. Mastrantonio, C. Osti un A. Prastaro, advokāti)

Otrs lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji — N. Khan un L. Malferrari, pārstāvji, kam palīdz F. Ruggeri Laderchi un R. Nazzini, advokāti)

Priekšmets

Apelācija par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2011. gada 5. oktobra spriedumu lietā T-19/06 *Mindo*/Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa nosprieda, ka nav jālemj par prasību daļēji atcelt Komisijas 2005. gada 20. oktobra Lēmumu C(2005) 4012, galīgā redakcija, attiecībā uz procedūru saskaņā ar EK līguma 81. panta piemērošanu (lieta COMP/C.38.281/B.2 — Jēltabaka — Itālija) par aizliegtu vienošanos ar mērķi noteikt cenas, kas maksājamas ražotājiem un citiem starpniekiem, un sadalīt piegādātājus Itālijas jēltabakas tirgū, kā arī atcelt vai samazināt prasītājam noteikto naudas sodu — Prasītājas maksātspējas procesa uzsākšana tiesvedības laikā — Intereses celt prasību zudums

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2011. gada 5. oktobra spriedumu lietā T-19/06 *Mindo*/Komisija;
- 2) nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;
- 3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

(¹) OV C 49, 18.02.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums (Högsta förvaltningsdomstolen (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Skatteverket/PFC Clinic AB*

(Lieta C-91/12) (¹)

(PVN — Direktīva 2006/112/EK — Atbrīvojumi no nodokļa — 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Slimnīcas un medicīniskā aprūpe, kā arī ar tām cieši saistītas darbības — Medicīniskās aprūpes sniegšana, darbojoties medicīniskās vai paramedicīniskās profesijās — Pakalpojumi, kas izpaužas kā estētiskās ķirurģijas darbības un procedūras — Vienīgi uz pacienta vēlmi balstītas pilnībā kosmētiska rakstura operācijas)

(2013/C 156/18)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta förvaltningsdomstolen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Skatteverket

Atbildētāja: PFC Clinic AB

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Högsta förvaltningsdomstolen — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta interpretācija — Medicīniskās aprūpes un medicīniskās aprūpes sniegšanas atbrīvojums no nodokļa — Priekšnodokļa atskaitīšana — Gan kosmētiska, gan rekonstruktīva rakstura estētiskas ķirurģijas pakalpojumu sniegšana — Operācijas vai aprūpes mērķa ņemšana vai neņemšana vērā

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts ir interpretējami tādejādi, ka

— uz tādu pakalpojumu sniegšanu kā pamatlietā, kuri ietver estētiskās ķirurģijas operācijas un estētiska rakstura procedūras, attiecas jēdzieni “medicīniskā aprūpe” vai “medicīniskās aprūpes sniegšana” minētā 1. punkta b) un c) apakšpunkta izpratnē, ja šo pakalpojumu mērķis ir diagnosticēt, ārstēt un izārstēt slimības vai veselības anomālijas vai aizsargāt, uzturēt vai atjaunot cilvēku veselību;

— vienkārša personas, kura izmanto estētiskās ķirurģijas pakalpojumus, subjektīvā izpratne par šiem pakalpojumiem pati par sevi nav izšķiroša, lai izvērtētu, vai šīs operācijas mērķis ir terapeitisks;

— apstākļi, ka tādus pakalpojumus kā pamatlietā sniedz vai veic licencēts medicīniskās profesijas pārstāvis vai ka šādu pakalpojumu mērķi nosaka šīs profesijas pārstāvis, var ietekmēt vērtējumu par to, vai uz tādām operācijām kā pamatlietā attiecas jēdzieni “medicīniskā aprūpe” vai “medicīniskās aprūpes sniegšana” attiecīgi Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta b) apakšpunkta un šīs direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, un

— lai izvērtētu, vai tāda pakalpojumu sniegšana kā pamatlietā ir atbrīvojama no PVN saskaņā ar Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktu, ir jāņem vērā visas prasības, kas noteiktas šī 1. punkta b) vai c) apakšpunktā, kā arī citos šīs direktīvas atbilstīgajos IX sadaļas 1. un 2. nodaļas tajos noteikumos, kas ietverti tās 131., 133. un 134. pantā.

(¹) OV C 118, 21.4.2012.

Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums (Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Magdeburger Mühlenwerke GmbH/Finanzamt Magdeburg

(Lieta C-129/12) ⁽¹⁾

(Reģionālā atbalsta shēma — Ieguldījumi lauksaimniecības produktu pārstrādei un tirdzniecībai — Komisijas lēmums — Nesaderīgums ar iekšējo tirgu — Nesaderīga atbalsta atcelšana — Atbalsta piešķiršanas brīdis — Tiesiskās palāvības aizsardzības princips)

(2013/C 156/19)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Magdeburger Mühlenwerke GmbH

Atbildētāja: Finanzamt Magdeburg

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt — Komisijas 1998. gada 20. maija Lēmuma 1999/183/EK par valsts atbalstu Vācijas lauksaimniecības produktu pārstrādei un tirdzniecībai, ko Vācija var piešķirt, pamatojoties uz esošajām reģionālā atbalsta shēmām (OV L 60, 61. lpp.), interpretācija — Vācijas pienākums atcelt esošās valsts atbalsta shēmas, kas neatbilst Komisijas paziņojumā par šāda veida valsts atbalstu noteiktajam ietvaram — Šāda pienākuma piemērojamība laikā — Attiecīgās dalībvalsts iespēja neatcelt attiecīgo valsts atbalstu attiecībā uz ieguldījumiem, kas ir iepilnoti pirms lēmuma transponēšanas termiņa beigām un pirms dalībvalsts ieceres atcelt valsts atbalstu šādiem ieguldījumiem publicēšanas, ja attiecīgais ieguldījums ir veikts pēc lēmuma transponēšanas

Rezolutīvā daļa:

Komisijas 1998. gada 20. maija Lēmuma 1999/183/EK par valsts atbalstu Vācijas lauksaimniecības produktu pārstrādei un tirdzniecībai, ko Vācija var piešķirt, pamatojoties uz esošajām reģionālā atbalsta shēmām, 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj to, ka tiek piešķirts atbalsts ieguldījumiem attiecībā uz labības malšanu, par kuriem saistošs lēmums veikt ieguldījumus ir pieņemts, pirms beidzies termiņš, kurš Vācijas Federatīvajai Republikai noteikts, lai izpildītu šo lēmumu, vai pirms šajā ziņā īstenoto pasākumu publicēšanas Bundessteuerblatt, lai gan ieguldījuma līdzekļu piegāde, kā arī dotācijas noteikšana un izmaksa ir notikusi vienīgi pēc minētā termiņa beigām vai pēc minētās publikācijas, ja brīdis, kurā ieguldījuma dotācija tiek uzskatīta par piešķirtu, ir vienīgi pēc minētā termiņa beigām. Iesniedzējtiesai ir jānosaka brīdis, kurā tāda ieguldījuma dotācija, par

kādu ir runa pamatlietā, ir jāuzskata par piešķirtu, ņemot vērā visus valsts tiesībās izvirzītos nosacījumus attiecīgā atbalsta saņemšanai un nodrošinot, ka Lēmuma 1999/183/EK 2. panta 1. punktā minētais aizliegums netiek apiets.

⁽¹⁾ OV C 174, 16.6.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (Administrativen sad — Varna (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Rusedespred OOD/Direktor na Direksia “Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Lieta C-138/12) ⁽¹⁾

(Nodokļi — PVN — Direktīva 2006/112/EK — 203. pants — Nodokļu neitralitātes princips — Samaksātā nodokļa atmaksāšana piegādātājiem gadījumā, ja no nodokļiem atbrīvota darījuma saņēmējam tiek atteiktas tiesības atskaitīt nodokli)

(2013/C 156/20)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad — Varna

Lietas dalībnieki pamatlietā

Prasītājs: Rusedespred OOD

Atbildētājs: Direktor na Direksia “Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Administrativen sad Varna — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 203. panta interpretācija — Nodokļu neitralitātes, efektivitātes un vienlīdzīgas attieksmes principi — Tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu — Pakalpojuma sniedzēja tiesības lūgt atmaksāt kļūdas pēc samaksātu nodokli, ja tiesības nodokli atskaitīt ir tikušas liegtas pakalpojuma saņēmējam tāpēc, ka minētais pakalpojums saskaņā ar valsts tiesībām nav apliekams ar nodokli

Rezolutīvā daļa:

1) PVN neitralitātes princips, kas ir precizēts judikatūrā par Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 203. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tas, ka, pamatojoties uz valsts tiesību normu, ar kuru transponēts minētais pants, nodokļu administrācija atsakās no nodokļa atbrīvota pakalpojuma sniedzējam atmaksāt

PVN, par kuru tā klientam kļūdas dēļ ir izrakstīts rēķins, tādēļ, ka šis piegādātājs nav izlabojis kļūdaino rēķinu, lai arī šī administrācija šim klientam ir galīgi atteikusi tiesības atskaitīt minēto PVN un šā galīgā atteikuma dēļ valsts likumā paredzētais korekcijas mehānisms vairs nav piemērojams;

- 2) nodokļu maksātājs var atsaukties uz PVN neitralitātes principu, kas ir precizēts judikatūrā par Direktīvas 2006/112 203. pantu, lai apstrīdētu valsts tiesību normu, kurā PVN, par kuru kļūdas dēļ izrakstīts rēķins, atmaksāšana ir pakļauta nosacījumam, ka ir jāizlabo kļūdainais rēķins, bet tiesības atskaitīt minēto PVN tikušas galīgi atteiktas un šā galīgā atteikuma dēļ valsts likumā paredzētais korekcijas mehānisms vairs nav piemērojams.

(¹) OV C 151, 26.05.2012.

Tiesas (septītā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums — Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-158/12) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 2008/1/EK — 5. pants — Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole — Prasības atļauju izsniegšanai esošām iekārtām — Pienākums nodrošināt šādu iekārtu ekspluatāciju atbilstoši minētās direktīvas prasībām)

(2013/C 156/21)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — S. Petrova un K. Mifsud-Bonnic)

Atbildētāja: Īrija (pārstāvis — E. Creedon)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīvas 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (OV L 24, 8. lpp.) 5. panta 1. punkta pārkāpums — Prasības atļauju izsniegšanai esošām iekārtām — Pienākums nodrošināt šādu iekārtu ekspluatāciju atbilstoši minētās direktīvas prasībām

Rezolutīvā daļa:

- 1) neizsniegt atļaujas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīvas 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli 6. un 8. pantu vai pienācīgi nenodrošinot atļauju nosacījumu pārskatīšanu un vajadzības gadījumā neatjauminot tos attiecībā uz trīspadsmit esošajām cūku audzēšanas iekārtām un putnu audzēšanas iekārtām, un līdz ar to nenodrošinot, ka visas esošās iekārtas vēlākais no 2007. gada

30. oktobra tiks ekspluatētas saskaņā ar šīs direktīvas 3., 7., 9., 10., 13. pantā, 14. panta a) un b) punktā, kā arī 15. panta 2. punktā noteiktajām prasībām, Īrija nav izpildījusi minētās direktīvas 5. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

- 2) Īrija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 174, 16.6.2012.

Tiesas (desmitā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums — Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-197/12) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi — PVN — Direktīva 2006/112/EK — 148. pants — Noteiktu darījumu attiecībā uz kuģiem, kas pārvadā pasažierus par atlīdzību vai kurus izmanto komercdarbībai, atbrīvošana no nodokļa — Nosacījums par izmantošanu kuģošanai atklātā jūrā)

(2013/C 156/22)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Dintilhac un C. Soulay)

Atbildētāja: Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues, J.-S. Pilczer un D. Colas)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 148. panta a), c) un d) punkta pārkāpums — Noteiktu darījumu attiecībā uz kuģiem, kuri par atlīdzību pārvadā pasažierus vai kurus izmanto komercdarbībai, atbrīvošana no nodokļa — Nosacījums par izmantošanu kuģošanai atklātajā jūrā — Tāda valsts pasākuma, ar kuru šajā direktīvā paredzētie atbrīvojumi ir nepamatoti paplašināti, atbilstība direktīvai

Rezolutīvā daļa:

- 1) Vispārējā Nodokļu kodeksa 262. pantā, II, 2., 3., 6. un 7. punktā paredzētajai darījumu atbrīvošanai no pievienotās vērtības nodokļa nepiemērojot nosacījumu, ka kuģiem, kas pārvadā pasažierus par atlīdzību vai kurus izmanto komercdarbībai, ir jābūt izmantotiem kuģošanai atklātajā jūrā, Francijas Republika nav izpildījusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 148. panta a), c) un d) punktā paredzētos pienākumus;

2) Francijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 217, 21.07.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Salzburger Flughafen GmbH/Umweltsenat

(Lieta C-244/12) (¹)

(Noteiktu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 85/337/EEK — 2. panta 1. punkts un 4. panta 2. punkts — II pielikumā minēti projekti — Lidostas infrastruktūras paplašināšanas darbi — Pārbaude atbilstoši limitiem vai kritērijiem — 4. panta 3. punkts — Atlases kritēriji — III pielikuma 2. punkta g) apakšpunkts — Blīvi apdzīvotas teritorijas)

(2013/C 156/23)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Salzburger Flughafen GmbH

Atbildētāja: Umweltsenat

piedaloties: Landesumweltanwaltschaft Salzburg, Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Verwaltungsgerichtshof — Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EEK (OV L 73, 5. lpp.), interpretācija — Projekti, kuriem ir jāveic novērtējums — Lidostas paplašināšana — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā šāda projekta ietekme uz vidi ir jānovērtē tikai tad, ja lidojumu skaits gadā pieaug par 20 000

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, kas grozīta ar Padomes 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EEK, 2. panta 1. punktam, kā arī 4. panta 2. punkta b) apakšpunktam un 3. punktam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram šīs direktīvas II pielikumā ietilpstošu lidostas infrastruktūras pārveidošanas projektu ietekmes uz vidi novērtējums ir jāveic tikai tad, ja šo projektu īstenošanas rezultātā ir sagaidāms reisu skaita pieaugums par vismaz 20 000 gadā;

2) ja dalībvalsts atbilstoši Direktīvas 85/337, kas grozīta ar Direktīvu 97/11, 4. panta 2. punkta b) apakšpunktam, kurš attiecas uz tās II pielikumā uzskaitītajiem projektiem, paredz tādu limitu, kāds aplūkojams pamatlietā un kas neatbilst šīs direktīvas 2. panta 1. punktā un 4. panta 3. punktā izklāstītajiem pienākumiem, minētās direktīvas 2. panta 1. punktam, kā arī 4. panta 2. punkta a) apakšpunktam un 3. punktam ir tieša iedarbība, atbilstoši kurai kompetentajām valsts iestādēm ir jānodrošina, lai vispirms tiktu pārbaudīts, vai attiecīgajiem projektiem var būt būtiska ietekme uz vidi, un, ja tas apstiprinās, lai tiktu veikts šīs ietekmes novērtējums.

(¹) OV C 235, 4.8.2012.

Tiesas (astotā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (Tribunale di Napoli (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Oreste Della Rocca/Poste Italiane SpA

(Lieta C-290/12) (¹)

(Sociālā politika — Direktīva 1999/70/EK — UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku — 2. klauzula — Pamatnolīguma piemērošanas joma — Pagaidu darba aģentūra — Lietotāju uzņēmuma nodrošināšana ar pagaidu darbiniekiem — Secīgi uz noteiktu laiku noslēgti darba līgumi)

(2013/C 156/24)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Napoli

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Oreste Della Rocca

Atbildētāja: Poste Italiane SpA

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale di Napoli — Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 43. lpp.) pielikuma 2. un 5. klauzulas interpretācija — Piemērošanas joma — Direktīvas piemērojama pagaidu darba aģentūrām — Šo sabiedrību iespēja slēgt secīgus līgumus uz noteiktu laiku ar pagaidu darbiniekiem tādu apstākļu dēļ, kas attaisno darba attiecību starp pagaidu darbinieku un lietotāju uzņēmumu pagaidu raksturu

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīva 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku un 1999. gada 18. martā noslēgtais Pamat nolīgums par darbu uz noteiktu laiku, kas ir ietverts šīs direktīvas pielikumā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nav piemērojami ne darba attiecībām uz noteiktu laiku starp pagaidu darbinieku un pagaidu darba aģentūru, ne arī darba attiecībām uz noteiktu laiku starp šādu darbinieku un lietotājuņēmumu.

(¹) OV C 243, 11.8.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 21. marta rīkojums (Giudice di pace di Lecce (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Abdoul Khadre Mbaye

(Lieta C-522/11) (¹)

(Reglamenta 99. pants — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Direktīva 2008/115/EK — Kopīgi standarti un procedūras attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru nelikumīgu uzturēšanos soda ar kriminālsodiem)

(2013/C 156/25)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Giudice di pace di Lecce

Lietas dalībnieks pamata procesā

Abdoul Khadre Mbaye

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Ufficio del Giudice di Pace Lecce — Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvas 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 98. lpp.), 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta, kā arī 6., 7. un 8. panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru ārvalstniekam, kurš valsts teritorijā ieceļojis vai uzturas nelikumīgi, paredzēts no EUR 5 000 līdz EUR 10 000 liels naudas sods — Nelikumīgas uzturēšanās kā noziedzīga nodarījuma pieļaujāmība — Tūlītējas izraidīšanas, kas noteikta vismaz uz pieciem gadiem un ar kuru ir aizstāts naudas sods, pieļaujāmība

Rezolutīvā daļa:

1) Trešo valstu valstspiederīgie, kuri ir apsūdzēti vai notiesāti par dalībvalsts tiesiskajā regulējumā paredzētu nelikumīgu uzturēšanos kā noziedzīgu nodarījumu, nevar tikai saistībā ar šo nelikumīgu uzturēšanos kā noziedzīgu nodarījumu tikt izslēgti no Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvas

2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, piemērošanas jomas saskaņā ar tās 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu;

2) ar Direktīvu 2008/115 tiek pieļauts tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā pamatlīnē, ar kuru trešo valstu valstspiederīgo nelikumīgu uzturēšanos soda ar naudas sodu, kuru var aizstāt ar izraidīšanu kā sodu; tomēr šī aizstāšanas iespēja var tikt izmantota tikai tad, ja ieinteresētās personas situācija atbilst vienam no šīs direktīvas 7. panta 4. punktā minētajiem gadījumiem.

(¹) OV C 370, 17.12.2011.

Tiesas (astotā palāta) 2013. gada 21. marta rīkojums (Administrativen sad — Varna (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Sani Treyd EOOD/Direktor na Direksia “Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Lieta C-153/12) (¹)

(Reglamenta 99. pants — PVN — Direktīva 2006/112/EK — 62., 63., 65., 73. un 80. pants — Apbūves tiesību nodibināšana, ko fiziskas personas, kas nav nodokļa maksātājas un nodokļa parādnieces, veic par labu sabiedrībai apmaiņā pret to, ka šī sabiedrība uzbūvē ēku šo personu labā — Maiņas līgums — PVN saistībā ar piegādēm ēkas būvniecībai — Nodokļa iekasējamības gadījums — Iekasējamība — Visas atlīdzības iepriekšēja samaksa — Avanss — Nodokļa bāze, ja atlīdzību veido preces vai pakalpojumi)

(2013/C 156/26)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad — Varna

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Sani Treyd EOOD

Atbildētājs: Direktor na Direksia “Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Administrativen sad — Varna — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 62. panta 1. punkta, 63., 73. un 80. panta

interpretācija — Valsts tiesību akti, kuros paredzēts, ka jebkura preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana, par kuru atlīdzība pilnībā vai daļēji ir noteikta precēs vai pakalpojumos, tiek uzskatīta par divām savstarpēji saistītām piegādēm vai pakalpojumiem — Tiesību akti, kuros noteikts, ka savstarpēji saistītu maiņas darījumu gadījumā PVN iekasējamības iestāšanās datums ir noteikts kā piegādes, kas veikta pirmā, nodokļa iekasējamības iestāšanās datums, pat ja atlīdzība par šo piegādi vēl nav veikta — Fiziskas personas, kas nodevušas apbūves tiesības sabiedrībai dzīvojamās mājas būvniecībai pret šīs sabiedrības saistībām par saviem līdzekļiem uzcelt šo ēku un atsavinātājiem 12 mēnešu laikā pēc būvatļaujas saņemšanas nodot 25 % no kopējās apbūvētās platības — Aplikamās vērtības noteikšana — Nodokļa iekasējamības jēdziena piemērošana no nodokļa atbrīvotiem darījumiem, pat ja tos ir veikusi persona, kas nav ne nodokļa maksātājs, ne nodokļa parādnieks

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 63. un 65. pants ir interpretējami tādējādi, ka, ja tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, ar mērķi uzbūvēt ēku tiek nodibinātas apbūves tiesības par labu sabiedrībai, kura kļūst par 75 % no kopējās apbūvētās teritorijas īpašnieci, kā atlīdzība par atlikušo 25 % būvniecību, ko šī sabiedrība apņemas nodot pilnībā pabeigtā stāvoklī personām, kuras ir nodibinājušas šīs apbūves tiesības, šajos pantos nav aizliegts, ka pievienotās vērtības nodoklis par būvniecības pakalpojumu piegādi kļūst iekasējams no brīža, kad ir nodibinātas apbūves tiesības, proti, pirms ir sniegts šis pakalpojums, ciktāl šo tiesību nodibināšanas brīdī jau ir zināmi šī nākotnes pakalpojuma sniegšanas elementi un tādējādi attiecīgie pakalpojumi ir precīzi definēti, un šo tiesību vērtība var tikt izteikta naudā, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Šajā ziņā nav nozīmes tam, ka šo tiesību nodibināšana ir atbrīvots darījums, ko veic personas, kuras nav nodokļa maksātājas vai nodokļa parādnieces šīs direktīvas izpratnē;
- 2) tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, kad darījumu nav īstenojušas saistītas puses Direktīvas 2006/112 80. panta 1. punkta izpratnē, kas tomēr ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, šīs direktīvas 73. un 80. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesību normu, par kādu ir pamatlieta un saskaņā ar kuru, ja atlīdzību par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu pilnībā veido preces vai pakalpojumi, piegādes vai pakalpojumu sniegšanas nodokļa bāzi katrā ziņā veido piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu parastā vērtība.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 21. janvārī iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) — Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit Kft./Vidékfejlesztési Miniszter

(Lieta C-24/13)

(2013/C 156/27)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit Kft.

Atbildētājs: Vidékfejlesztési Miniszter

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Regula (EK) Nr. 1698/2005⁽¹⁾ un Komisijas Regula (EK) Nr. 1974/2006⁽²⁾ ir interpretējamas tādējādi, ka saistībā ar lauksaimniecības atbalstu izveidotajām vietējām rīcības grupām var būt tikai viena kādā dalībvalstī likumiski paredzēta juridiskā forma?
- 2) Vai, pamatojoties uz iepriekš minētajām regulām, var tikt paredzēts atšķirīgs tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram valsts likumdevējs atzīst tikai tās vietējās rīcības grupas, kurām ir noteikta juridiskā forma, paredzot nosacījumus, kas atšķiras vai ir stingrāki nekā Regulas Nr. 1698/2005 62. panta [1. punktā] paredzētie?
- 3) Vai atbilstoši iepriekš minētajām regulām ir pietiekami, ka vietējās rīcības grupas kādā dalībvalstī atbilst tikai Regulas Nr. 1698/2005 62. panta [1. punktā] paredzētajiem nosacījumiem? Vai dalībvalsts var ierobežot šo tiesību normu, nosakot organizācijām, kuras atbilst Regulas Nr. 1698/2005 62. panta [1. punktā] paredzētajiem nosacījumiem, citas formas prasības vai juridiskas prasības?
- 4) Vai iepriekš minētās regulas ir interpretējamas tādējādi, ka lēmums par tādu vietējo rīcības grupu likvidēšanu, kuras atbilst Regulas Nr. 1698/2005 62. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem un kuras visā tajā laikposmā, kurā tās darbojās, ir ievērojušas visus atbilstošos valsts un Kopienu tiesību aktus, atļaujot tikai tādu vietējo rīcības grupu darbību, kurām ir jauna juridiskā forma, ietilpst dalībvalsts rīcības brīvībā?
- 5) Vai iepriekš minētās regulas ir interpretējamas tādējādi, ka dalībvalsts attiecīgā gadījumā var izmainīt vietējo rīcības grupu darbības tiesisko ietvaru pat saistībā ar jau uzsāktām atbalsta programmām vai šo programmu plānošanas posmā?

⁽¹⁾ OV C 165, 9.6.2012.

- 6) Kā ir interpretējamas iepriekš minētās regulas gadījumā, ja tiek likvidētas vietējās rīcības grupas, kuras līdz attiecīgajam brīdim savu darbību ir veikušas efektīvi un atbilstoši tiesību aktiem? Kas šādā gadījumā notiek ar vietējo rīcības grupu saistībām un iegūtajām tiesībām, it īpaši ņemot vērā visu to organizāciju kopumu, kuras skar minētā likvidēšana?
- 7) Vai Padomes 2005. gada 20. septembra Regulas (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) 62. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka par pieļaujamu un atbilstošu tiesību aktiem var tikt atzīta tiesību norma, atbilstoši kurai dalībvalsts izvirza prasību, lai vietējās rīcības grupas *Leader*, kas darbojas kā komercsabiedrības bez peļņas mērķa, viena gada laikā tiktu pārveidotas par apvienību, pamatojoties uz to, ka tikai apvienības kā sociālas organizācijas juridiskā forma var atbilstoši nodrošināt vietējo dalībnieku tīkla izveidi, ņemot vērā to, ka atbilstoši spēkā esošajām Ungārijas tiesībām komercsabiedrības pamatmērķis ir peļņas gūšana un ekonomisko interešu esamība izslēdz jaunu dalībnieku piesaistīšanu un uzņemšanu?

⁽¹⁾ Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2006. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 1974/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Regulai (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 368, 15. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 21. janvārī iesniedza Kúria (Ungārija) — Árpád Kásler un Hajnalka Káslerné Rábai/OTP Jelzálogbank Zrt.

(Lieta C-26/13)

(2013/C 156/28)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Árpád Kásler un Hajnalka Káslerné Rábai

Atbildētāja: OTP Jelzálogbank Zrt.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — "Direktīva") 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka parāda, kas izriet ārvalstu valūtā izteikta aizdevuma, kas faktiski izmaksāts valsts valūtā un kas patērētājam ir

jāatmaksā vienīgi valsts valūtā, gadījumā līguma noteikums par valūtas maiņas kursu, kas nav ticis atsevišķi apspriests, var veidot daļu no "līguma galvenā priekšmeta definīcijas"?

Ja tas tā nav, vai, pamatojoties uz Direktīvas 4. panta 2. punkta otro iestarpinājumu, ir uzskatāms, ka starpība starp [valūtas] pirkšanas un pārdošanas kursu veido atlīdzību, kuras atbilstīgums sniegtajam pakalpojumam nevar tikt vērtēts no tās negodīguma viedokļa? Vai šajā ziņā ir kāda nozīme tam, vai starp finanšu uzņēmumu un patērētāju faktiski ir noticis valūtas maiņas darījums?

- 2) Ja Direktīvas 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesa neatkarīgi no attiecīgās valsts tiesību normām arī var izvērtēt minētajā Direktīvas pantā paredzēto līguma noteikumu negodīgumu, ja šie noteikumi nav formulēti vienkāršā, skaidri saprotamā valodā — vai šī iepriekš minētā prasība ir jāsaprot tādējādi, ka līguma noteikumiem pašiem par sevi ir jābūt patērētājam vienkārši un skaidri saprotamiem no gramatiskā viedokļa vai arī patērētājam ir jābūt vienkārši un skaidri saprotamiem arī līguma noteikuma izmantošanas ekonomiskajiem mērķiem un šī noteikuma saiknei ar pārējiem līguma noteikumiem?
- 3) Vai Direktīvas 6. panta 1. punkts un Tiesas sprieduma lietā C-618/10 *Banco Español de Crédito* 73. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesa nevar par labu patērētājam izslēgt negodīga noteikuma, kas ietverts ar patērētāju noslēgta aizņēmuma līguma vispārējos noteikumus, spēkā neesamības iemeslus, grozot attiecīgo līguma noteikumu un papildinot līgumu, pat tad, ja pretējā gadījumā, proti, ja minētais noteikums tiek izslēgts, līgums nevar tikt izpildīts, pamatojoties uz pārējiem līguma noteikumiem? Vai šajā ziņā ir nozīme tam, ka valsts tiesībās ir ietverta dispozitīva norma, kas gadījumā, ja nav noteikuma par spēkā neesamību, regulē attiecīgo juridisko jautājumu?

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 22. februārī iesniedza Tribunale di Napoli (Itālija) — Luigi D'Aniello u.c./Poste Italiane SpA

(Lieta C-89/13)

(2013/C 156/29)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Napoli

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Luigi D'Aniello u.c.*

Atbildētāja: *Poste Italiane SpA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai līdzvērtības principam pretrunā ir tāda valsts tiesību norma, kura, piemērojot Direktīvu 1999/70/EK ⁽¹⁾, gadījumā, ja tiek nelikumīgi pārtraukta tāda darba līguma izpilde, kurā ir spēkā neesoša termiņa noteikšanas klauzula, paredz ekonomiskas sekas, kas ir atšķirīgas un ievērojami necīgākas salīdzinājumā ar gadījumu, kad tiek nelikumīgi pārtraukta kāda parasta civiltiesību līguma, kurā ir spēkā neesoša termiņa noteikšanas klauzula, izpilde;
- 2) vai Eiropas tiesiskajam regulējumam atbilst tas, ka tā piemērošanas jomā kādas sankcijas efektivitāte rada priekšrocības darba devējam, kurš rīkojas ļaunprātīgi, par sliktu darba ņēmējam, kuram tas nāk par ļaunu, tā, ka tiesvedības ilgums laikā (kaut arī dabiski) rada tiešu kaitējumu darba ņēmējam par labu darba devējam, un ka iepriekšējā stāvokļa atjaunošanas efektivitāte proporcionāli samazinās līdz ar tiesvedības paildzināšanos, līdz tā gandrīz izzūd;
- 3) vai, piemērojot Eiropas regulējumu saskaņā ar Nicas [Pamatiesību] hartas 51. pantu, šīs Hartas 47. pantam un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantam atbilst tas, ka tiesvedības ilgums laikā (kaut arī dabiski) rada tiešu kaitējumu darba ņēmējam par labu darba devējam, un ka iepriekšējā stāvokļa atjaunošanas efektivitāte proporcionāli samazinās līdz ar tiesvedības paildzināšanos, līdz tā gandrīz izzūd;
- 4) vai, ņemot vērā precizējumus Direktīvas 2000/78/EK ⁽²⁾ 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Direktīvas 2006/54/EK ⁽³⁾ 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā, darba nosacījumu jēdzienā, kas minēts Direktīvas 1999/70/EK 4. klauzulā, ir ietvertas arī sekas, kas rodas no darba attiecību nelikumīgas pārtraukšanas;
- 5) ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai atšķirība starp sekām, kas paredzētas valsts iekšējās tiesībās nenoteikta laika un noteikta laika darba attiecību nelikumīgas pārtraukšanas gadījumā, ir attaisnojama saskaņā ar 4. klauzulu;
- 6) vai tādi spēkā esošo Kopienu tiesību vispārējie principi kā tiesiskā drošība, tiesiskās palāvības aizsardzība, pušu procesuālo tiesību vienlīdzība, efektīva tiesību aizsardzība tiesā un tiesības uz lietas izskatīšanu neatkarīgā tiesā un vispārīgāk — tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, kas ir garantētas Līguma par Eiropas Savienību (kas tika grozīts ar Lisabonas līguma 1. panta 8. punktu un uz kuru ir norādīta atsauce Līguma par ES 46. pantā) 6. panta 2. punktā, lasot to kopā

ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas, kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī, 6. pantu, un 2000. gada 7. decembrī Nicā pasludinātās Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 46. un 47. pantu un 52. panta 3. punktu, kas tika īstenoti ar Lisabonas līgumu, ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka tie liedz Itālijas valstij pēc samērā ilga laika posma pieņemt tādu īpašu tiesību normu (piemēram, Likuma Nr. 183/10 32. panta 7. punkts, kā tas ir interpretēts Likuma Nr. 92/12 1. panta 13. punktā), kas groza notiekošo tiesvedību sekas, nodarot tiešu kaitējumu darba ņēmējam par labu darba devējam, un ka iepriekšējā stāvokļa atjaunošanas efektivitāte proporcionāli samazinās līdz ar tiesvedības paildzināšanos, līdz tā gandrīz izzūd;

- 7) ja Tiesa neatzītu, ka izklāstītajiem principiem ir Eiropas Savienības tiesību pamatprincipu vērtība to vispārīgas un horizontālas piemērošanas nolūkā, un tādējādi tikai viena norma — proti, Likuma Nr. 183/10 32. panta 5.–7. punkts (kā tas ir interpretēts Likuma Nr. 92/12 1. panta 13. punktā) — būtu pretrunā Direktīvā 1999/70/EK un Nicas hartā paredzētajiem pienākumiem, vai tāda sabiedrība, kāda ir atbildētāja, kuras īpašības ir aprakstītas 55.–61. punktā, ir uzskatāma par valsts organizāciju, lai varētu tieši vertikāli augšupēji piemērot Eiropas tiesības, it īpaši Direktīvas 1999/70/EK 4. klauzulu un Nicas hartu;
- 8) ja ES Tiesa uz 1., 2., 3. vai 4. jautājumu atbildētu apstiprinoši, vai lojālas sadarbības princips, kurš jāaplūko kā Eiropas Sabiedrības dibinātājprincips, ļauj nepiemērot tādu interpretējošu normu kā Likuma Nr. 92/12 1. panta 13. punkts, kas padara par neiespējamu ievērot no atbildēm uz 1.–4. jautājumu izrietošos principus?

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīva 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatlīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 43. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (OV L 204, 23. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 28. februārī iesniedza Verwaltungsgerichtshofs Baden-Württemberg (Vācija) — U/Stadt Karlsruhe

(Lieta C-101/13)

(2013/C 156/30)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: U

Atbildētāja: Stadt Karlsruhe

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2252/2004 ⁽¹⁾ pielikumu mašīnlasāmas personas datu lappuses dalībvalstu izdotajās pasēs izdošanas veidam ir jāatbilst visām obligātajām ICAO ⁽²⁾ dokumenta Nr. 9303 1. daļā (mašīnlasāmas pasēs) paredzētajām specifikācijām?
- 2) Ja saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem par personu vārdiem kādas personas vārds ietver vārdu un uzvārdu, vai dalībvalsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2252/2004 pielikumu, skatot to kopā ar ICAO dokumenta Nr. 9303 1. daļas (mašīnlasāmas pasēs) IV nodaļas 8.6. punkta noteikumiem, ir tiesīga pasēs mašīnlasāmas personas datu lappuses 6. informācijas laukā kā primāro identifikācijas pazīmi ierakstīt arī dzimto uzvārdu?
- 3) Ja saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem par personu vārdiem kādas personas vārds ietver vārdu un uzvārdu, vai dalībvalsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2252/2004 pielikumu, skatot to kopā ar ICAO dokumenta Nr. 9303 1. daļas (mašīnlasāmas pasēs) IV nodaļas 8.6. punkta noteikumiem, ir tiesīga pasēs mašīnlasāmas personas datu lappuses 7. informācijas laukā kā sekundāro identifikācijas pazīmi ierakstīt arī dzimto uzvārdu?
- 4) a atbilde uz 2) vai 3) jautājumu ir apstiprinoša, vai dalībvalstij, saskaņā ar kuras tiesību aktiem par personu vārdiem kādas personas vārds ietver personas vārdu un uzvārdu, pamatojoties uz personas vārda aizsardzību saskaņā ar ESPH ⁽³⁾ 7. pantu un ECPAK ⁽⁴⁾ 8. pantu, ir pienākums pasēs mašīnlasāmas personas datu lappuses 7. informācijas lauka, kurā tiek ierakstīts dzimtais uzvārds, virrakstā norādīt, ka šajā informācijas laukā tiek ierakstīts arī dzimtais uzvārds?
- 5) Ja atbilde uz 4) jautājumu ir noliedzīga, vai dalībvalstij, saskaņā ar kuras tiesību aktiem par personu vārdiem kādas personas vārds ietver vārdu un uzvārdu un saskaņā ar kuras tiesību aktiem par pasēm informācijas lauku virraksti pasēs

mašīnlasāmajā personas datu lappusē ir norādīti arī angļu un franču valodā un pasēs mašīnlasāmas personas datu lappuses 6. informācijas laukā atsevišķā ailē ir norādāms dzimtais uzvārds un pirms šī dzimtā uzvārda — saīsinājums “geb.”, kas nozīmē “geboren” [latviešu valodā — dzimis], pamatojoties uz personas vārda aizsardzību saskaņā ar ESPH 7. pantu un ECPAK 8. pantu, ir pienākums saīsinājumu “geb.”, kas nozīmē “geboren”, norādīt arī angļu un franču valodā?

- 6) Ja saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem par personu vārdiem kādas personas vārds ietver vārdu un uzvārdu, vai dalībvalsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2252/2004 pielikumu, skatot to kopā ar ICAO dokumenta Nr. 9303 1. daļas (mašīnlasāmas pasēs) IV nodaļas 8.6. punkta noteikumiem, ir tiesīga dzimto uzvārdu pasēs mašīnlasāmas personas datu lappuses 13. informācijas laukā norādīt kā personas papildu datus?

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2252/2004 par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos, OV L 385, 1. lpp.

⁽²⁾ Starptautiskā civilās aviācijas organizācija.

⁽³⁾ Eiropas Savienības Pamattiesību harta.

⁽⁴⁾ Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 8. martā iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) — ASL n. 5 “Spezzino” u.c./San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

(Lieta C-113/13)

(2013/C 156/31)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: ASL n. 5 «Spezzino», A.N.P.A.S. Associazione Nazionale Pubblica Assistenza — Comitato Regionale Liguria, Regione Liguria

Atbildētāji: San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

Prejudiciālais jautājums

- 1) Vai LESD 49., 56., 105. un 106. pants ir pret tādu valsts tiesību normu, kas prioritāri paredz piešķirt sanitārā transporta pakalpojumu sniegšanas tiesības brīvprātīgo asociācijām, Itālijas Sarkanajam Krustam un citām pilnvarotām valsts struktūrām vai iestādēm, lai gan atbilstoši nolīgumam, kurā paredzēts, ka tiek atļudināti tikai faktiski radušies izdevumi?

2) Vai Savienības tiesības valsts iepirkuma jomā — konkrētajā gadījumā, runājot par “izslēgtiem” līgumiem, vispārīgajiem brīvas konkurences, nediskriminēšanas, pārskatāmības un samērīguma principiem — ir pret tādu valsts tiesību normu, kas ļauj tieši piešķirt sanitārā transporta pakalpojumu sniegšanas tiesības, ja ir atzīstams izskatāmajā lietā apstrīdētā pamatlīguma peļņas raksturs, jo tajā ir paredzēts atmaksāt arī fiksētās un ilgstošās izmaksas?

Prasība, kas celta 2013. gada 14. martā — Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-124/13)

(2013/C 156/32)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — L. G. Knudsen, I. Liukkonen un R. Kaškina)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Padomes 2012. gada 19. decembra Regulu (ES) Nr. 1243/2012, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1342/2008, ar ko izveido ilgtermiņa plānu mencu krājumiem un šo krājumu zvejniecībai⁽¹⁾; un

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Parlaments ir izvirzījis vienu pamatu par apstrīdētās regulas atcelšanu, balstoties uz to, ka LESD 43. panta 3. punkts nav atbilstošs apstrīdētās regulas juridiskais pamats un ka to vajadzēja pieņemt, balstoties uz LESD 43. panta 2. punktu, jo pēdējais minētais noteikums paredz Eiropas Savienības likumdevējam nepieciešamās pilnvaras, lai tas pieņemtu tiesību aktu, kura mērķis un saturs ir tāds kā apstrīdētajai regulai. Izmantotais juridiskais pamats izslēdz Parlamentu no dalības attiecīgā tiesību akta pieņemšanā, turpretī LESD 43. panta 2. punktā ir noteikts, ka ir jāpiemēro parastais likumdošanas process. Kļūdainā juridiskā pamata dēļ apstrīdētā regula ir jāatceļ.

Saskaņā ar savas prasības pirmo daļu Parlaments apgalvo, ka katrs vairāku gadu plāns, kāds tiek izskatīts šajā lietā, kā zivju krājumu saglabāšanas un pārvaldības instruments rada kopumu, kas ietver noteikumus tikai KZP ilgtspējības un saglabāšanas mērķu īstenošanai un tāpēc pilnībā ir jāpieņem saskaņā ar LESD 43. panta 2. punktu.

Otra Parlamenta prasības daļa ietver apgalvojumu, ka apstrīdētās regulas pieņemšana atsevišķi no pārējās Komisijas priekšlikuma daļas katrā ziņā ir procedūras pārkāpums un neatbilst pastāvīgajai judikatūrai attiecībā uz juridiskā pamata izvēli atbilstoši konkrētā tiesību akta un tā satura būtībai. Priekšlikuma sadalīšana ļāva Padomei mākslīgi izvēlēties atsevišķu juridisko pamatu konkrētām ierosinātā tiesību akta daļām, lai gan tās visas būtu ietvertas vienā LESD 43. panta 2. punktā paredzētajā tiesiskajā pamatā, ja šis akts būtu pieņemts kā sākotnēji ierosināts — kā viens vesels.

⁽¹⁾ OV L 352, 10. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 14. martā — Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-125/13)

(2013/C 156/33)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — K. Banks, A. Bouquet, A. Szymkowska)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2012. gada 19. decembra Regulu (ES) Nr. 1243/2012, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1342/2008, ar ko izveido ilgtermiņa plānu mencu krājumiem un šo krājumu zvejniecībai⁽¹⁾,

— saglabāt atceltās Padomes regulas iedarbību saprātīgu laiku pēc sprieduma pieņemšanas, t.i., ne vairāk kā līdz vienam kalendārajam gadam, sākot no 1. janvāra gadā pēc sprieduma pieņemšanas gada, un

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību Komisija lūdz Tiesu atcelt Padomes 2012. gada 19. decembra Regulu (ES) Nr. 1243/2012, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1342/2008, ar ko izveido ilgtermiņa plānu mencu krājumiem un šo krājumu zvejniecībai, vienlaicīgi saglabājot

šīs regulas iedarbību saprātīgu laiku pēc šī sprieduma pieņemšanas, t.i., ne vairāk kā līdz vienam kalendārajam gadam, sākot no 1. janvāra gadā pēc sprieduma pieņemšanas gada.

Komisijas pieteikums ir balstīts uz šādiem trim pamatiem:

- a) ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā attiecībā uz apstrīdētās regulas juridisko pamatu (LESD 43. panta 2. punkta pārkāpums), Komisija apgalvo, ka Padome ir pieļāvusi kļūdu, sadalot Komisijas priekšlikumu un pieņemot tā daļu, pamatojoties uz LESD 43. panta 3. punktu, lai gan tam, kā to bija ierosinājusi Komisija, bija pilnībā jātiek pieņemtam, balstoties uz 43. panta 2. punktu. Apstrīdētajā regulā ir ietverti noteikumi, kas neietilpst 43. panta 3. punkta piemērošanas jomā, ar kuru var paredzēt tikai pamatu zvejniecības iespēju noteikšanas un piešķiršanas pasākumiem;
- b) ar otro prasības pamatu par sekojošo tiesību piemērošanas kļūdu attiecībā uz lēmumu pieņemšanas procedūru un uz Eiropas Parlamenta institucionālajām prerogatīvām piedalīties parastajā likumdošanas procedūrā, kā arī pienākumu atbilstoši konsultēties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju (LESD 294. panta un 43. panta 2. punkta pārkāpums), Komisija norāda, ka attiecīgā priekšlikuma konkrēto daļu pieņēma Padome vienpersoniski un Eiropas Parlaments šajā pieņemšanas procesā nepiedalījās, kā tas būtu darījis saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, un netika veiktas atbilstošas konsultācijas ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju;
- c) visbeidzot, ar trešo prasības pamatu, kas attiecas uz apstrīdētās regulas pieņemšanu bez Komisijas priekšlikuma vai ar būtiskām izmaiņām Komisijas priekšlikumā (franču val. "dénaturation") (LES 17. panta un LESD 43. panta 3. punkta pārkāpums), Komisija parāda, ka Padomes īstenotā priekšlikuma sadalīšana un tam sekojošās izmaiņas tā vienas daļas juridiskajā pamatā ir radījušas būtiskus Komisijas priekšlikuma grozījumus, pārkāpjot Komisijas ekskluzīvās iniciatīvas tiesības.

⁽¹⁾ OV L 352, 10. lpp.

Tiesas 2013. gada 19. marta spriedums — Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-139/13)

(2013/C 156/34)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Maidani un G. Wils)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, līdz 2009. gada 28. jūnijam, termiņam, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 2252/2004 ⁽¹⁾ 6. pantā, nepiemērojot tehniskās specifikācijas saistībā ar biometrisku pasu, kurās ir iekļauti pirkstu nospiedumi, izdošanu saskaņā ar tiesību normām, kas ietvertas Komisijas 2006. gada 28. jūnija Lēmumā C(2006) 2909, Belģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir saskaņā ar minēto regulu;
- piespriest Belģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savā prasībā Komisija apgalvo, ka Belģijas Karaliste nav īstenojusi pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu biometrisku pasu, kurās ir iekļauti pirkstu nospiedumi, izsniegšanu Regulā (EK) Nr. 2252/2004 noteiktajā termiņā.

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2252/2004 par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos (OV L 385, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 20. martā iesniedza Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Vācija) — Annett Altmann u.c./Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

(Lieta C-140/13)

(2013/C 156/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Annett Altmann, Torsten Altmann, Hans Abel, Doris Anschütz, Heinz Anschütz, Waltraud Apitzsch, Uwe Apitzsch, Andrea Arnold, Klaus Arnold, Simone Arnold, Barbara Assheuer, Ingeborg Aubele, Karl-Heinz Aubele

Atbildētājs: Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Eiropas Savienības tiesību normām ir saderīga situācija, ka finanšu pakalpojumu uzņēmumus uzraugošām valsts iestādēm noteikto obligāto pienākumu ievērot konfidencialitāti, kas izriet no attiecīgiem Savienības tiesību aktiem (šajā gadījumā — Direktīvas 2004/109/EK⁽¹⁾, Direktīvas 2006/48/EK⁽²⁾ un Direktīvas 2009/65/EK⁽³⁾) un ir atbilstoši transponēts valsts tiesībās, kā tas Vācijas Federatīvajā Republikā ir *Kreditwesengesetz* 9. panta un *Wertpapierhandelsgesetz* 8. panta gadījumā, var pārkāpt, piemērojot un interpretējot tādu valsts procesuālo tiesību normu, kā *VwGO* 99. pants.
- 2) Vai saziņā ar personu, kura saskaņā ar Vācijas *Informationsfreiheitsgesetz* ir lūgusi atļauju piekļūt informācijai par noteiktu finanšu pakalpojumu sniedzēju, tāda uzraudzības iestāde kā *Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht* var atsaukties uz tai, tostarp, saskaņā ar Savienības tiesībām noteikto pienākumu ievērot konfidencialitāti, kāds tas paredzēts *Kreditwesengesetz* 9. pantā un *Wertpapierhandelsgesetz* 8. pantā, arī tad, ja uzņēmējiesabiedrības, kas piedāvāja finanšu pakalpojumus, bet tostarp maksātnespējas dēļ uzņēmējdarbību beigusi un atrodas likvidācijas procesā, galvenā darījumu koncepcija bija plaša mēroga krāpnieciskas darbības ar ieguldījumiem, kas saistīta ar apzinātu zaudējumu nodarīšanu ieguldītājiem, un šīs uzņēmējiesabiedrības atbildīgām personām ar galīgu notiesājošu spriedumu ir piemēroti vairāku gadu cietumsodi.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 15. decembra Direktīva 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapirus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 38. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīva 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (OV L 177, 1. lpp.).

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/65/EK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 32. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 26. martā iesniedza Lietuvas Aukščāusiasis Teismas (Lietuva) — Nickel & Goeldner Spedition GmbH/BUAB “Kintra”

(Lieta C-157/13)

(2013/C 156/36)

Tiesvedības valoda — lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvas Aukščāusiasis Teismas

Lietas dalībnieki pamata procesā

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: Nickel & Goeldner Spedition GmbH

Otra puse kasācijas tiesvedībā: BUAB “Kintra”

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Gadījumā, ja prasību ir cēlis uzņēmuma, kas ir maksātnespējas procesā, maksātnespējas administrators, rīkojoties kreditoru kopuma interesēs un lai atjaunotu uzņēmuma maksātspēju un palielinātu tā aktīvus, lai cik vien iespējams tiktu apmierināti kreditoru prasījumi, — kaut arī ir jāuzsver, ka šādu iedarbību cenšas panākt arī ar maksātnespējas administrators celtām atcelšanas prasībām (*actio Pauliana*), par kurām ir nolemts, ka tās ir cieši saistītas ar maksātnespējas procesu, — kā arī ņemot vērā faktu, ka šajā lietā tiek prasīts atbilstoši CMR konvencijai un Lietuvas Civilt kodeksam (civiltiesību vispārīgās normas) segt parādu, kas ir radies saistībā ar preču starptautisko pārvadājumu, vai šāda prasība ir jāuzskata par tādu, kas ir cieši saistīta (tiesā veidā) ar prasītāja maksātnespējas procesu, vai tiesas piekritība ir jānosaka saskaņā ar Regulas Nr. 1346/2000⁽¹⁾ tiesību normām un vai uz šādu prasību attiecas Regulā Nr. 44/2001⁽²⁾ paredzētais izņēmums par tās piemērošanu?
- 2) Apstiprinot atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā Lietuvas Aukščāusiasis Teismas lūdz Tiesu precizēt, vai tad, ja attiecīgā saistība (atbildētāja pienākums segt parādu par preču starptautisko pārvadājumu un samaksāt nokavējuma procentus, kas ir pienākums, kurš ir radies līgumtiesisko pienākumu neizpildes pret prasītāju, kurš ir maksātnespējas procesā, dēļ), ir radusies pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas pret prasītāju, ir jāpiemēro Regulas Nr. 1346/2000 44. panta 3. punkta a) apakšpunkts un nav jāpiemēro šī regula, jo piekritīgā tiesa šī strīda izskatīšanai ir jānosaka atbilstoši CMR konvencijas — kā speciālās konvencijas — 31. panta noteikumiem?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga un ja šis strīds ietilpst Regulas Nr. 44/2001 piemērošanas jomā, Lietuvas Aukščāusiasis Teismas lūdz Tiesu precizēt, vai šajā lietā, ņemot vērā, ka nav pretrunas starp CMR konvencijas 31. panta 1. punktu un Regulas Nr. 44/2001 2. panta 1. punktu, ir jāuzskata, ka gadījumā, ja strīds ietilpst CMR konvencijas (kā speciālās konvencijas) piemērošanas jomā, ir jāpiemēro šīs konvencijas 31. panta noteikumi, lai noteiktu to valsti, kuras tiesām ir piekritība izskatīt attiecīgo strīdu, ar nosacījumu, ka CMR konvencijas 31. panta 1. punktā paredzētie noteikumi nav pretrunā Regulas Nr.

44/2001 galvenajiem mērķiem, nenoved pie mazāk labvēlīga iznākuma pareizas iekšējā tirgus darbības nodrošināšanai un ir pietiekami skaidri un precīzi?

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 29. maija Regula (EK) Nr. 1346/2000 par maksātspējas procedūrām (OV L 160, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.; labojums OV L 81, 18. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 29. martā iesniedza Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Damijan Vnuk/Zavarovalnica Triglav d.d.

(Lieta C-162/13)

(2013/C 156/37)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Iesniedzējtiesa

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Damijan Vnuk

Atbildētājs: Zavarovalnica Triglav d.d.

Prejudiciālais jautājums

Vai jēdziens “transportlīdzekļu lietošana” atbilstoši Padomes 1972. gada 24. aprīļa Direktīvas 72/166/EEK ⁽¹⁾ par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību 3. panta 1. punktam ir interpretējams tādējādi, ka tajā neietilpst šīs lietas faktiskie apstākļi, kuros atbildētāja apdrošinātais ar traktoru, kas bija aprīkots ar piekabi, savācot siena ruļļus siena šķūnī, notrieca kāpnes, uz kurām atradās prasītājs, jo notikums nenorisinājās ceļu satiksmes apstākļos?

⁽¹⁾ OV L 103, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 4. aprīlī iesniedza Conseil Constitutionnel (Francija) — Jeremy F./Premier ministre

(Lieta C-168/13)

(2013/C 156/38)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil Constitutionnel

Lietas dalībnieki pamattiesvedībā

Prasītājs: Jeremy F.

Atbildētājs: Premier ministre

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmums 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm ⁽¹⁾ 27. un 28. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neļauj dalībvalstīm paredzēt pārsūdzību, kas apturētu tādas tiesu iestādes nolēmuma izpildi, kura pieņēmusi nolēmumu trīsdesmit dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas, vai nu lai dotu savu piekrišanu personas kriminālvajāšanai, notiesāšanai vai apcietināšanai brīvības atņemšanas soda vai ar brīvības atņemšanu saistīta drošības līdzekļa izpildes mērķiem par nodarījumu, kas izdarīts pirms tās nodošanas saskaņā ar Eiropas apcietināšanas orderi un kas nav nodarījums, par kuru tā nodota, vai arī lai dotu savu piekrišanu personas nodošanai dalībvalstij, kas nav izpildes dalībvalsts, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi, kas izsniegts par nodarījumu, kas izdarīts pirms tās nodošanas?

⁽¹⁾ OV L 190, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 28. martā iesniedza Riigikohus (Igaunija) — MTÜ Liivimaa Lihaveis/Eesti-Läti programmi 2007–2013 Seirekomitee

(Lieta C-175/13)

(2013/C 156/39)

Tiesvedības valoda — igauņu

Iesniedzējtiesa

Riigikohus (Igaunija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Pieteicēja un kasācijas sūdzības iesniedzēja: MTÜ Liivimaa Lihaveis

Atbildētāja: Eesti-Läti programmi 2007–2013 Seirekomitee (Igaunijas un Latvijas programmas 2007.–2013. gadam Uzraudzības komiteja)

Trešā persona: Eesti Vabariigi Siseministerium (Igaunijas Republikas Iekšlietu ministrija)

Prejudiciālie jautājumi

2.1. Vai dalībvalstīm, kas piedalās Igaunijas un Latvijas programmā 2007.–2013. gadam, izveidojot Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulas (EK) Nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ 63. panta 1. punktā un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regulas Nr. 1080/2006 ⁽²⁾ 14. panta 3.

punktā minēto Uzraudzības komiteju, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta trešo teikumu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta 1. punkta noteikumiem ir pienākums vienoties par to, kuras tiesas kompetencē ir izlemt pieteikumus par Uzraudzības komitejas lēmumiem un, pamatojoties uz kādām tiesībām, šāds pieteikums ir jāizlemj?

2.2. Ja atbilde uz 2.1. punktā uzdoto jautājumu ir apstiprinoša, bet attiecīga vienošanās nepastāv, vai tas, ka pieteikumu par Uzraudzības komitejas lēmumu izlemj tās dalībvalsts tiesa, kuras pilsonis ir pieteicējs, pamatojoties uz šīs valsts tiesībām, atbilst Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulas (EK) Nr. 1083/2006 63. panta 2. punktam?

(¹) Padomes 2006. gada 11. jūlija Regula (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 (OV L 210, 25. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regula (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Regulas (EK) Nr. 1783/1999 atceļšanu (OV L 210, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 11. aprīlī — Eiropas Komisija/Somijas Republika

(Lieta C-178/13)

(2013/C 156/40)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — I. Koskinen un J. Hottiaux)

Atbildētāja: Somijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, attiecībā uz pašnodarbinātiem autovadītājiem nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīvas 2002/15/EK par darba laika organizāciju personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (¹), prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Somijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 2002/15/EK 2. panta 1. punktā, 3.-7. un 11. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanas termiņš ir beidzies 2009. gada 23. martā.

(¹) OV L 80, 35. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 12. aprīlī — Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika

(Lieta C-188/13)

(2013/C 156/41)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — B. Rous un J. Hottiaux)

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— konstatēt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai transponētu Komisijas 2011. gada 1. marta Direktīvu 2011/18/ES (¹), ar ko izdara grozījumus II, V un VI pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2008/57/EK par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Kopienā, vai katrā ziņā neinformējot par to Komisiju, Slovēnijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar šīs pašas direktīvas 2. pantu;

— piespriest Slovēnijas Republiku atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai beidzās 2011. gada 31. decembrī.

(¹) OV L 57, 21. lpp.

Tiesas priekšsēdētāja 2013. gada 13. marta rīkojums — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika, ko atbalsta: Francijas Republika, Rumānija, Nīderlandes Karaliste, Slovākijas Republika

(Lieta C-148/12) (¹)

(2013/C 156/42)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 138, 12.5.2012.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — *Du Pont de Nemours (France) u.c./Komisija*

(Lieta T-31/07) ⁽¹⁾

(Augu aizsardzības līdzekļi — Aktīvā viela flusilazols — Iekļaušana Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā — Prasība atcelt tiesību aktu — Daļēja atcelšana — Nedalāmība — Nepieņemamība — Ārpuslīgumiskā atbildība — Iekļaušanas ierobežošana, attiecinot to uz 18 mēnešu ilgu laikposmu un četriem kultūraugu veidiem — Piesardzības princips — Samērīguma princips — Tiesības tikt uzklautam — Vienlīdzīga attieksme — Pamatojums — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kurām privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums)

(2013/C 156/43)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Du Pont de Nemours (France) SAS* (Puto, Francija); *Du Pont Portugal — Serviços, Sociedade Unipessoal L^{da}* (Lisabona, Portugāle); *Du Pont Ibérica, SL* (Barselona, Spānija); *Du Pont de Nemours (Belgium) BVBA* (Mehelena, Beļģija); *Du Pont de Nemours Italiana Srl* (Milāna, Itālija); *Du Pont De Nemours (Nederland) BV* (Dordrehta, Nīderlande); *Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH* (Hohes Badhomburga, Vācija); *DuPont CZ s.r.o.* (Prāga, Čehijas Republika); *DuPont Magyarország Kereskedelmi kft* (Budaorša, Ungārija); *DuPont Poland sp. z o.o.* (Varšava, Polija); *DuPont Romania Srl* (Bukareste, Rumānija); *DuPont (UK) Ltd* (Stīvenidža, Apvienotā Karaliste); *Dy-Pont Agkro Ellas AE* (Halandri, Grieķija); *DuPont International Operations SARL* (Gransakonē, Šveice) un *DuPont Solutions (France) SAS* (Puto) (pārstāvji — sākotnēji *D. Waelbroeck* un *N. Rampal*, vēlāk *D. Waelbroeck*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — sākotnēji *L. Parpala* un *B. Doherty*, vēlāk *L. Parpala* un *G. von Rintelen*)

Persona, kas iestājusies lietā prasītāju prasījumu atbalstam: *European Crop Protection Association (ECPA)* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — *U. Zinsmeister* un *I. Antypas*, advokāti)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt Komisijas 2006. gada 11. decembra Direktīvu 2006/133/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai tajā iekļautu flusilazolu kā aktīvo vielu (OV L 349, 27. lpp.), daļā, ar kuru noteikti ierobežojumi flusilazola iekļaušanai Direktīvas 91/414 I pielikumā, nosakot iekļaušanu attiecībā tikai uz četriem kultūraugu veidiem un 18 mēnešu laikposmā, un, otrkārt, prasība atļūdzināt zaudējumus.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Du Pont de Nemours (France) SAS*, *Du Pont Portugal — Serviços, Sociedade Unipessoal L^{da}*; *Du Pont Ibérica, SL*, *Du*

Pont de Nemours (Belgium) BVBA, *Du Pont de Nemours Italiana Srl*, *Du Pont De Nemours (Nederland) BV*, *Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH*, *DuPont CZ s.r.o.*, *DuPont Magyarország Kereskedelmi kft*, *DuPont Poland sp. z o.o.*, *DuPont Romania Srl*, *DuPont (UK) Ltd*, *Dy-Pont Agkro Ellas AE*, *DuPont International Operations SARL* un *DuPont Solutions (France) SAS* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas, kā arī atļūdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus gan pamata tiesvedībā, gan pagaidu noregulējuma tiesvedībā;

- 3) *European Crop Protection Association (ECPA)* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 69, 24.3.2007.

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — *AEPI/Komisija*

(Lieta T-392/08) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreperuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/44)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisis AE* (Atēnas, Grieķija) (pārstāvji — sākotnēji *P. Xanthopoulos* un *T. Asprogerakas Grivas*, vēlāk *T. Asprogerakas Grivas*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — *T. Christoforou* un *F. Castillo de la Torre*, pārstāvji, kam palīdz sākotnēji *M. Moustakali*, vēlāk *S. Dempegiotis*, advokāti)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas *AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisis AE*;

- 2) atcelt Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, 4. pantu, ciktāl tajā ir ietverta atsauce uz šī lēmuma 3. pantu daļā, kurā tas attiecas uz AEPI;
- 3) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 4) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina pusi no AEPI tiesāšanās izdevumiem;
- 5) AEPI sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem;
- 6) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus attiecībā uz pagaidu noregulējuma tiesvedību pats.

(¹) OV C 301, 22.11.2008.

**Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums —
Stowarzyszenie Autorów ZAiKS/Komisija**

(Lieta T-398/08) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreper-tuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/45)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Stowarzyszenie Autorów ZAiKS (Varšava, Polija) (pārstāvji — B. Borkowska un M. Bleszyński, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un K. Mojzesowicz)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz Stowarzyszenie Autorów ZAiKS;
- 2) atcelt minētā lēmuma 4. panta 2. un 3. punktu, ciktāl tajā ir ietverta atsauce uz šī lēmuma 3. pantu daļā, kurā tas attiecas uz Stowarzyszenie Autorów ZAiKS;
- 3) prasību pārējā daļā noraidīt;

4) Eiropas Komisija atlīdzina ar pamattiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus;

5) Stowarzyszenie Autorów ZAiKS un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus attiecībā uz pagaidu noregulējuma tiesvedību pašas

(¹) OV C 285, 8.11.2008.

**Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums —
Säveltäjien Tekijänoikeustoimisto Teosto/Komisija**

(Lieta T-401/08) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreper-tuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/46)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Säveltäjien Tekijänoikeustoimisto Teosto ry (Helsinki, Somija) (pārstāvis — H. Pokela, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — sākotnēji E. Paasivirta, F. Castillo de la Torre un P. Aalto, vēlāk E. Paasivirta un F. Castillo de la Torre)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz Säveltäjien Tekijänoikeustoimisto Teosto ry;
- 2) atcelt Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, 4. pantu, ciktāl tajā ir ietverta atsauce uz šī lēmuma 3. pantu daļā, kurā tas attiecas uz Säveltäjien Tekijänoikeustoimisto Teosto;
- 3) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 4) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina pusi no Säveltäjien Tekijänoikeustoimisto Teosto tiesāšanās izdevumiem;

- 5) Sāvēltājāin Tekijānoikeustoimisto Teosto sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem;
- 6) Sāvēltājāin Tekijānoikeustoimisto Teosto un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus attiecībā uz pagaidu noregulējuma tiesvedību pašas.

(¹) OV C 313, 6.12.2008.

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — GEMA/Komisija

(Lieta T-410/08) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreperuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/47)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA) (Berlīne, Vācija) (pārstāvji — R. Bechtold, I. Brinker, T. Holzmüller, advokāti, un J. Schwarze, profesors)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis un O. Weber)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: RTL Group SA (Luksemburģa, Luksemburģa), CLT-UFA (Luksemburģa), Music Choice Europe Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste), ProSiebenSat.1 Media AG (Unterföhring, Vācija), Modern Times Group MTG AB (Stokholma, Zviedrija), Viasat Broadcasting UK Ltd (Londona) un Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) (Berlīne) (pārstāvji — sākotnēji M. Hansen, A. Weitbrecht un É. Barbier de La Serre, advokāti, vēlāk M. Hansen, A. Weitbrecht, J. Ruiz Calzado, advokāti, un J. Kallaughner, solicitor)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA);

- 2) atcelt Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, 4. panta 2. un 3. punktu, ciktāl tajā ir ietverta atsauce uz šī lēmuma 3. pantu daļā, kurā tas attiecas uz GEMA;

- 3) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina GEMA tiesāšanās izdevumus, izņemot tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar iestāšanos lietā;

- 4) RTL Group SA, CLT-UFA, Music Choice Europe Ltd, ProSiebenSat.1 Media AG, Modern Times Group MTG AB, Viasat Broadcasting UK Ltd un Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) sedz savus, kā arī atlīdzina GEMA tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar iestāšanos lietā;

- 5) GEMA, Komisija, RTL Group, CLT-UFA un Music Choice Europe sedz savus tiesāšanās izdevumus attiecībā uz pagaidu noregulējuma tiesvedību pašas.

(¹) OV C 313, 6.12.2008.

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — Artisjus/Komisija

(Lieta T-411/08) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreperuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület (Budapešta, Ungārija) (pārstāvji — Z. Hegyemegi-Barakonyi, P. Vörös un M. Horányi, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un V. Bottka)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület;

- 2) atcelt minētā lēmuma 4. panta 2. un 3. punktu, ciktāl tajā ir ietverta atsaucē uz šī lēmuma 3. pantu daļā, kurā tas attiecas uz Artisjus;
- 3) Eiropas Komisija atlīdzina ar pamattiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus;
- 4) Artisjus un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus attiecībā uz pagaidu noregulējuma tiesvedību pašas.

(¹) OV C 301, 22.11.2008.

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — SOZA/Komisija

(Lieta T-413/08) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreperuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Slovenský ochranný Zväz Autorský pre práva k hudobným dielam (SOZA) (Bratislava, Slovākija) (pārstāvis — M. Favart, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre, A. Biolan un J. Bourke)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Francija) (pārstāvji — J.-F. Bellis un K. Van Hove, advokāti)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz Slovenský ochranný Zväz Autorský pre práva k hudobným dielam (SOZA);
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;

- 3) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 301, 22.11.2008.

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība/Komisija

(Lieta T-414/08) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreperuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/50)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība (Rīga, Latvija) (pārstāvis — M. Favart, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un A. Biolan)

Personas, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Francija) (pārstāvji — J.-F. Bellis un K. Van Hove, advokāti) un European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Šveice) (pārstāvji — D. Waelbroeck, advokāts, un D. Slater, solicitor)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūru/Latvijas Autoru apvienību;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 313, 6.12.2008.

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — Irish Music Rights Organisation/Komisija

(Lieta T-415/08) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreperetuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Irish Music Rights Organisation Ltd (Dublina, Īrija) (pārstāvji — M. Favart, advokāts, un D. Collins, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un J. Bourke)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Francija) (pārstāvji — J.-F. Bellis un K. Van Hove, advokāti) un European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Šveice) (pārstāvji — D. Waelbroeck, advokāts, un D. Slater, solicitor)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz Irish Music Rights Organisation Ltd;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 313, 6.12.2008.

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — Eesti Autorite Ühing/Komisija

(Lieta T-416/08) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreperetuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/52)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eesti Autorite Ühing (Tallina, Igaunija) (pārstāvis — M. Favart, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un A. Biolan)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Francija) (pārstāvji — J.-F. Bellis un K. Van Hove, advokāti) un European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Šveice) (pārstāvji — D. Waelbroeck un D. Slater, advokāti)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz Eesti Autorite Ühing;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 313, 6.12.2008.

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums —
Sociedade Portuguesa de Autores/Komisija

(Lieta T-417/08) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreperuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/53)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sociedade Portuguesa de Autores CRL* (Lisabona, Portugāle) (pārstāvis — M. Favart, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un A. Biolan)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: *International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC)* (Neuilly-sur-Seine, Francija) (pārstāvji — J.-F. Bellis un K. Van Hove, advokāti) un *European Broadcasting Union (EBU)* (Grand-Sacconnex, Šveice) (pārstāvji — D. Waelbroeck, advokāts, un D. Slater, solicitor)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz *Sociedade Portuguesa de Autores CRL*;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 313, 6.12.2008.

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums —
OSA/Komisija

(Lieta T-418/08) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreperuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/54)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním o. s. (OSA)* (Prāga, Čehijas Republika) (pārstāvis — M. Favart, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un A. Biolan)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: *International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC)* (Neuilly-sur-Seine, Francija) (pārstāvji — J.-F. Bellis un K. Van Hove, advokāti) un *European Broadcasting Union (EBU)* (Grand-Sacconnex, Šveice) (pārstāvji — D. Waelbroeck, advokāts, un D. Slater, solicitor)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz *Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním o. s. (OSA)*;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 313, 6.12.2008.

**Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums —
LATGA-A/Komisija**

(Lieta T-419/08) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreperetuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/55)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lietuvas autorių teisių gynimo asociācijas agentūra (LATGA-A) (Viļņa, Lietuva) (pārstāvis — M. Favart, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un A. Biolan)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Francija) (pārstāvji — J.-F. Bellis un K. Van Hove, advokāti) un European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Šveice) (pārstāvji — D. Waelbroeck, advokāts, un D. Slater, solicitor)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz Lietuvas autorių teisių gynimo asociācijas agentūra (LATGA-A);
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 313, 6.12.2008.

**Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums —
SAZAS/Komisija**

(Lieta T-420/08) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreperetuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/56)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Združenje skladateljev, avtorjev in založnikov za zaščito avtorskih pravic Slovenije (SAZAS) (Trzin, Slovēnija) (pārstāvis — M. Favart, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un A. Biolan)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Francija) (pārstāvji — J.-F. Bellis un K. Van Hove, advokāti) un European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Šveice) (pārstāvji — D. Waelbroeck, advokāts, un D. Slater, solicitor) (pārstāvji — D. Waelbroeck, advokāts, un D. Slater, solicitor)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz Združenje skladateljev, avtorjev in založnikov za zaščito avtorskih pravic Slovenije (SAZAS);
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 313, 6.12.2008.

**Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums —
Performing Right Society/Komisija**

(Lieta T-421/08) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreper-tuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/57)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Performing Right Society Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — J. Rivas Andrés, M. Nissen, advokāti, un G. Eclair-Heath, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un J. Bourke)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (Madride, Spānija) (pārstāvji — R. Allendesalazar Corcho un R. Vallina Hoset, advokāti)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) (Cīrihe, Šveice) (pārstāvji — L. Uusitalo un L. Rechart, advokāti), RTL Group SA (Luksemburga, Luksemburga); CLT-UFA (Luksemburga), Music Choice Europe Ltd (Londona), ProSiebenSat.1 Media AG (Unterföhring, Vācija), Modern Times Group MTG AB (Stokholma, Zviedrija), Viasat Broadcasting UK Ltd (Londona), Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) (Berlīne, Vācija) (pārstāvji — sākotnēji M. Hansen, É. Barbier de La Serre, advokāti, un O. Zafar, solicitor, vēlāk M. Hansen, A. W. Weitbrecht, J. Ruiz Calzado, advokāti, un J. Kallaugh, solicitor)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt Eiropas Komisijas iesniegto pieteikumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem;
- 2) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz Performing Right Society Ltd;

3) atcelt Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, 4. panta 2. punktu, ciktāl tajā ir ietverta atsauce uz šī lēmuma 3. pantu daļā, kurā tas attiecas uz Performing Right Society;

4) prasību pārējā daļā noraidīt;

5) Performing Right Society sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem, izņemot tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar iestāšanos lietā Komisijas prasījumu atbalstam;

6) Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem;

7) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina pusi no Performing Right Society tiesāšanās izdevumiem, izņemot tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar iestāšanos lietā Komisijas prasījumu atbalstam, un pusi no SGAE tiesāšanās izdevumiem;

8) International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) sedz savus, kā arī atlīdzina Performing Right Society tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar tās iestāšanos lietā;

9) RTL Group SA, CLT-UFA, Music Choice Europe Ltd, ProSiebenSat.1 Media AG), Modern Times Group MTG AB, Viasat Broadcasting UK Ltd un Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV sedz savus, kā arī atlīdzina Performing Right Society tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar iestāšanos lietā.

⁽¹⁾ OV C 313, 6.12.2008.

**Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums —
SACEM/Komisija**

(Lieta T-422/08) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreper-tuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/58)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Société des auteurs, compositeurs et éditeurs de musique (SACEM) (Neuilly-sur-Seine, Francija) (pārstāvis — H. Calvet, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un E. Gippini Fournier)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji — sākotnēji G. de Bergues, E. Belliard un A.-L. Vendrolini, vēlāk G. de Bergues un J. Gstalter) un Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (Madride, Spānija) (pārstāvji — R. Allendesalazar Corcho, R. Vallina Hoset un P. Hernández Arroyo, advokāti)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) (Cīrihe, Šveice) (pārstāvji — L. Uusitalo un L. Rechart, advokāti), RTL Group SA (Luksemburga, Luksemburga), CLT-UFA (Luksemburga), Music Choice Europe Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste), ProSiebenSat.1 Media AG (Unterföhring, Vācija), Modern Times Group MTG AB (Stokholma, Zviedrija), Viasat Broadcasting UK Ltd (Londona), Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) (Berlīne, Vācija) (pārstāvji — sākotnēji M. Hansen, É. Barbier de La Serre, advokāti, un O. Zafar, solicitor, vēlāk M. Hansen, J. Ruiz Calzado, A. Weitbrecht, advokāti, un J. Kallaugher, solicitor)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt Eiropas Komisijas iesniegto pieteikumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem;
- 2) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz Société des auteurs, compositeurs et éditeurs de musique (SACEM);
- 3) atcelt Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, 4. panta 2. un 3. punktu, ciktāl tajā ir ietverta atsauce uz šī lēmuma 3. pantu daļā, kurā tas attiecas uz SACEM;
- 4) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 5) SACEM sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem, izņemot tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar iestāšanos lietā Komisijas prasījumu atbalstam;
- 6) Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;
- 7) Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem;
- 8) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina pusi no SACEM tiesāšanās izdevumiem, izņemot tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar iestāšanos lietā Komisijas prasījumu atbalstam, un pusi no SGAE tiesāšanās izdevumiem;

9) International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) sedz savus, kā arī atlīdzina SACEM tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar tās iestāšanos lietā;

10) RTL Group SA, CLT-UFA, Music Choice Europe Ltd, ProSiebenSat.1 Media AG, Modern Times Group MTG AB, Viasat Broadcasting UK Ltd un Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV sedz savus, kā arī atlīdzina SACEM tiesāšanās izdevumus, kā arī sedz savus izdevumus, kas saistīti ar iestāšanos lietā;

11) SACEM, Komisija, RTL Group SA, CLT-UFA, Music Choice Europe sedz savus tiesāšanās izdevumus attiecībā uz pagaidu noregulējuma tiesvedību pašas.

(¹) OV C 327, 20.12.2008.

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — KODA/Komisija

(Lieta T-425/08) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreperetuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/59)

Tiesvedības valoda — dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Koda (Kopenhāgena, Dānija) (pārstāvji — sākotnēji K. Dyekjær un J. Borum, vēlāk J. Borum un C. Karhula Lauridsen, un visbeidzot J. Borum un G. Holtsø, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — sākotnēji F. Castillo de la Torre un N. Rasmussen, vēlāk F. Castillo de la Torre un U. Nielsen)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) (Cīrihe, Šveice) (pārstāvji — L. Uusitalo un L. Rechart, advokāti)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz Koda;
- 2) atcelt Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, 4. panta 2. un 3. punktu, ciktāl tajā ir ietverta atsauce uz šī lēmuma 3. pantu daļā, kurā tas attiecas uz Koda;
- 3) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 4) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina prasītājas tiesāšanās izdevumus, izņemot tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar iestāšanos lietā;
- 5) International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) sedz savus, kā arī atlīdzina Koda tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar iestāšanos lietā;
- 6) Koda un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus attiecībā uz pagaidu noregulējuma tiesvedību pašas.

(¹) OV C 327, 20.12.2008.

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — STEF/Komisija

(Lieta T-428/08) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreper-tuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Samband tónskālda og eigenda flutningsréttar (STEF) (Reikjavīka, Islande) (pārstāve — H. Melkorka Óttarsdóttir, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un J. Bourke)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz Samband tónskālda og eigenda flutningsréttar (STEF);
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 313, 6.12.2008.

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — AKM/Komisija

(Lieta T-432/08) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreper-tuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/61)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger reg. Gen. mbH (AKM) (Vīne, Austrija) (pārstāvji — H. Wollmann un F. Urlesberger, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis un O. Weber)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Austrijas Republika (pārstāvji — G. Hesse, C. Pesendorfer, E. Riedl, M. Fruhmann un A. Posch)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger reg. Gen. mbH (AKM);

- 2) atcelt Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, 4. pantu, ciktāl tajā ir ietverta atsauce uz šī lēmuma 3. pantu daļā, kurā tas attiecas uz AKM;
- 3) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 4) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina pusi no AKM tiesāšanās izdevumiem;
- 5) AKM sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem;
- 6) Austrijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 327, 20.12.2008.

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — SIAE/Komisija

(Lieta T-433/08) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreperetuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/62)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Società italiana degli autori ed editori (SIAE) (Roma, Itālija) (pārstāvji — M. Siragusa, L. Vullo un S. Valentino, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — V. Di Bucci un F. Castillo de la Torre)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz Società italiana degli autori ed editori (SIAE);
- 2) atcelt minētā lēmuma 4. panta 2. punktu, ciktāl tas attiecas uz SIAE;

- 3) prasību pārējā daļā noraidīt;

- 4) Eiropas Komisija atlīdzina ar pamattiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus;

- 5) SIAE un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus attiecībā uz pagaidu noregulējuma tiesvedību pašas.

(¹) OV C 301, 22.11.2008.

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums — Tono/Komisija

(Lieta T-434/08) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreperetuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/63)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tono (Oslo, Norvēģija) (pārstāvji — S. Teigum un A. Ringnes, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un J. Bourke)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz Tono;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Eiropas Komisija atlīdzina ar pamattiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus;

4) Tono un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus attiecībā uz pagaidu noregulējuma tiesvedību pašas.

(¹) OV C 313, 6.12.2008.

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums —
CISAC/Komisija

(Lieta T-442/08) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreperuāru licences — Pierādījumi — Nevainīguma prezumpcija)

(2013/C 156/64)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Francija) (pārstāvji — J. F. Bellis un K. Van Hove, advokats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un A. Biolan)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Šveice) (pārstāvji — D. Waelbroeck, advokāts, un D. Slater, solicitor)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, ciktāl tas attiecas uz International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC);

2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 82, 4.4.2009.

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. aprīļa spriedums —
Stim/Komisija

(Lieta T-451/08) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Autortiesības attiecībā uz muzikālo darbu publisko izpildījumu interneta, satelītapraides un kabeļu retranslācijas ceļā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Ģeogrāfiskā tirgus sadale — Divpusēji nolīgumi starp valstu mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām — Saskaņota darbība, kas izslēdz iespēju izsniegt daudzteritoriālas un daudzreperuāru licences — EKL 151. panta 4. punkts — Kultūras daudzveidība)

(2013/C 156/65)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim) (Stokholma, Zviedrija) (pārstāvji — C. Thomas, solīcitor, un N. Pourbaix, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un V. Bottka)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmumu C(2008) 3435, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC)

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 313, 6.12.2008.

Vispārējās tiesas 2013. gada 19. aprīļa spriedums —
Itālija/Komisija

(Apvienotās lietas T-99/09 un T-308/09) (¹)

(ERAF — 2000.–2006. gada reģionālā darbības programma (RDP) Kampānijas (Campanie) reģionam — Regula (EK) Nr. 1260/1999 — 32. panta 3. punkta f) apakšpunkts — Lēmums neveikt starpposma maksājumu saistībā ar RDP pasākumu attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanu un apglabāšanu — Pārkāpuma process pret Itāliju)

(2013/C 156/66)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji — P. Gentili un lietā T-99/09 — arī G. Palmieri, avvocati dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāves — D. Recchia un A. Steiblyte)

Priekšmets

Prasības atcelt lēmumus, kas ir ietverti Komisijas 2008. gada 22. decembra, 2009. gada 2. un 6. februāra (Nr. 012480, Nr. 000841 un Nr. 001059 — lieta T-99/09) un 2009. gada 20. maija (Nr. 004262 — lieta T-308/09) vēstulēs, ar kuriem saskaņā ar Padomes 1999. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1260/1999, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem (OV L 161, 1. lpp.), 32. panta 3. punkta f) apakšpunktu ir atzīti par nepieņemamiem Itālijas iestāžu pieteikumi starpposma maksājumu saņemšanai attiecībā uz maksājumu, kas pēc 2007. gada 29. jūnija ir veikti atbilstoši darbības programmas “Kampānija” pasākumam 1.7, atlīdzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasības noraidīt;
- 2) Itālijas Republika pati sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 102, 1.5.2009.

Vispārējās tiesas 2013. gada 19. aprīļa spriedums — Adelholzener Alpenquellen/ITSB (Pudeles ar reljefa rakstu forma)

(Lieta T-347/10) (¹)

(Kopienas preču zīme — Kopienas trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas pieteikums — Pudeles ar reljefa rakstu forma — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Paziņojuma par aizsardzības apjomu neesamība — Regulas Nr. 207/2009 37. panta 2. punkts — Tiesību uz aizstāvību pārkāpums — Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrais teikums)

(2013/C 156/67)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Adelholzener Alpenquellen GmbH (Siegsdorf, Vācija) (pārstāvji — O. Rauscher un C. Onken, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — sākotnēji S. Schöffner, vēlāk — A. Schifko)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 9. jūnija lēmumu lietā R 1516/2009-1 saistībā ar pieteikumu kā Kopienas preču zīmi reģistrēt trīsdimensiju apzīmējumu, ko veido pudeles ar reljefa rakstu forma

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;

2) Adelholzener Alpenquellen GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 288, 23.10.2010.

Vispārējās tiesas 2013. gada 17. aprīļa spriedums — Continental Bulldog Club Deutschland/ITSB (“CONTINENTAL”)

(Lieta T-383/10) (¹)

(Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “CONTINENTAL” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

(2013/C 156/68)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Berlīne, Vācija) (pārstāvji — sākotnēji S. Vollmer, vēlāk — U. Rühl, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — sākotnēji S. Schöffner, vēlāk — D. Walicka)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 23. jūnija lēmumu lietā R 300/2010-1 attiecībā uz pieteikumu vārdisku apzīmējumu “CONTINENTAL” reģistrēt kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Continental Bulldog Club Deutschland eV atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 301, 6.11.2010.

Vispārējās tiesas 2013. gada 19. aprīļa spriedums — Aecops/Komisija

(Lieta T-51/11) (¹)

(ESF — Izglītības pasākums — Sākotnēji piešķirtā finanšu atbalsta samazināšana — Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 — Noilgums — Tiesiskā noteiktība — Tiesības uz aizstāvību — Saprātīgs termiņš — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2013/C 156/69)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (Lisabona, Portugāle) (pārstāvji — sākotnēji J. da Cruz Vilaça un L. Pinto Monteiro, vēlāk L. Pinto Monteiro, P. Farinha Alves un N. Morais Sarmiento, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Guerra e Andrade un D. Recchia)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2010. gada 27. oktobra lēmumu, kurā ir noteikta galīgā kāda izglītības pasākuma (Lieta 88 0369 P1) pieļaujamo izdevumu summa, kas var tikt finansēta no Eiropas Sociālā fonda (ESF) atbalsta, kas ar 1988. gada 29. aprīļa Lēmumu Nr. C(88) 831 prasītājam piešķirts izglītības pasākumiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 139, 7.5.2011.

Vispārējās tiesas 2013. gada 19. aprīļa spriedums — Aecops/Komisija

(Lieta T-52/11) (¹)

(ESF — Izglītības pasākums — Sākotnēji piešķirtā finanšu atbalsta samazināšana — Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 — Noilgums — Tiesiskā noteiktība — Tiesības uz aizstāvību — Saprātīgs termiņš — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2013/C 156/70)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (Lisabona, Portugāle) (pārstāvji — sākotnēji J. da Cruz Vilaça un L. Pinto Monteiro, vēlāk L. Pinto Monteiro, P. Farinha Alves un N. Morais Sarmiento, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Guerra e Andrade un D. Recchia)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2010. gada 27. oktobra lēmumu, kurā ir noteikta galīgā kāda izglītības pasākuma (Lieta 89 0979 P3) pieļaujamo izdevumu summa, kas var tikt finansēta no Eiropas Sociālā fonda (ESF) atbalsta, kas ar 1989. gada 22. marta Lēmumu Nr. C(89) 570 prasītājam piešķirts izglītības pasākumiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 139, 7.5.2011.

Vispārējās tiesas 2013. gada 19. aprīļa spriedums — Aecops/Komisija

(Lieta T-53/11) (¹)

(ESF — Izglītības pasākums — Sākotnēji piešķirtā finanšu atbalsta samazināšana — Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 — Noilgums — Tiesiskā noteiktība — Tiesības uz aizstāvību — Saprātīgs termiņš — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2013/C 156/71)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (Lisabona, Portugāle) (pārstāvji — sākotnēji J. da Cruz Vilaça un L. Pinto Monteiro, vēlāk L. Pinto Monteiro, P. Farinha Alves un N. Morais Sarmiento, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Guerra e Andrade un D. Recchia)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2010. gada 27. oktobra lēmumu, kurā ir noteikta galīgā kāda izglītības pasākuma (Lieta 89 0771 P1) pieļaujamo izdevumu summa, kas var tikt finansēta no Eiropas Sociālā fonda (ESF) atbalsta, kas ar 1989. gada 22. marta Lēmumu Nr. C(89) 570 prasītājam piešķirts izglītības pasākumiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 139, 7.5.2011.

Vispārējās tiesas 2013. gada 23. aprīļa spriedums — Apollo Tyres/ITSB — Endurance Technologies (“ENDURACE”)

(Lieta T-109/11) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ENDURACE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “ENDURANCE” — Relatīvi atteikuma pamatojumi — Preču un pakalpojumu līdzība — Apzīmējumu līdzība — Daļējs reģistrācijas atteikums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Sajaukšanas iespēja)

(2013/C 156/72)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Apollo Tyres AG (Baden, Šveice) (pārstāvis — S. Szilvasi, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: Endurance Technologies Pvt Ltd (Aurangabad, Indija)

Priekšmets

Prasība par ITS B Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 25. novembra lēmumu lietā R 625/2010-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Endurance Technologies Pvt Ltd un Apollo Tyres AG

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Apollo Tyres AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 130, 30.4.2011.

Vispārējās tiesas 2013. gada 17. aprīļa spriedums — TCMFG/Padome

(Lieta T-404/11) ⁽¹⁾

(Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas ir noteikti pret Irānu, lai novērstu kodolieroču izplatīšanu — Naudas līdzekļu iesaldēšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Acīmredzama kļūda vērtējumā)

(2013/C 156/73)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Turbo Compressor Manufacturer (TCMFG) (Teherāna, Irāna) (pārstāvis — K. Kleinschmidt, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M. Bishop un J.-P. Hix)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Erlbacher un T. Scharf)

Priekšmets

Prasība atcelt Padomes 2011. gada 23. maija Lēmumu 2011/299/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 136, 65. lpp.), tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Padomes 2011. gada 23. maija Lēmumu 2011/299/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Turbo Compressor Manufacturer (TCMFG);
- 2) atstāt spēkā Lēmuma 2011/299 sekas tiktāl, ciktāl tas attiecas uz TCMFG, laikposmā, kas nedrīkst pārsniegt 2 mēnešus un 10 dienas no šī sprieduma pasludināšanas datuma;
- 3) Eiropas Savienības Padome sedz savus un atlīdzina TCMFG tiesāšanās izdevumus;
- 4) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 290, 1.10.2011.

Vispārējās tiesas 2013. gada 19. aprīļa spriedums — Luna/ITSB — Asteris (“Al bustan”)

(Lieta T-454/11) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas grafiska preču zīme “Al bustan” — Agrāka valsts grafiska preču zīme “ALBUSTAN” — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 57. panta 2. un 3. punkts)

(2013/C 156/74)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Luna International Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — S. Malynicz, barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — J. Crespo Carrillo)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Asteris Industrial and Commercial Company SA (Atēnas, Grieķija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2011. gada 20. maija lēmumu lietā R 1358/2008-2 saistībā ar spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Asteris Industrial and Commercial Company SA un Luna International Ltd

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Luna International Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 319, 29.10.2011.

Vispārējās tiesas 2013. gada 18. aprīļa spriedums — Peek & Cloppenburg/ITSB — Peek & Cloppenburg (“Peek & Cloppenburg”)

(Lieta T-506/11) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Peek & Cloppenburg” reģistrācijas pieteikums — Agrāks valsts tirdzniecības nosaukums “Peek & Cloppenburg” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts)

(2013/C 156/75)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Peek & Cloppenburg KG (Diseldorfā, Vācija) (pārstāvji — sākotnēji S. Abrar, vēlāk P. Lange, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Peek & Cloppenburg (Hamburgā, Vācija) (pārstāvji — A. Renck, V. von Bomhard, T. Heitmann, M. Petersenn, advokāti, un I. Fowler, solicitor)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 28. februāra lēmumu lietā R 53/2005-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Peek & Cloppenburg un Peek & Cloppenburg KG

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Peek & Cloppenburg KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 362, 10.12.2011.

Vispārējās tiesas 2013. gada 18. aprīļa spriedums — Peek & Cloppenburg/ITSB — Peek & Cloppenburg (“Peek & Cloppenburg”)

(Lieta T-507/11) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Peek & Cloppenburg” reģistrācijas pieteikums — Agrāks valsts tirdzniecības nosaukums “Peek & Cloppenburg” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts)

(2013/C 156/76)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Peek & Cloppenburg KG (Diseldorfā, Vācija) (pārstāvji — sākotnēji S. Abrar, vēlāk P. Lange, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Peek & Cloppenburg (Hamburgā, Vācija) (pārstāvji — A. Renck, V. von Bomhard, T. Heitmann, M. Petersenn, advokāti, un I. Fowler, solicitor)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 28. februāra lēmumu lietā R 262/2005-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Peek & Cloppenburg un Peek & Cloppenburg KG

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Peek & Cloppenburg KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 362, 10.12.2011.

Vispārējās tiesas 2013. gada 19. aprīļa spriedums — Hultafors Group/ITSB — Società Italiana Calzature (“Snickers”)

(Lieta T-537/11) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Snickers” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “KICKERS” — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2013/C 156/77)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hultafors Group AB (Bollebygd, Zviedrija) (pārstāvji — A. Rasmussen un T. Swanstrøm, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — P. Bullock)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Società Italiana Calzature SpA (Milāna, Itālija) (pārstāvji — G. Cantalupi, A. Rapisardi un C. Ginevra, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 9. augusta lēmumu lietā R 2519/2010-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Società Italiana Calzature SpA un Hultafors Group AB

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Hultafors Group AB atlīdzina Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) un Società Italiana Calzature SpA tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā un Società Italiana Calzature SpA izdevumus procesā Apelāciju padomē.

⁽¹⁾ OV C 362, 10.12.2011.

Vispārējās tiesas 2013. gada 9. aprīļa rīkojums — Zuckerfabrik Jülich/Komisija

(Lieta T-66/10) ⁽¹⁾

(Lauksaimniecība — Cukurs — Ražošanas maksājumi — Regulas (EK) Nr. 1193/2009 daļēja atcelšana un atzīšana par daļēji spēkā neesošu pēc prasības celšanas — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2013/C 156/78)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Zuckerfabrik Jülich GmbH (anciennement Zuckerfabrik Jülich AG) (Jülich, Vācija) (pārstāvji — H. J. Prieß un B. Sachs, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Rossi un B. Schima)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāvji — sākotnēji F. Díez Moreno, vēlāk A. Rubio González, *abogados del Estado*) un Lietuvas Republika (pārstāves — sākotnēji R. Janeckaitė un R. Krasuckaitė, vēlāk R. Krasuckaitė un R. Mackevičienė)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2009. gada 3. novembra Regulu (EK) Nr. 1193/2009, ar ko labo Regulu (EK) Nr. 1762/2003, (EK) Nr. 1775/2004, (EK) Nr. 1686/2005 un (EK) Nr. 164/2007 un nosaka ražošanas maksājumu apjomu cukura nozarē 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005., 2005./2006. tirdzniecības gadam (OV L 321, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Zuckerfabrik Jülich tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste un Lietuvas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 113, 1.5.2010.

Vispārējās tiesas 2013. gada 9. aprīļa rīkojums — British Sugar/Komisija

(Lieta T-86/10) ⁽¹⁾

(Lauksaimniecība — Cukurs — Ražošanas maksājumi — Regulas (EK) Nr. 1193/2009 daļēja atcelšana un atzīšana par daļēji spēkā neesošu pēc prasības celšanas — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2013/C 156/79)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: British Sugar plc (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — sākotnēji K. Lasok, QC, G. Facenna, barrister, W. Robinson, P. Doris un D. Das, solicitors, vēlāk K. Lasok, G. Facenna, W. Robinson un D. Das)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — K. Banks un P. Rossi)

Personas, kas iestājušās lietā prasītāja prasījumu atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāvji — sākotnēji F. Díez Moreno, vēlāk A. Rubio González, *abogados del Estado*) un Lietuvas Republika (pārstāves — R. Janeckaitė un R. Krasuckaitė)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Latvijas Republika (pārstāves — K. Drēviņa un K. Krasovska) un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — sākotnēji S. Behzadi-Spencer un S. Hathaway, vēlāk S. Behzadi-Spencer un A. Robinson)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2009. gada 3. novembra Regulu (EK) Nr. 1193/2009, ar ko labo Regulu (EK) Nr. 1762/2003, (EK) Nr. 1775/2004, (EK) Nr. 1686/2005 un (EK) Nr. 164/2007 un nosaka ražošanas maksājumu apjomu cukura nozarē 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005., 2005./2006. tirdzniecības gadam (OV L 321, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina British Sugar plc. tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste, Latvijas Republika, Lietuvas Republika un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 113, 1.5.2010.

Vispārējās tiesas 2013. gada 9. aprīļa rīkojums — Südzucker u.c./Komisija

(Lieta T-102/10) (¹)

(Lauksaimniecība — Cukurs — Ražošanas maksājumi — Regulas (EK) Nr. 1193/2009 daļēja atcelšana un atzīšana par daļēji spēkā neesošu pēc prasības celšanas — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2013/C 156/80)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt (Mannheim, Vācija), Agrana Zucker GmbH (Vīne, Austrija), Südzucker Polska S.A. (Wrocław, Polija), Raffinerie tirlémontoise (Brisele, Beļģija) un Saint Louis Sucre SA (Parīze, Francija) (pārstāvji — H.-J. Prieß un B. Sachs, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Rossi un B. Schima)

Personas, kas iestājušās lietā prasītāju prasījumu atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāvji — sākotnēji F. Díez Moreno, vēlāk A. Rubio González, *abogados del Estado*) un Lietuvas Republika (pārstāves — sākotnēji R. Janeckaitė un R. Krasuckaitė, vēlāk R. Krasuckaitė un R. Mackevičienė)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — sākotnēji S. Behzadi-Spencer un S. Hathaway, vēlāk S. Behzadi-Spencer un A. Robinson)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2009. gada 3. novembra Regulu (EK) Nr. 1193/2009, ar ko labo Regulu (EK) Nr. 1762/2003, (EK) Nr. 1775/2004, (EK) Nr. 1686/2005 un (EK) Nr. 164/2007 un nosaka ražošanas maksājumu apjomu cukura nozarē 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005., 2005./2006. tirdzniecības gadam (OV L 321, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt, Agrana Zucker GmbH, Südzucker Polska S.A., Raffinerie tirlémontoise un Saint Louis Sucre SA tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, kā arī Lietuvas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 113, 1.5.2010.

Vispārējās tiesas 2013. gada 11. aprīļa rīkojums — Tridium/ITSB — q-bus Mediatektur ("SEDONA FRAMEWORK")

(Lieta T-467/12) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2013/C 156/81)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tridium, Inc. (Ričmonda, Virdžīnija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis — M. Nentwig, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — P. Geroulakos)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: q-bus Mediatektur GmbH (Berlīne, Vācija) (pārstāvis — M.-T. Schott, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2012. gada 2. augusta lēmumu lietā R 1943/2011-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp q-bus Mediatektur GmbH un Tridium, Inc.

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) prasītāja un otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece sedz savus, kā arī katra atlīdzina pusi atbildētājam radušos tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 9, 12.1.2013.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2012. gada 17. jūlija spriedumu lietā F-54/11 BG/Ombuds 2013. gada 21. martā iesniedza BG

(Lieta T-406/12 P)

(2013/C 156/82)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: BG (Strasbūra, Francija) (pārstāves — L. Levi un A. Blot, advokātes)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas ombuds

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2012. gada 17. jūlija spriedumu lietā F-54/11;
- līdz ar to apmierināt viņas prasījumus pirmajā instancē un attiecīgi:
 - galvenokārt, atjaunot amatā ar atpakaļejošu datumu no lēmuma par atstādināšanu no amata spēkā stāšanās brīža AD 5 pakāpes 2. līmeņa administratores amatā, kā arī piešķirt finansiālās tiesības, kuras viņai pienākas par visu šo laikposmu, pieskaitot nokavējuma procentus atbilstoši ECB noteiktajai likmei, kas palielināta par diviem procentpunktiem;
 - pakārtoti, piešķirt naudas summu, kura atbilst atalgojumam, ko viņa būtu saņēmusi, sākot no datuma, kad viņa tika atstādināta no amata, 2010. gada augustā līdz mēnesim, kad viņa sasniegtu pensijas vecumu, — 2040. gada jūlijam, un attiecīgi noformēt prasītājas pensijas tiesības;
 - jebkurā gadījumā piešķirt naudas summu EUR 65 000 apmērā kā atlīdzību par viņai nodarīto morālo kaitējumu;
 - piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pilnā apmērā;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt abās tiesu instancēs radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza četrus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu, kas attiecas uz lietas materiālos ietverto faktu sagrozīšanu, tiek apgalvots, ka, pārbaudot, vai disciplinārlietā ir tikusi ievērota procedūra, un, it īpaši, vai nav ticis pārkāpts Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu IX pielikuma 25. pants, CDT esot kļūdaini interpretējusi jēdzienu "krimināllieta" (attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 68. un nākamajiem punktiem).
- 2) Ar otro pamatu, kas attiecas uz pārkāpumu, pārbaudot pienākuma norādīt pamatojumu izpildi, un uz lietas materiālos ietverto faktu sagrozīšanu, tiek apgalvots, ka CDT esot [kļūdaini] secinājusi, ka ombuds ir izpildījis pienākumu norādīt pamatojumu, kaut gan tas nav ievērojis disciplinārlietu kolēģijas atzinumu (attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 102. un 103. punktu).
- 3) Ar trešo pamatu, kas attiecas uz pārkāpumu, pārbaudot, vai ir tikusi pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un ievērots samērīguma princips, kā arī uz lietas materiālos ietverto faktu sagrozīšanu, tiek apgalvots, ka CDT esot [kļūdaini] secinājusi, ka ombuds, piemērojot prasītājai vissmagāko Civildienesta noteikumos paredzēto sodu, ir ievērojis samērīguma principu (attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 115.–130. punktu).
- 4) Ar ceturto pamatu, kas attiecas uz pārkāpumu, pārbaudot, vai ir ticis ievērots vienlīdzīgas attieksmes pret vīriešiem un sievietēm princips, un uz to, ka CDT neesot izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, tiek apgalvots, ka CDT neesot pārbaudījusi, vai prasītājas grūtniecības stāvoklis, ar kuru esot bijusi saistīta tās rīcība, esot veicinājis vai izraisījis netiešu prasītājas diskrimināciju (attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 139. un nākamajiem punktiem).

Prasība, kas celta 2013. gada 20. martā — Talanton/Komisija

(Lieta T-165/13)

(2013/C 156/83)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Talanton AE — Simvoulefstiki-Ekpaideftiki Etairia Dianomon, Parochis Ipiresion Marketigk kai Dioikisis Epicheiriseon (Atēnas, Grieķija) (pārstāvji — M. Angelopoulos un K. Damis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Eiropas Komisija ar atteikumu atlīdzināt prasītājas izdevumus pieci simti septiņdesmit astoņu tūkstošu deviņi simti trīsdesmit septiņu EUR (EUR 578 937) apmērā līguma, kas saistīts ar projektu “*A sophisticated multi-parametric system for the continuous — effective assessment and monitoring of motor status in Parkinson’s disease and other neurodegenerative diseases (PERFORM)*”, ietvaros, pamatojoties uz audita rezultātiem 11-BA135-006, ir pārkāpusi savas līgumsaistības un ka prasītājai Eiropas Komisijai ir jāatmaksā summa divdesmit viena trūkstoša simt septiņdesmit viena EUR (EUR 21 171) apmērā, nevis četri simti astoņdesmit septiņu tūkstošu simtu viena EUR (EUR 487 101) apmērā, kā arī zaudējumu atlīdzību, ko noteikusi Eiropas Komisija;

— atzīt, ka Eiropas Komisija ar atteikumu atlīdzināt prasītājas izdevumus simt piecdesmit trīs tūkstošu simt septiņpadsmit EUR (EUR 153 117) apmērā līguma, kas saistīts ar projektu “*Point-of-Care MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases (POCEMON)*”, ietvaros, pamatojoties uz audita rezultātiem 11-BA135-006, ir pārkāpusi savas līgumsaistības un ka prasītājai Eiropas Komisijai ir jāatmaksā summa simt četrdesmit trīs tūkstošu seši simti septiņdesmit viena EUR (EUR 143 671) apmērā, nevis divi simti septiņdesmit trīs tūkstošu pieci simti piecdesmit deviņu EUR un sešdesmit trīs centu (EUR 273 559,63) apmērā, kā arī zaudējumu atlīdzību, ko noteikusi Eiropas Komisija.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja šajā prasībā izvirza divus pamatus.

Pirmkārt, pamats par Komisijas atbildību saistībā ar līgumu FP7-215952, kas attiecas uz projekta “*A sophisticated multi-parametric system for the continuous — effective assessment and monitoring of motor status in Parkinson’s disease and other neurodegenerative diseases (PERFORM)*” realizāciju un audita ziņojumu 11-BA135-006 atbilstoši LESD 272. pantam. It īpaši prasītāja apgalvo, ka Eiropas Komisija ir atbildīga par savu līgumsaistību pārkāpumu, kā arī tiesiskās palāvības un samērīguma principa pārkāpumu.

Otrkārt, pamats par Komisijas atbildību saistībā ar līgumu FP7-216088, kas attiecas uz projekta “*Point-of-Care MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases (POCEMON)*” realizāciju un audita ziņojumu 11-BA135 006 atbilstoši LESD 272. pantam. It īpaši prasītāja apgalvo, ka Eiropas Komisija ir atbildīga par savu līgumsaistību pārkāpumu, kā arī tiesiskās palāvības un samērīguma principa pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2013. gada 20. martā — Ben Ali/Padome

(Lieta T-166/13)

(2013/C 156/84)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Francija) (pārstāvis — A. de Saint Remy, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

— pieņemt procesa organizatorisko pasākumu atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantam, lai Komisija darītu zināmus “visus dokumentus, kas ir saistīti ar [apstrīdētās regulas] pieņemšanu”;

— atcelt 2012. gada 27. janvāra lēmumu Nr. 2012/50/KĀDP, ar ko pagarina 2011. gada 31. janvāra Lēmuma 2011/72/KĀDP un 2011. gada 4. februāra Īstenošanas Lēmuma Nr. 2011/79/KĀDP ietekmi, saskaņā ar kuriem tika ieviesti vairāki Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI k-gam nelabvēlīgi ierobežojoši pasākumi, iesaldējot viņa naudas līdzekļus, aktīvus un citus saimnieciskos resursus;

— piespriest Eiropas Savienības Padomei izmaksāt prasītājam kopējo summu EUR 50 000 apmērā kā atlīdzību par visiem viņa zaudējumiem kopā;

— piespriest Eiropas Savienības Padomei izmaksāt prasītājam summu EUR 105 000 apmērā par viņa aizstāvības izmaksām šī prasības pieteikuma pamatošanai, kas saskaņā ar Reglamenta 91. pantu ir atlīdzināmie izdevumi — aizstāvības izmaksas;

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus, kuri būtībā ir vienādi vai līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-310/11 Ben Ali/Padome (1).

(1) OV 2011, C 226, 29. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 22. martā — DTL Corporación/ITSB — Vallejo Rosell («Generia»)

(Lieta T-176/13)

(2013/C 156/85)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: DTL Corporación, SL (Madride, Spānija) (pārstāvis — A. Zuazo Araluze, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: Mar Vallejo Rosell k-
gs (Pinto, Spānija)**Prasītājas prasījumi:**

- atcelt Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 24. janvāra lēmumu lietā R 661/2012-4 daļā, kurā noraidīta apelācijas sūdzība par Kopienas preču zīmes “Generia” reģistrācijas pieteikuma Nr. 8 830 821 noraidījumu attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 37., 40., 41. un 42. klasē un attiecībā uz daļu no pakalpojumiem, kas ietilpst 35. klasē;
- saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta noteikumiem piespriet ITSB un personām, kas iestājas lietā un iebilst pret šo prasību, atlīdzināt ar šo prasību saistītos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Generia” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 11., 35., 37., 40., 41. un 42. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8 830 821

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Mar Vallejo Rosell

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiska pelēkas un baltas krāsas preču zīme ar vārdiskiem elementiem “Generalia generación renovable” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 7., 35. un 40. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta, 63. panta 2. punkta un 75. panta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 15. martā — Jaczewski/Komisija

(Lieta T-178/13)

(2013/C 156/86)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Grzegorz Jaczewski (Bielany, Polija) (pārstāvis — M. Goss, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījums:

- daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2012. gada 24. jūlija Īstenošanas lēmumu (publicēts ar numuru C[2012] 5049) par atļauju piešķirt papildu valsts tiešos maksājumus Polijā 2012. gadā, pamatojoties uz Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulas (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003, 132. pantu, ar kuru tika ieviesta modulācijas piemērošana papildu valsts tiešajiem maksājumiem, kas pārsniedz EUR 5 000.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

- 1) Pirmais pamats: Komisija, veicot pasākumus, kas bija pret-runā Regulas Nr. 73/2009 132. pantam, ņemot vērā šīs regulas 7. panta 1. punkta kopsakarā ar 10. pantu piemērošanu, un piemērojot modulāciju papildu valsts tiešajiem maksājumiem, lai gan modulācijas mehānisms jaunajās dalībvalstīs 2012. gadā neesot bijis jāpiemēro, esot pārkāpusi tiesību normu hierarhijas principu.
- 2) Otrais pamats: tā kā modulācijas piemērošana papildu valsts tiešo maksājumu jomā radot situāciju, kurā lauksaimniekiem jaunajās dalībvalstīs izmaksātās summas tiktu samazinātas līdz līmenim, zemākam par summām, kuras attiecīgajiem lauksaimniekiem tiktu izmaksātas citās, nevis jaunajās dalībvalstīs, un, pieņemot apstrīdēto lēmumu, neesot tikusi ņemta vērā situāciju atšķirība atsevišķos Eiropas Savienības reģionos, esot ticis pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips un LESD 39. pants kopsakarā ar LESD 40. panta 2. punkta otro daļu.

Prasība, kas celta 2013. gada 29. martā — Sharif University of Technology/Padome

(Lieta T-181/13)

(2013/C 156/87)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sharif University of Technology (Teherāna, Irāna) (pārstāvis — M. Happold, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2012. gada 21. decembra Lēmuma 2012/829/KĀDP⁽¹⁾ pielikumu, Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmuma 2010/413/KĀDP⁽²⁾ II pielikumu, Padomes 2012. gada 21. decembra Īstenošanas regula Nr. 1264/2012⁽³⁾ pielikumu un Padomes 2012. gada 23. marta Regulas (ES) Nr. 267/2012⁽⁴⁾ IX pielikumu, ciktāl tie skar prasītāju, un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padomes Lēmums 2012/829/KĀDP un Padomes Īstenošanas regula Nr. 1264/2012 tika pieņemti, pārkāpjot prasītājas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzība tiesā. Padome neesot izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, jo sniegtie pamati neesot pietiekami, lai prasītāja varētu saprast pamatojumu tam, kāpēc attiecībā uz to tika piemēroti ierobežojošie pasākumi. Padome esot pārkāpusi prasītājas tiesības uz aizstāvību, jo esot tai liegusi piekļuvi Padomes lietas materiāliem attiecībā uz to un šī aizlieguma rezultātā prasītāja neesot varējusi darīt zināmu savu viedokli par pierādījumiem, kas tika izvirzīti, lai pamatotu pret to vērstos pasākumus. Arī ar to, ka Padome neesot izpildījusi savu pienākumu pamatot savu lēmumu un neesot devusi prasītājai piekļuvi tās lietas materiāliem, esot tikušas pārkāptas prasītājas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzība tiesā.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, pieņemot ierobežojošos pasākumus attiecībā pret prasītāju. Prasītāja noraida pret to vērstos apgalvojumus un aicina Padomi pārliecināties pierādīt apgalvotos faktus.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar ierobežojošajiem pasākumiem, kas noteikti pret prasītāju, tiek pārkāptas tās tiesības uz īpašumu un tie ir nesamērīgi. Prasītājas iekļaušana [sarakstā] neesot notikusi saskaņā ar likumā paredzētajiem

nosacījumiem. Turklāt Padome nemaz neesot ņēmusi vērā faktu, ka prasītāja nav komersants, bet gan augstākās izglītības iestāde, un tās iekļaušanas [sarakstā] sekas ne tikai attiecībā uz pašu prasītāju, bet arī uz tās studentiem, mācībspēku un līdzstrādniekiem.

- (¹) Padomes 2012. gada 21. decembra Lēmums 2012/829/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 356, 71. lpp.).
- (²) Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmums 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.).
- (³) Padomes 2012. gada 21. decembra Īstenošanas regula Nr. 1264/2012, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 356, 55. lpp.).
- (⁴) Padomes 2012. gada 23. marta Regula (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 26. martā — Continental Wind Partners/ITSB — Continental Reifen Deutschland (“CONTINENTAL WIND PARTNERS”)

(Lieta T-185/13)

(2013/C 156/88)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Continental Wind Partners LLC (Wilmington, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis — O. Bischof, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Continental Reifen Deutschland GmbH (Hannovere, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2013. gada 10. janvāra lēmumu lietā R 2204/2011-2;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “CONTINENTAL WIND PARTNERS”, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 7., 9., 11., 35., 36., 37., 39. un 40. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8 445 561

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Continental Reifen Deutschland GmbH

Prestatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu "Continental", starptautiska reģistrācija, kura attiecināta uz Eiropas Savienību

Iebildumu nodaļas lēmums: daļēji apmierināt iebildumus

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

**Prasība, kas celta 2013. gada 2. aprīlī —
Nīderlande/Komisija**

(Lieta T-186/13)

(2013/C 156/89)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — M. Bulterman, B. Koopman un J. Langer)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir vērsta pret Komisijas 2013. gada 23. janvāra Lēmumu C(2013) 87 par valsts atbalstu SA.24123 (2012/C) (ex. 2011/NN), ko sniegusi Nīderlande — iespējama zemes pārdošana zem tirgus cenas, ko veikusi *Leidschendam-Voorburg* pašvaldība.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts.

Atbalsta LESD 107. panta 1. punkta izpratnē neesot. Nīderlandes valdība uzskata, ka šajā lietā nevar runāt par priekšrocību, katrā ziņā ne par priekšrocību, kādu tirgus dalībnieks nebūtu guvis parastos apstākļos. Komisija no neatbilstošiem pieņēmumiem esot nepareizi secinājusi, ka pašvaldībai attiecībā uz projekta *Damplein* būvi esot bijušas citas iespējas. Esošās vienošanās ievērošana nebūtu radījusi vēlamu rezultātu, un arī jaunas sarunas par līgumu nebūtu risinājums.

Turklāt Komisija esot acīmredzami neatbilstoši izvērtējusi jautājumu par iespējamo ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm. Projekts *Leidschendam Centrum* un sevišķi apakšprojekts *Damplein* esot apjoma ziņā tik nelieli projekti, ka par ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm nevarot būt ne runas. Tādējādi minētais lēmums ir pretrunā LESD 107. pantam.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts.

Komisija esot acīmredzami neatbilstoši izvērtējusi lietas apstākļus un, pamatojoties uz tiem, zemesgabala cenas samazinājumu uzskatījusi par nesaderīgu ar iekšējo tirgu. Zemesgabala cenas samazinājums atbilstot visām prasībām, un Komisija it īpaši saistībā ar agrākajiem Komisijas lēmumiem neesot pietiekami paskaidrojusi, kāpēc zemesgabala cenas samazinājums nav saderīgs [ar iekšējo tirgu]. Turklāt Komisija esot neatbilstoši izmantojusi tirgus prognozes kā kritēriju LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta piemērojamībai. Tādējādi Komisija esot neatbilstoši piemērojusi LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka vairāku aprēķina kļūdu dēļ esot neatbilstoši noteikts atbalsta apmērs.

Komisija, veicot izmeklēšanu attiecībā uz atbalsta apmēru, esot pieļāvusi trīs nozīmīgas kļūdas. Pirmkārt, Komisija neesot ņēmusi vērā to, ka zemesgabala cenas samazinājums un maksājumu atlaišana tikai 50 % apjomā esot finansēts no publiskajiem līdzekļiem. Otrkārt, Komisija, aprēķinādama zemesgabala cenas samazinājumu, neesot ņēmusi vērā agrākos 2006. un 2008. gada cenas samazinājumus. Treškārt, Komisija, aprēķinādama maksājumus, esot balstījies uz maksājumiem par projektu *Leidschendam Centrum*, nevis maksājumiem par apakšprojektu *Damplein*. Tāpat bez ievēribas esot palikuši procenti, kas maksāti no 2004. līdz 2010. gadam. Tādējādi, veicot izmeklēšanu attiecībā uz atbalsta apmēru, Komisija esot pamatojusies uz neatbilstošiem lietas apstākļiem, tādēļ atbalsta apmērs EUR 6 922 121 neesot pareizs.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti vispārējie principi un Pamattiesību hartas 41. pants. Nesamērīgā lēmuma pieņemšanas procesa ilguma dēļ Komisijai neesot bijis tiesību pieprasīt atbalsta atmaksāšanu.

No brīža, kad Komisijai esot kļuvuši zināmi visi lietas apstākļi, tā esot ļāvusi pāriet nesamērīgi ilgam laikam, līdz tā pieņēma lēmumu. Attiecīgajos apstākļos Komisijai nevajadzēja pieprasīt [atbalstu] atmaksāt. Tādējādi Komisija esot pārkāpusi pienācīgas rūpības ievērošanas principu, tiesiskās noteiktības principu un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu.

Prasība, kas celta 2013. gada 4. aprīlī — Murnauer Markenvertrieb/ITSB — Healing Herbs (“NOTFALL”)

(Lieta T-188/13)

(2013/C 156/90)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Trebun, Vācija) (pārstāvji — F. Traub un H. Daniel, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Healing Herbs Ltd (Walkerstone, Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 4. februāra lēmumu lietā R 132/2012-4;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: vārdiska preču zīme “NOTFALL” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 5. un 30. klasē — Kopienas preču zīme Nr. 9 089 681

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: Healing Herbs Ltd

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu un 2. punktu

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

— Regulas Nr. 207/2009 83. panta pārkāpums saistībā ar vispārējo vienlīdzīgas attieksmes principu;

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2013. gada 2. aprīlī — Gemeente Leidschendam-Voorburg/Komisija

(Lieta T-190/13)

(2013/C 156/91)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gemeente Leidschendam-Voorburg (Leidschendam-Voorburg, Nīderlande) (pārstāvji — A. de Groot un J. J. M. Sluijs, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir vēsta pret Komisijas 2013. gada 23. janvāra Lēmumu C(2013) 87 par valsts atbalstu SA.24123 (2012/C) (ex. 2011/NN), ko sniegusi Nīderlande — iespējama zemes pārdošana zem tirgus cenas, ko veikusi Leidschendam-Voorburg pašvaldība.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērotas būtiskas formas prasības un/vai neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu

— Pirmkārt, Komisija esot ļāvusi pāriet nesamērīgi ilgam laikam, līdz tā sākusī procedūru saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu, tādējādi lietas dalībnieki esot varējuši paļauties uz to, ka apstrīdētā aizliegtā vienošanās nav pretrunā LESD 107. panta 1. punktam.

— Otrkārt, Komisija esot neatbilstoši un nepilnīgi izvērtējusi lietas apstākļus.

— Treškārt, Komisija esot neatbilstoši konstatējusi lietas apstākļus attiecībā uz finansējumu no valsts līdzekļiem.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot neatbilstoši piemērots LESD 107. panta 1. punkts.

— Pirmkārt, pašvaldība esot izturējusies tā, it kā attiecīgajā situācijā būtu izturējies privāts uzņēmums.

— Otrkārt, *Schouten & De Jong Projectontwikkeling BV* kopā ar *Bouwfonds Ontwikkeling BV* neesot sniegtas nekādas priekšrocības, ko tie nebūtu saņēmuši arī parastos tirgus apstākļos.

3) Ar trešo pamatu par LESD 107. panta 3. punktu tiek apgalvots, ka tad, ja tiktu konstatēts, ka pašvaldība ir piešķirusi atbalstu, šis atbalsts atbilstu LESD 107. panta 3. punktam.

Prasība, kas celta 2013. gada 2. aprīlī — *Bouwfonds Ontwikkeling en Schouten & De Jong Projectontwikkeling*/Komisija

(Lieta T-193/13)

(2013/C 156/92)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Bouwfonds Ontwikkeling BV* (*Hoevelaken*, Nīderlande) un *Schouten & De Jong Projectontwikkeling BV* (*Leidschendam*, Nīderlande) (pārstāvji — *E. Pijnacker Hordijk* un *X. Reintjes*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir vērsta pret Komisijas 2013. gada 23. janvāra Lēmumu C(2013) 87 par valsts atbalstu SA.24123 (2012/C) (ex. 2011/NN), ko sniegusi Nīderlande — iespējama zemes pārdošana zem tirgus cenas, ko veikusi *Leidschendam-Voorburg* pašvaldība.

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, īstenojot savas pilnvaras, Komisija neesot izpildījusi pamatprasību par saprātīga termiņa ievērošanu un tādējādi esot pārkāpusi tiesiskās noteiktības principu, tiesības uz aizstāvību un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu.

Komisija, no apstrīdēto pasākumu uzzināšanas brīža līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai ļaudama pāriet aptuveni 38 mēnešiem, esot nosodāmi gausi virzījusi procedūru un tādējādi neesot izpildījusi pamatprasību par saprātīga termiņa ievērošanu. Tā kā izmeklēšanas laikposms bija ārkārtīgi ilgs, prasītājiem esot bijis grūtāk atspēkot Komisijas argumentus, tādējādi Komisija ar savu rīcību esot pārkāpusi arī tiesības uz aizstāvību.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, konstatējot un izvērtējot atbilstošos lietas apstākļus, esot pieļautas būtiskas neatbilstības un/vai neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un/vai, neatbilstoši piemērojot privātā ieguldītāja principu, esot pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts.

Prasītāji kopumā neesot guvuši nekādas finanšu priekšrocības, un nepavisam ne finanšu priekšrocības, kuras varētu uzskatīt par prettiesisku valsts atbalstu.

Komisija esot nepareizi aprēķinājusi varbūtējās priekšrocības apmēru, tostarp norunātos cenas samazinājumus 100 % apjomā attiecinājusi uz pašvaldību, lai gan šī cena esot noteikta publiskajai un privātajai partnerībai, kurā pašvaldība esot uzņēmusies 50 % riska. Komisija turklāt bez pamatojuma esot atstājusi bez ievērošanas agrāk šajā partnerībā norunātos cenu samazinājumus.

Tāpat apstrīdētajā lēmumā Komisija esot neatbilstoši piemērojusi privātā ieguldītāja principu, vērtējuma pašvaldības rīcību kā juridiski neizpildāmu un turklāt finansiāli ārkārtīgi neizdevīgu fiktīva privātā ieguldītāja hipotētisko rīcību.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot neatbilstoši piemērots LESD 107. panta 3. punkts.

Ja tiktu konstatēts, ka valsts atbalsts pastāv, šis atbalsts katrā ziņā būtu pilnībā saderīgs ar iekšējo tirgu. Komisija esot kļūdaini paudusi viedokli, ka pašvaldība nevarot norādīt, ka apstrīdētie pasākumi atbilstu Kopienas interesēm. Tādā veidā Komisija apstrīdētos 2009./2010. gada pasākumus esot kļūdaini vērtējusi, ņemdam vērā (izdevīgākus) tirgus apstākļus, kādi bija 2004. gadā.

Tādējādi Komisija neesot atzinusi, ka apstrīdētie pasākumi būtu bijuši nepieciešami, piemēroti un samērīgi, lai atkal atdzīvīnātu panīkušo *Leidschendam* pilsētas centru; šis mērķis esot skaidri izklāstīts LES 3. pantā un LESD 174. pantā, un tas atbilstot ES atzītajam ekonomiskās un sociālās kohēzijas mērķim. Nevarot būt ne runas par nepamatotu konkurences izkropļošanu.

Prasība, kas celta 2013. gada 1. aprīlī — M.E.M./ITSB (“MONACO”)

(Lieta T-197/13)

(2013/C 156/93)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: MARQUES DE L'ÉTAT DE MONACO (M.E.M.) (Monako, Monako) (pārstāvis — S. Arnaud, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 29. janvāra lēmumu lietā R 113/2012-4;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: starptautiska vārdiskas preču zīmes “MONACO” reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 12., 14., 16., 18., 25., 28., 35., 38., 39., 41. un 43. klasē — starptautiska reģistrācija Nr. 1 069 254, ko attiecina uz Eiropas Savienību

Pārbaudītāja lēmums: pieteikumu noraidīt daļēji

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

— pirmais pamats, kas saistīts ar Regulas Nr. 207/2009 5. panta, 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 7. panta 2. punkta pārkāpumu;

— otrais pamats, kas saistīts ar tiesību pārkāpumu atšķirtspējas interpretācijā;

— trešais pamats, kas saistīts ar acīmredzamu kļūdu atšķirtspējas vērtējumā;

— ceturtais pamats, kas saistīts ar pamatojuma neesamību vai pamatojuma nepietiekamību, vai pretrunām pamatojumā reģistrācijas atteikumā attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē;

— piektais pamats, kas saistīts ar Regulas Nr. 207/2009 75. panta, kā arī Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. panta un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta pārkāpumu pamatojuma nepietiekamības dēļ.

Prasība, kas celta 2013. gada 8. aprīlī — DTM Ricambi/ITSB — Star (“STAR”)

(Lieta T-199/13)

(2013/C 156/94)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: DTM Ricambi Srl (Boloņa, Itālija) (pārstāvis — V. Catelli, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Star SpA (Lodi, Itālija)

Prasītājas prasījumi

— atcelt Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 24. janvāra lēmumu lietā R 124/2012-1 un apmierināt Kopienas preču zīmes “STAR” reģistrācijas pieteikumu, reģistrācijas pieteikums Nr. 5878038, attiecībā uz 7., 9. un 12. klasi;

— piespriest Star segt savus un atlīdzināt prasītājas izdevumus, tostarp tos, kas radušies procesā ITSB Iebildumu nodaļā un Apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme ar vārdisku elementu “STAR” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7., 9. un 12. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Star

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas grafiska preču zīme ar vārdisku elementu “STAR” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 39. klasē, un valsts un starptautiskas grafiskas preču zīmes ar vārdiskiem elementiem “STAR LODI” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 12., 38., 39. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

— sajaukšanas iespējas neesamība

— agrākās preču zīmes “vājināšana”

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 28. janvāra rīkojumu lietā F-92/12 Marcuccio/Komisija 2013. gada 8. aprīlī iesniedza Luigi Marcuccio

(Lieta T-203/13 P)

(2013/C 156/95)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (Triprese, Itālija) (pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— pilnībā un bez izņēmumiem atcelt apstrīdēto rīkojumu;

— nosūtīt šo lietu Civildienesta tiesai.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir par Civildienesta tiesas 2013. gada 28. janvāra rīkojumu lietā F-92/12 Marcuccio/Komisija, ar kuru kā acīmredzami nepieņemama tika noraidīta prasība, kuras priekšmets ir atcelt Eiropas Komisijas lēmumu veikt ieturējumus no [prasītāja] invaliditātes pabalsta par 2011. gada oktobra, novembra un decembra mēnešiem, kā arī ieturēto summu atmaksa.

Apstrīdētajā rīkojumā Civildienesta tiesa norādīja, ka prasītāja pārstāvja paraksts uz dokumenta, kas 2012. gada 5. septembrī ir nosūtīts pa faksu, nebija vienāds ar to, kurš parādās uz prasības pieteikuma, kas tika saņemts pa pastu 2012. gada 13. septembrī.

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda uz pilnīgu pamatojuma neesamību, kā arī uz izmeklēšanas neveikšanu, tās neapgāžamību, tautoloģiju, patvaļību, faktu sagrozīšanu un kļūdu tiesību piemērošanā, kā arī acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 28. janvāra rīkojumu lietā F-95/12 Marcuccio/Komisija 2013. gada 8. aprīlī iesniedza Luigi Marcuccio

(Lieta T-204/13 P)

(2013/C 156/96)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (Triprese, Itālija) (pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— pilnībā un bez izņēmumiem atcelt apstrīdēto rīkojumu;

— nosūtīt šo lietu Civildienesta tiesai.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši, kādi jau ir norādīti lietā T-203/13 P Marcuccio/Komisija.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 28. janvāra rīkojumu lietā F-100/12 Marcuccio/Komisija 2013. gada 8. aprīlī iesniedza Luigi Marcuccio

(Lieta T-205/13 P)

(2013/C 156/97)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (Triprese, Itālija) (pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— pilnībā un bez izņēmumiem atcelt apstrīdēto rīkojumu;

— nosūtīt šo lietu Civildienesta tiesai.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši, kādi jau ir norādīti lietā T-203/13 P Marcuccio/Komisija.

Prasība, kas celta 2013. gada 12. aprīlī — Versalis/Komisija

(Lieta T-210/13)

(2013/C 156/98)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Versalis SpA (San Donato Milanese, Itālija) (pārstāvji — M. Siragusa, F. Moretti un L. Nascimbene, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdētos tiesību aktus un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī lieta ir par lūgumu atcelt Eiropas Komisijas 2013. gada 26. februāra [Lēmumu] [C(2013) 1200, galīgā redakcija] un kopā ar to — Paziņojumu par iebildumiem [C(2013) 1199, galīgā redakcija], ar kuriem Komisija ir formāli sākusī procedūru AT.40032 — BR/ESBR — *Recidīvs*, kuras mērķis ir grozīt 2006. gada 29. novembra Lēmumu C(2006) 5700, galīgā redakcija, lietā COMP/F.38.638 — *Butadiēnkaučuks un emulsijas polimerizācijā iegūts butadiēnstirolkaučuks*, ko Eiropas Savienības Vispārējā tiesa ir daļēji atcēlusi un grozījusi ar 2011. gada 13. jūlija spriedumiem lietā T-39/07 *Eni/Komisija* un lietā T-59/07 *Polimeri Europa/Komisija*.

Ar pirmo un vienīgo prasības pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot pilnvarota atsākt pret prasītāju represīvu procedūru, lai pieņemtu jaunu lēmumu par pārkāpumu. It īpaši, prasītāja uzskata, ka Komisijas sankcionēšanas pilnvaras attiecībā uz *Versalis S.p.A.* saistībā ar tiem faktiskajiem apstākļiem, uz kuriem attiecas procedūra COMP/F/38.638 — *Butadiēnkaučuks un emulsijas polimerizācijā iegūts butadiēnstirolkaučuks*, esot beigušās pēc 2006. gada 29. novembra Lēmuma C(2006) 5700, galīgā redakcija, pieņemšanas, kuru Eiropas Savienības Vispārējā tiesa ir daļēji atcēlusi un grozījusi ar 2011. gada 13. jūlija spriedumiem lietā T-39/07 *Eni/Komisija* un lietā T-59/07 *Polimeri Europa/Komisija*, par kuriem pašlaik ir iesniegta apelācijas sūdzība Tiesā. Komisija, atsākdama represīvās procedūras, vēlas pēc būtības pārskatīt 2006. gada 29. novembra lēmuma motīvu daļu, proti, no jauna izvērtēt prasītājas apsūdzībai norādītos faktus, kuri jau pirmoreiz ir apstiprināti un par kuriem Vispārējā tiesa jau ir lēmusi, īstenojot pilnīgu pārbaudi tiesā. Tādējādi pārkāpuma procesa atsākšana no mērķa un seku viedokļa acīmredzami ir pretrunā principam *ne bis in idem*, tiesiskās noteiktības principam, tiesiskās palāvības principam, kā arī tiesībām efektīvi vērsties tiesā.

Prasība, kas celta 2013. gada 15. aprīlī — *Eni/Komisija*

(Lieta T-211/13)

(2013/C 156/99)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Eni SpA* (Roma, Itālija) (pārstāvji — G. M. Roberti un I. Perego, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt prasību par pieņemamu;

— atcelt apstrīdētos tiesību aktus;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērstā pret Komisijas 2013. gada 26. februāra Lēmumu [C(2013) 1200, galīgā redakcija] atsākt represīvās procedūras, kā arī pret 2013. gada 26. februāra Paziņojumu par iebildumiem [C(2013) 1199] par procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pantu un EEZ Līguma 53. pantu, kuri pieņemti lietā AT.40032-BR/ESBR.

Prasības pamatošanai prasītāja norāda uz kompetences neesamību, kuras dēļ Komisija nevarot atsākt represīvo procedūras ar mērķi grozīt lēmumu, kas 2006. gadā pieņemts lietā BR-ESBR, un vienlaikus pieņemt jaunu lēmumu par sankcijām, ar ko atkal ir noteikts palielinājums par recidīvu.

ENI norāda, ka Vispārējā tiesa 2011. gada 13. jūlija spriedumā lietā T-39/07 ir ne tikai nolēmusi daļēji atcelt 2006. gada Lēmumu BR-ESBR, norādīdama, ka Komisija ir nepareizi novērtējusi atbildību pastiprinošo apstākli — recidīvu, bet faktiski arī ir īstenojusi savu kompetenci pēc būtības saskaņā ar LESD 261. pantu un Regulas 1/2003 31. pantu, — no jauna noteikdama naudas soda apmēru un Komisijas vērtējumu aizstādama ar savu vērtējumu. Ar apstrīdētajiem tiesību aktiem esot ne tikai pārkāptas minētās tiesību normas, bet šie tiesību akti arī esot pretrunā LESD 266. pantam, kompetences piešķiršanas principam un institucionālā līdzsvara principam, kas paredzēti LESD 13. pantā, kā arī lietas taisnīgas izskatīšanas pamatprincipiem, kas paredzēti LESD 6. pantā un ES Pamattiesību hartas 47. pantā, un pamatprincipam *ne bis in idem*, kas ir paredzēts LESD 7. pantā.

Tāpat ENI apstrīd, ka, pretēji tam, ko apliecinājusi Komisija, Vispārējā tiesa neesot konstatējusi vienīgi procesuālu pārkāpumu attiecībā uz veidu, kādā Komisija 2006. gada BR-ESBR lēmumā piemērojusi recidīva jēdzienu; tāpēc Komisijas ierosme esot pamatota ar pilnīgi kļūdainu tiesisko un faktisko pieņēmumu, un arī šajā ziņā tā esot pretrunā LESD 7. pantam.

Prasība, kas celta 2013. gada 9. aprīlī — Telefónica/Komisija

(Lieta T-216/13)

(2013/C 156/100)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Telefónica, SA (Madride, Spānija) (pārstāvji — J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez un E. Peinado Iribar, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2013. gada 23. janvāra lēmuma 1. un 2. pantu, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, vai pakārtoti

— atzīt pārsūdzētā lēmuma 2. pantu par daļēji spēkā neesošu un samazināt piemērotā soda apmēru, un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā prasībā tiek apstrīdēts tas pats lēmums, par kuru ir strīds lietā T-208/13 *Portugal Telecom/Komisija*.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus galvenos pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 101. pants:

— Proti, apstrīdētajā lēmumā esot nepareizi piemērota judikatūra jautājumā par ierobežojumiem mērķa dēļ un esot pārkāpti nevainīguma prezumpcijas, pierādīšanas pienākuma un *in dubio pro reo* principi saistībā ar iegādes

līguma 9. klauzulu. Proti, minētā klauzula esot saistīta ar darījumu un nav nedz skatāma, nedz piemērojama atrauti no šā darījuma un no grūto sarunu gaitas, kurās nemitīgi iesaistījās Portugāles valdība.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 101. pants:

— Proti, esot izdarīta acīmredzama kļūda faktisko apstākļu vērtējumā un pārkāpts princips, ka pierādījumi ir vērtējami kopumā, saistībā ar kontekstu, kurā par klauzulu ir panākta vienošanās, iesaistīto pušu rīcību un tās mērķi.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti pierādīšanas pienākuma un labas pārvaldības principi, aizskartas tiesības uz aizstāvību un nevainīguma prezumpciju saistībā ar pierādījumu par Portugāles valdības iesaistīšanos sarunās un lietā aplūkojamās klauzulas formulēšanā un saglabāšanā.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 101. pants:

— Proti, neesot pietiekami norādīts pamatojums un esot nepareizi izvērtēts klauzulas nolūks ierobežot konkurenci, kas ir vajadzīgs priekšnosacījums, lai tiktu izdarīts LESD 101. panta pārkāpums kaut vai mērķa dēļ.

5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 101. pants:

— Proti, šajā lietā aplūkojamā klauzula neesot arī LESD 101. pantam pretrunā esošs ierobežojums seku dēļ.

Pakārtoti prasītāja vienlīdz apgalvo, ka esot pārkāpts samērīguma princips un princips, ka ir jānorāda pamatojums, kā arī izdarīta acīmredzama kļūda, nepieļaujot atbildību mīkstiņos apstākļus un tos nepietiekami izvērtējot.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Prasība, kas celta 2013. gada 8. martā — ZZ/Komisija

(Lieta F-21/13)

(2013/C 156/101)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvji — T. Bontinck, S. Greco, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu par prasītājas pensijas tiesību pārskaitīšanu Savienības pensiju programmā, pamatojoties uz aprēķina priekšlikumu, kurā ir piemēroti jaunie VĪN, kas attiecas uz Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. pantu

Prasītājas prasījumi:

- atzīt par prettiesisku Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta Vispārējo īstenošanas noteikumu 9. pantu;
- līdz ar to atcelt Padomes 2012. gada 23. maija Ģenerāļsekretariāta lēmumu, ar kuru prasītājai sniedz priekšlikumu, ko tā parakstījusi 2012. gada 19. jūlijā, pārskaitīt pensijas tiesības atbilstoši Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktam, pamatojoties uz 11.10.2011. VĪN;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus atbilstoši Civildienesta tiesas Reglamenta 87. panta 1. punktam.

Prasība, kas celta 2013. gada 20. martā — ZZ u.c./Komisija

(Lieta F-23/13)

(2013/C 156/102)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: ZZ u.c. (pārstāvji — D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis un E. Marchal, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru galīgais izdienes gadu aprēķins, lai pārskaitītu prasītāju pensijas tiesības Savienības pensiju shēmā, notiek atbilstoši jaunajiem VĪN par Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. pantu

Prasītāju prasījumi:

- atcelt lēmumus par viņu pirms stāšanās darbā Komisijā iegūto pensijas tiesību pārskaitīšanu;
- ciktāl nepieciešams, atcelt lēmumus noraidīt viņu sūdzības par VĪN piemērošanu un diskonta likmes, kas bija spēkā viņu pieteikuma par pensijas tiesību pārskaitīšanu iesniegšanas brīdī;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 21. martā — ZZ/Komisija

(Lieta F-25/13)

(2013/C 156/103)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — L. Vogel, advokāts)

Atbildētāja: Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu par pensijas tiesību, kas iegūtas pirms dienesta Komisijā uzsākšanas, pārņemšanu, pamatojoties uz Atalgojuma un individuālo tiesību biroja (PMO) priekšlikumu.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelējinstītūcijas 2012. gada 11. decembra lēmumu, ar kuru tā noraidīja prasītāja 2012. gada 16. augusta un 2012. gada 28. augusta sūdzības par PMO.4 2012. gada 21. maija, 31. maija un 2. jūlija lēmumiem;
- ciktāl nepieciešams, atcelt arī šos PMO.4 2012. gada 21. maija, 31. maija un 2. jūlija lēmumus, par kuriem prasītājs bija iesniedzis sūdzības;

-
- atzīt par nelikumīgiem un šajā lietā nepiemērojamiem Vispārīgos Civildienesta noteikumu VII pielikuma 11. un 12. panta īstenošanas noteikumus, kas tika pieņemti 2011. gada 3. martā, piemērojot 1957. gada 25. marta EK līguma 277. pantu, it īpaši to 9. pantu;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē saskaņā ar Reglamenta 87. pantu, kā arī nepieciešamās izmaksas, kas radušās šajā tiesvedībā, un it īpaši advokātu dzīvošanas, ceļa un uzturēšanās izdevumus, kā arī advokātu honorārus atbilstoši šī paša Reglamenta 91. B pantam.
-

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2013/C 156/86	Lieta T-178/13: Prasība, kas celta 2013. gada 15. martā — <i>Jaczewski/Komisija</i>	46
2013/C 156/87	Lieta T-181/13: Prasība, kas celta 2013. gada 29. martā — <i>Sharif University of Technology/Padome</i> ...	47
2013/C 156/88	Lieta T-185/13: Prasība, kas celta 2013. gada 26. martā — <i>Continental Wind Partners/ITSB — Continental Reifen Deutschland</i> (“CONTINENTAL WIND PARTNERS”)	47
2013/C 156/89	Lieta T-186/13: Prasība, kas celta 2013. gada 2. aprīlī — <i>Nīderlande/Komisija</i>	48
2013/C 156/90	Lieta T-188/13: Prasība, kas celta 2013. gada 4. aprīlī — <i>Murnauer Markenvertrieb/ITSB — Healing Herbs</i> (“NOTFALL”)	49
2013/C 156/91	Lieta T-190/13: Prasība, kas celta 2013. gada 2. aprīlī — <i>Gemeente Leidschendam-Voorburg/Komisija</i>	49
2013/C 156/92	Lieta T-193/13: Prasība, kas celta 2013. gada 2. aprīlī — <i>Bouwfonds Ontwikkeling en Schouten & De Jong Projectontwikkeling/Komisija</i>	50
2013/C 156/93	Lieta T-197/13: Prasība, kas celta 2013. gada 1. aprīlī — <i>M.E.M./ITSB</i> (“MONACO”)	51
2013/C 156/94	Lieta T-199/13: Prasība, kas celta 2013. gada 8. aprīlī — <i>DTM Ricambi/ITSB — Star</i> (“STAR”)	51
2013/C 156/95	Lieta T-203/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 28. janvāra rīkojumu lietā F-92/12 <i>Marcuccio/Komisija</i> 2013. gada 8. aprīlī iesniedza <i>Luigi Marcuccio</i>	52
2013/C 156/96	Lieta T-204/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 28. janvāra rīkojumu lietā F-95/12 <i>Marcuccio/Komisija</i> 2013. gada 8. aprīlī iesniedza <i>Luigi Marcuccio</i>	52
2013/C 156/97	Lieta T-205/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 28. janvāra rīkojumu lietā F-100/12 <i>Marcuccio/Komisija</i> 2013. gada 8. aprīlī iesniedza <i>Luigi Marcuccio</i>	52
2013/C 156/98	Lieta T-210/13: Prasība, kas celta 2013. gada 12. aprīlī — <i>Versalis/Komisija</i>	52
2013/C 156/99	Lieta T-211/13: Prasība, kas celta 2013. gada 15. aprīlī — <i>Eni/Komisija</i>	53
2013/C 156/100	Lieta T-216/13: Prasība, kas celta 2013. gada 9. aprīlī — <i>Telefónica/Komisija</i>	54
Eiropas Savienības Civildienesta tiesa		
2013/C 156/101	Lieta F-21/13: Prasība, kas celta 2013. gada 8. martā — <i>ZZ/Komisija</i>	55
2013/C 156/102	Lieta F-23/13: Prasība, kas celta 2013. gada 20. martā — <i>ZZ u.c./Komisija</i>	55
2013/C 156/103	Lieta F-25/13: Prasība, kas celta 2013. gada 21. martā — <i>ZZ/Komisija</i>	55

Abonementa cenas 2013. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 420 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 910 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

